

10) Til integrationsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvordan vurderer regeringen på baggrund af Kommissionens statusrapport herom mulighederne for at få ændret opholdsdirektivet – og hvad har regeringen gjort for at følge op på den politiske aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen om Metockdommen med henblik på at få ændret direktivets tekst, så der indføres et krav om lovligt ophold, før reglerne kan anvendes?

(Spm. nr. S 1321).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Mødet er åbnet.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om inkassovirksomhed og lov om vagtvirksomhed. (Ændringer som følge af servicedirektivet m.v.) (Lovforslag nr. L 134).

Medlemmer af Folketinget Nick Hækkerup (S) og Jesper Petersen (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opgørelse af skatteudgifter i forbindelse med fremlæggelse af finanslovsforslag. (Lovforslag nr. B 106).

Medlemmer af Folketinget Morten Østergaard (RV) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at give flere en chance på arbejdsmarkedet. (Beslutningsforslag nr. B 107).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren: Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at imødegå den økonomiske krise, stigningen i arbejdsløsheden og de voksende sociale problemer?

Af Line Barfod (EL), Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF) og Margrethe Vestager (RV).

(Anmeldelse 06.02.2009. Fremme 17.02.2009).

Kl. 13:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 19. februar 2009.

Den første, der får ordet til begrundelse, er ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 13:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

I går fik 861 slagteriarbejdere fyresedlen. I dag kan vi læse i aviserne, at hvert femte firma er tæt på konkurs med nye fyringer til følge. Dag for dag vokser listen over massefyringer: SAS står for et tusindtal, Siemens Wind Power 400, Sauer-Danfoss 400, Danske Bank 350, Grundfos 200, LM Glasfiber 420, FLSmidth 600 osv.

Der er hele byer, der allerede er gået i sort, og vi er bare ved begyndelsen. Arbejdsløsheden tordner frem. Der tales om, at antallet af ledige inden for kort tid vil være 200.000. Men hver ny prognose, der kommer, er værre end den forrige.

Hver måned går flere hundrede boliger på tvangsauktion. 2.000 lejere blev allerede sidste år sat på gaden. Det er en af de største sociale katastrofer for en familie at miste sin bolig. Det er i det hele taget en social katastrofe, der er under fuld udvikling. Og alligevel gør regeringen ingenting.

O.k., om lidt vil ministeren protestere: Der er da givet enorme milliardbeløb til bankerne, der er givet skattelettelse, mest til de rige, og et par ekstra motorveje er det da også blevet til. Men de problemer, der nu truer samfundsudviklingen, det enkelte menneske og familierne ude omkring, er der ikke råd til at gøre noget ved. Tværtimod afviser regeringen de vækstpakker, oppositionen er kommet med, og kalder dem udtryk for panik. Den lukker øjnene. Det, som vi

– oppositionen, der har indkaldt til den her forespørgsel i dag – håber, er, at regeringen snart vil åbne øjnene.

Derfor har vi forespørgslen: Hvad vil regeringen gøre ved krisen, ved den stigende arbejdsløshed og de sociale følger, der er af den krise, vi har?

Kl. 13:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:04

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi befinder os i dag midt i et verdensomspændende finansielt og økonomisk stormvejr, og en lille åben økonomi som den danske går ikke ram forbi.

Danmark kan ikke påvirke den internationale økonomi, og vi er heller ikke herrer over eksportmarkederne, som er vigende. Det vil betyde lavere beskæftigelse i mange erhverv og stigende ledighed. Bankerne holder igen med at give lån og kreditter til både private og virksomheder, og forbrugerne tænker sig om en ekstra gang, før de griber til pengepungen. Efterspørgslen efter varer og tjenesteydelser styrt-dykker derfor, og virksomhederne holder igen med investeringerne. Det betyder, at virksomhederne må indskrænke produktionen og fyre medarbejdere.

Ledigheden stiger derfor også kraftigt for tiden, og det betyder, at flere har færre penge imellem hænderne, hvilket i sig selv igen hæmmer forbruget. Vi er derfor inde i en ond cirkel, som vi skal bestræbe os på at få brudt ved at fokusere på de områder, som vi kan påvirke.

Danmark er i forhold til mange andre lande godt rustet til at ride stormen af. Vi har en sund økonomi, og vi har i denne regerings tid reduceret den offentlige gæld med 250 mia. kr., og alene renteudgiften er dermed 20 mia. kr. mindre årligt, end den ellers ville have været. Det gør, at vi i dag har en handlefrihed, der betyder, at vi kan sætte ind med de rette initiativer på det rigtige tidspunkt.

Regeringen sidder ikke på hænderne. Vi handler. Vi har allerede taget en række initiativer, der tilsammen styrker købekraften, stimulerer økonomien og øger efterspørgslen på arbejdskraft.

Tænk, hvis regeringen siden 2001 havde lyttet til venstrefløjen, der vil bruge 2 kr., hver gang vi tjener 1 kr., ja, så havde vi i dag ikke haft penge til at mindske konsekvenserne af finanskrisen.

Før jul sikrede vi indlånernes penge i bankerne, og vi har vedtaget bankpakke II, der sikrer, at sunde virksomheder kan få finansieret deres kreditter. Vi har nu haft skattestop i 2.640 dage, og oven i købet er der gennemført finansierede skattelettelser. Regeringens samlede skattepolitik betyder i år, at en faglært arbejderfamilie sparer i alt godt 31.000 kr. i skat, og at danskerne samlet sparer 47,5 mia. kr. i skat. Det giver familierne mere luft i økonomien.

Vi har forhandlet en finanslov for 2009 på plads, som er en af de mest ekspansive i Europa, og senest har vi indgået en transportaftale til 94 mia. kr. frem mod 2020, og aftalen indebærer samtidig, at der fremrykkes investeringer på i alt 5 mia. kr. til 2009 og 2010 til gavn for økonomien og beskæftigelsen i den nuværende situation. Hertil kommer, at vi til det fremtidige sygehusbyggeri har givet 15 mia. kr.

Skattekommissionen er nu også kommet med sine anbefalinger, og på den baggrund vil regeringen indlede forhandlinger om en skattereform.

Regeringen er altså i fuld gang, og vi vil ikke tøve med at gøre det nødvendige for at få Danmark helskindet gennem krisen. Men timing og dosering skal være rigtig, ellers gør vi mere skade end gavn. Det er ikke nok at give økonomien en saltvandsindsprøjtning, der skal også sættes direkte ind over for mennesker, der rammes af den stigende ledighed.

Vi overvåger nøje udviklingen på arbejdsmarkedet. Statsministeren, finansministeren, økonomi- og erhvervsministeren og jeg selv besøgte derfor Vestas forleden dag, og på fredag besøger vi Coloplast, hvor vi mødes med beskæftigelsesråd, repræsentanter for virksomhederne, arbejdsmarkedets parter. Her taler vi med dem, der ved, hvor skoen trykker.

Kl. 13:09

Nogle brancher er hårdere ramt end andre. Det gælder bl.a. bygge- og anlægsbranchen, træ-, møbel- og metalindustrierne, og vi holder os hele tiden ajour med, hvor ledigheden slår hårdtest ned, og sørger for at komme den i forkøbet. Ved hjælp af varslingspuljen er jobcentrene parate til at støtte de opsagte med jobsøgningskurser, jobformidling og uddannelse, allerede før den enkelte er blevet ledig. Beskæftigelsespolitikken kan ikke i sig selv skabe flere job.

Jobcentrene kan til gengæld hjælpe dem, som er blevet ledige, med at komme i arbejde igen ved hjælp af en aktiv indsats, og på den måde begrænser vi langtidsledighed og marginalisering.

Hovedløs aktivering hører heldigvis fortiden til. Regeringen har med en række reformer skabt en aktiv linje i beskæftigelsespolitikken, hvor det hele peger i retning af job. Jobcentrene håndterer nemlig bedst den stigende ledighed ved at fokusere på at få de ledige hurtigst muligt tilbage i beskæftigelse, og vi kender efterhånden den korteste vej tilbage til arbejdsmarkedet, nemlig at den ledige på et tidligt tidspunkt skal gøre en individuel og en aktiv indsats, som er rettet mod de områder, hvor der er de bedste beskæftigelsesmuligheder.

Selv om beskæftigelsespolitikken allerede er inde på det rigtige spor, kan vi godt sætte endnu mere fokus og endnu mere retning på beskæftigelsesindsatsen. Den stigende ledighed betyder nemlig ikke, at alting går i stå. Der er fortsat områder med gode beskæftigelsesmuligheder, f.eks. inden for social- og sundhedsvæsenet og på lærerområdet, og der vil fortsat være job at søge. Siden 1995 har der konstant været 700.000-800.000 årlige jobåbninger i Danmark, og det ændrer sig ikke meget på grund af et skift i konjunkturerne. Derfor er det under en lavkonjunktur helt afgørende, at de ledige er aktivt jobsøgende og søger derhen, hvor jobbene er. En undersøgelse fra Københavns Universitet viser, at man øger chancerne for at finde et job, hvis man søger bredt. Derfor skal ledige søge bredt, både fagligt og geografisk, ikke mindst, når der er færre jobopslag.

Her kan jobcentrene blive endnu bedre til at hjælpe de ledige med jobsøgningssamtaler og aktive tilbud, som er målrettet områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Derfor har jeg samlet kredsen bag velfærdforliget, og med afsæt i en række konkrete forslag, som arbejdsmarkedets parter har udarbejdet, skal vi drøfte, hvordan jobcentrene målretter deres indsats yderligere. Arbejdsmarkedsstyrelsen er desuden ved at afslutte en evaluering, som skal vise, hvor målrettet indsatsen er i dag, og på hvilke områder vi kan gøre det bedre.

I de seneste års højkonjunktur har vi været vidner til en fantastisk udvikling. Mennesker, som i årevis har været parkeret på offentlig forsørgelse, tog skridtet ind på arbejdsmarkedet. De mennesker må vi ikke svigte nu, når de gode tider er slut. Jobcentrene hjælper derfor med at fastholde sygemeldte i deres job og nyledige

med jobsøgning, så perioden, hvor de er væk fra arbejdsmarkedet, bliver så kort som muligt.

Lige i øjeblikket skal vi være særlig opmærksomme på ledigheden blandt de unge. Udviklingen har ikke været positiv i det sidste års tid, og nu, hvor konjunkturerne vender, stiger ledigheden blandt unge mere end for resten af befolkningen. Derfor er det helt afgørende, at flere unge kommer i job eller uddannelse, og specielt de helt unge under 25 år skal hjælpes i gang med en uddannelse, for vi ved, at det øger chancerne i livet for at komme i arbejde og få en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Som jeg indledte med at sige, står hele verden midt i et stormvejr, og ingen kan sige, hvornår det lægger sig. Men dansk økonomi og det danske beskæftigelsessystem er godt rustet til at modstå den økonomiske og finansielle krise. Vi har en grundlæggende sund økonomi, og vi har en aktiv beskæftigelsespolitik, der betyder, at man er klar til at hjælpe de mennesker, der bliver ramt af ledighed. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi bare kan læne os tilbage og ride stormen af, men det betyder, at vi har en handlefrihed til at sætte de nødvendige initiativer i søen for at få Danmark helskindet igennem krisen. Men timingen og doseringen af det, vi foretager os, skal være rigtig, og derfor følger vi hele tiden udviklingen meget nøje.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til beskæftigelsesministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:14

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Det var ligegodt fantastisk! Næsten hele talen kunne have været holdt – jeg er sikker på, den er en kopi, en af dem, der hedder copy-paste – ved åbningsdebatten og ved afslutningsdebatten sidste år.

Der var ikke noget som helst, der reflekterede den nye situation, vi er i – intet! Åh jo, der var lidt om, at jobcentrene må gøre en indsats, men jobcentrene er allerede brudt sammen. De kan ikke klare de opgaver, de har, og slet ikke dem, de ser ud til at få, og hvad skal de henvise folk til? Skal man bare piske de arbejdsløse, når der ikke er nogen job at få? Hvad er svaret til slagte-riarbejderen, der lige har mistet sit job? Hvad er

svaret til håndværkeren, der lige har mistet sit job? Hvad er svaret til alle de industriarbejdere, der har mistet deres job på vindmøllefabrikken? Ingenting, eller med en berømt statsministers udtryk: Intet – der er intet!

Det er da fantastisk, at en regering, der ser, hvordan arbejdsløsheden tordner i vejret, og ser, hvordan de sociale problemer tager til, ikke har noget som helst at byde på. Joh, der var lidt om, at der kommer en skattekommission og et skatteudspil og en skattereform. Men det, vi har set indtil videre, går jo bare ud på at give flere skattelettelser – jo flere penge man har, jo flere lettelser i skatten – og hvad hjælper det den, der lige nu er blevet fyret og ikke har råd til at betale sin husleje eller ikke kan betale afdragene på sit hus? Ikke noget som helst!

Det er da fuldstændig som at gå rundt med skyklapper på, når man åbenbart slet ikke ser, hvad det er, der sker ude i samfundet. Der kommer jo ikke et eneste nyt job ud af det, ministeren her stod og sagde, og der er ikke et eneste initiativ på vej til at løse de sociale problemer, der tager til i øjeblikket. Det viser jo mere end meget andet, at denne regering er kørt træet og ikke har noget at byde på. Den kan kun forholde sig til, at uh, hvor går det godt, og hvor har vi gjort det godt i 7 år, men den kan overhovedet ikke på nogen måde åbne øjnene for de problemer, der helt klart er i samfundet.

Der er det så heldigt, at der er en opposition her i landet, som faktisk har fremlagt en lang række konkrete forslag, som regeringen bør tage stilling til, og det håber jeg ministeren vil gøre, når vi nu i debatten opridses de forskellige forslag.

Enhedslisten kunne allerede i januar fremlægge en samfundspakke, hvor vi sagde, at i stedet for at forære bankerne milliarder så lad os da lave en statslig kreditfunktion, der låner penge til de virksomheder, som er kommet i klemme, og som har fornuftige projekter. Vi foreslår en velfærdspakke, som giver kommunerne og regionerne penge til at øge velfærden. Så kan de jo tage nogle af de folk, som nu er blevet ledige, ind, samtidig med at velfærden vil blive bedre, og nogle af de løfter, der blev givet i valgkampen, om, at det var nødvendigt at renovere skoler, toiletter, plejehjem osv., kunne man jo så komme i gang med at opfylde, for det er jo hidtil blevet bremsset fuldstændigt.

Vi foreslår også en miljø- og klimapakke, der vil gavne miljøet og klimaet og skabe beskæfti-

gelse. Læg mærke til, at mange af de fyringer, der er sket, faktisk er inden for de områder, hvor man kan skabe et bedre miljø og medvirke til et bedre klima. Vi foreslår også en boligpakke, der sikrer flere boliger og hjælper de boligejere, der mister deres bolig. Det er jo et helt konkret problem, som man er nødt til at tage stilling til og ikke bare kan lukke øjnene for.

Vi foreslår hjælp til de arbejdsløse, for når et menneske, som bliver arbejdsløs i dag, har udsigt til en indtægtsnedgang på 200.000 kr., og nedgangen bliver 400.000 kr., hvis to i familien bliver arbejdsløse, er man jo nødt til at tage hånd om det sociale problem, der lige pludselig er eksploderet mellem hænderne på folk, uden at de selv har haft en chance for at forberede sig på det eller gøre noget ved det. Her må regeringen og Folketinget selvfølgelig gøre noget, så den sociale katastrofe ikke bare får lov til at udvikle sig, så en masse menneskeskæbner ikke ved, hvad de skal gøre i den situation.

Vi er glade for, at nogle af de ting, vi har lagt frem gennem tiden, kan vi i dag se afspejlet i forslag fra Socialdemokratiets vækstpakke, der kom i går, og som jeg må sige at vi meget langt hen ad vejen – for ikke at sige hele vejen – synes er et rigtig godt initiativ, som vi gerne vil støtte. Jeg har set SF's forslag til en vækstpakke i dag, det ligger også lidt i forlængelse af det, vi har foreslået, og vi er derfor meget langt hen ad vejen – for ikke at sige hele vejen – også i stand til at støtte det. Jeg ved, at Det Radikale Venstre kommer med en vækstpakke, og så må vi se, hvad den indeholder, men jeg er sikker på, at vi har en samlet opposition, som mener, der skal gøres noget, og at man ikke bare kan sidde på hænderne og sige, at alt det her er bare panik – det går jo ikke!

Jeg skal til sidst på vegne af forespørgerne fremsætte dette:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at den økonomiske krise har alvorlige konsekvenser, arbejdsløsheden er stigende, og de sociale problemer er voksende, og pålægger derfor regeringen straks at indkalde Folketingets partier til forhandling om forslag til at skabe beskæftigelse og imødegå krisens følger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 36).

Kl. 13:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse af hr. Frank Aaen (EL), hr. Thomas Adelskov (S), hr. Ole Sohn (SF) og hr. Morten Helveg Petersen (RV), og det forslag indgår i de videre forhandlinger.

Jeg må bede hr. Frank Aaen om at komme tilbage på talerstolen, for der er en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:20

Jens Vibjerg (V):

Vi er jo alle enige om, at vi har en verdensomspændende økonomisk krise, men det, det handler om, er jo at sætte ind med den rette medicin på rette sted. Og der synes jeg jo, at hr. Frank Aaen viser, at Enhedslisten igen skyder ved siden af, for 90 pct. af det, hr. Frank Aaen kører på i debatten i dag, hører jo ikke hjemme i den diskussion, vi har i forhold til beskæftigelsesministeren og Arbejdsmarkedsudvalget. Altså, beskæftigelsesministerens og Arbejdsmarkedsudvalgets opgave er jo at tage hånd om folk, når de bliver ledige, og der har vi en værktøjskasse, vi bruger. Det at tage initiativer til vækstpakker og til, hvad der ellers måtte være, ligger jo i andre ministerier, og derfor synes jeg, at hr. Frank Aaen bruger en retorik, som skyder meget ved siden af de opgaver, vi skal tage os af; de opgaver, vi skal tage os af, er jo alvorlige nok, for folk, der bliver ledige, skal vi tage hånd om, og det synes jeg vi skal koncentrere os om.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Frank Aaen (EL):

Nu ved jeg ikke, om hr. Jens Vibjerg har fulgt med i, hvad der foregår ude i samfundet, og om hr. Vibjerg har læst forespørgslen, som går ud på, hvad det er, regeringen vil gøre i anledning af den stigende arbejdsløshed og de voksende sociale problemer. Men regeringen vil ikke snakke om det, den skal snakke om. For det at tage hånd om folk er ikke blot at tilbyde dem et arbejdsmarkedskursus – det er fint nok, det støtter vi også – men det er jo at sørge for, at der kommer nogle nye job. Og nye job får man altså ikke ved at sende folk på kursus. Nye job får man ved at etablere beskæftigelse der, hvor arbejdsløsheden stiger, f.eks. ved at sige: Jamen lad os så komme i gang med at få renoveret de skoler, som vi lovede skulle renoveres.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Vibjerg for anden gang.

Kl. 13:22

Jens Vibjerg (V):

Jamen nu understreger hr. Frank Aaen jo også, at det slet ikke er en debat, der hører hjemme i den her kreds. Det er altså vores opgave at tage hånd om de mennesker, der bliver ledige, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for bliver gjort. Vi har selvfølgelig alle sammen et ansvar for at være med til at sikre samfund og arbejdspladser bedst muligt, men en politisk forespørgselsdebat må rettes til de ministre, der sidder på de områder, f.eks. finansministeren, erhvervs- og økonomiministeren, og hvem man ellers kunne nævne.

Jeg synes, vi forplumrer debatten, når det er sådan, at hoveddiskussionsemnet her bliver vækstpakker, for vores opgave er at sikre, at vi tager hånd om dem, der bliver ledige, på den bedst mulige måde, og det er selvfølgelig en stor og tiltagende opgave, jo flere ledige der bliver, og det er det, vi skal bruge kræfterne på, og så må andre jo i høj grad sætte turbo på det og sikre, at vi bevarer flest mulige arbejdspladser i den alvorlige økonomiske krise, vi har.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Det er til at blive helt rundtosset af. Jeg vil lige starte med at sige, at vi har en regering, som oplever sådan, at hvis man spørger velfærdsministeren, hvad hun vil gøre med hensyn til ledigheden, henviser hun til beskæftigelsesministeren, og hvis man spørger beskæftigelsesministeren, henviser han til velfærdsministeren, og så er der ingen, der ved, hvem der skal tage sig af det.

Det her drejer sig om mennesker – det er slagteriarbejdere, det er håndværkere, det er folk, der arbejder inden for vindmølleindustrien – helt konkrete mennesker og byer, der går i sort. Det er det, den her forespørgsel drejer sig om, og det, vi siger til regeringen, er, at den nu må komme med et udspil, for det kan jo ikke nytte noget, at den bare sidder på hænderne, måske beder en aftenbøn om, at det bliver bedre i morgen, og bliver ved med at forære penge til banker og til rige mennesker. Det er da nødvendigt at tage nogle helt konkrete initiativer, så man ikke bare tilbyder en arbejdsløs et kursus, men tilbyder en arbejdsløs et nyt arbejde. Det er det,

det går ud på, men jeg kan forstå, at det har regeringen overhovedet ikke lyst til at snakke om. Det er jo meget sigende, og jeg håber, at alle dem, der følger debatten, kan høre, at regeringen ikke har opdaget, at der er en krise, og ikke vil gøre noget ved den.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en, der har bedt om en kort bemærkning: hr. Knud Kristensen.

Kl. 13:24

Knud Kristensen (KF):

Jeg hørte, at hr. Frank Aaen udtalte sig om, at det var et fantastisk oplæg, der var kommet fra Socialdemokraterne, og der er bl.a. et punkt, hvor der står, at man vil stille særlig risikovillig kapital til rådighed for netop at sætte gang i nogle forskellige ting. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om den risikovillige kapital ikke også er skatteborgernes penge. Da vi hørte, at det blev foreslået, at der skulle laves en bankpakke, var der alverdens ting i vejen med netop det forslag, så jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen har ændret opfattelse af det med skatteborgernes penge, afhængigt af hvem der stiller forslaget.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Nej, der er en meget klar linje i det, vi siger, og det er: At forære penge til bankerne, skatteydernes penge, er vi lodret imod, for vi ved ikke, hvad de bruger dem til – måske til mere spekulation. De ryger bare ned i et sort hul til gavn for bankerne. Det har vi været lodret imod. Vi har sagt fra dag et og som de første, at det, vi ønskede, var en statslig udlånsfunktion – man kan kalde det en statsbank, hvis man vil – hvor virksomheder, der bliver afvist i deres bank, kan gå hen og spørge: Kan vi få lån til det her fornuftige projekt? Det kan være vedvarende energi, det kan være økologi, det kan være andet, som er samfundsnyttigt, for så ved vi nemlig, at skatteydernes penge går til noget fornuftigt og ikke til at lappe huller efter bankdirektører, der har raget til sig i årevis. Det er jo det, der er forskellen på det, De Konservative står for, nemlig bare at dele ud til dem, der har formøbet alle pengene, og det, vi siger, nemlig at skal der gives penge fra skatteyderne til erhvervslivet, skal det være til nogle formål, der er fornuftige.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Knud Kristensen for anden gang.

Kl. 13:26

Knud Kristensen (KF):

Nu er vi i en situation, hvor vi hører hr. Frank Aaen kritisere hele det forløb, der er foregået, og jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen, om der i hans tid i Folketinget har været en så lav ledighed på arbejdsmarkedet som nu, og om ikke den siddende regering har æren for de initiativer, der er taget igennem tiderne. Det vil jeg gerne have at hr. Frank Aaen svarer helt klart og præcist på, for det må vi da som udgangspunkt være enige om.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Frank Aaen (EL):

I stedet for at skændes om, om det var den tidligere regering eller den nuværende regering, der har haft eller har ansvaret for, at vi over årene har haft en udmærket vækst i beskæftigelsen, synes jeg, man skulle tage stilling til, hvordan det går lige nu. Det er jo det, der er problemet. Problemet er jo, at beskæftigelsen ikke vokser – den falder – og at arbejdsløsheden stiger og er på vej op mod 200.000. Det er da fantastisk, at vi skal stå her og høre en regering, der praler med, hvad den har gjort eller ikke har gjort, uden overhovedet med et eneste ord at ville tage stilling til, hvordan vi skaber ny beskæftigelse til dem, der nu bliver ledige. Så bliver man ved med at snakke om, at ledigheden var meget lav. Ja, den var meget lav, men den stiger, og hvad vil man gøre ved det? Det håber jeg at den konservative ordfører kommer ind på i sit ordførerindlæg.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren.

Den næste i ordførerrækken er hr. Jens Vibjerg, som er ordfører for Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Egentlig kan man godt komme i tvivl om, hvad forespørgerne mener med denne hasteforespørgsel, og hr. Frank Aaens indlæg fra talerstolen her for et øjeblik siden gjorde i hvert fald, at man ikke blev mindre i tvivl. Havde forespørgslen nu været rettet til erhvervsministeren eller til finansministeren, ville jeg selvfølgelig betragte

forespørgslen som en forlængelse af Socialdemokraternes udspil til en såkaldt vækstpakke, altså at sætte nogle skibe i søen til mere offentlig beskæftigelse.

Nu er forespørgslen rettet til beskæftigelsesministeren, og så må den jo handle om de tiltag, vi sætter i værk, når mennesker mister deres arbejde. Men det giver ligesom ikke rigtig mening, for den værktøjskasse, som jobcentrene, de regionale arbejdsmarkedsråd og Arbejdsmarkedsstyrelsen har til rådighed, er de fleste partier her i Folketinget jo enige om og har også aftalt i fællesskab. Og jeg har ikke hørt, at jobcentrene mangler redskaber til at løse de opgaver, de står over for.

I Venstre mener vi sådan set, at der er større behov for at fokusere på, hvordan vi sikrer flest mulige arbejdspladser i de sektorer, der er ramt af finanskrisen, og som skal sikre vores produktion, beskæftigelse og indtjening i fremtiden.

Det er regeringen meget optaget af. Derfor har regeringen også taget en række initiativer, og der er det jo en lykke for det danske samfund, at vi i de seneste år har haft en regering, der har formået at sikre en meget robust økonomi, så vi også er i stand til at gennemføre de nødvendige tiltag. Derfor har vi fået skattelettelser i år, derfor har vi fået bankpakken før jul, og derfor har vi fået vækstpakken her i slutningen af januar. Nu får vi så snart et udspil fra regeringen på baggrund af Skattekommissionens arbejde. Vi skal tage situationen meget alvorligt. Det gør regeringen. Regeringen handler, og regeringen vil fortsat handle i det omfang, situation kræver det.

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer, at der med finanslovaftalen for 2009 føres en ansvarlig finanspolitik, der både understøtter danskernes forbrugsmuligheder og sikrer de nødvendige finanspolitiske handlemuligheder i en lavkonjunktur. Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at følge udviklingen nøje og iværksætte de fornødne initiativer for at bringe Danmark helskindet igennem den internationale økonomiske krise.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Kl. 13:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg må bede ordføreren om at blive stående.

Der er så afleveret endnu et forslag til vedtagelse, som vil indgå i de videre forhandlinger. Som tidligere sagt vil eventuelle afstemninger finde sted i morgen.

Det er sådan, at ved hasteforespørgslerne er det kun muligt for 17 at komme til med korte bemærkninger i løbet af hele forespørgslen. Det betyder, at jeg må fordele de mange, der meldte sig før, og jeg har så udvalgt en ordfører fra hvert parti plus en ekstra, som jeg håber at vi kan nå her i første runde. Så fire vil få korte bemærkninger, og det er hr. Thomas Adelskov, hr. Ole Sohn, hr. Frank Aaen og hr. Kim Mortensen. Vi starter med hr. Thomas Adelskov, værsgo.

Kl. 13:32

Thomas Adelskov (S):

Tak. Jeg kan forstå, at hr. Jens Vibjerg ikke mener, at det var beskæftigelsesministeren, vi skulle have den her forespørgselsdebat med. Altså, vi har sådan set spurgt, hvad regeringen ville gøre, og jeg går ud fra, at beskæftigelsesministeren også taler på regeringens vegne. Hvis det skal være et procedurespørgsmål, så lad os da tage det, men lad os gøre det et andet sted og i stedet for snakke om det alvorlige problem, vi står med her i dag.

Hr. Jens Vibjerg siger, at regeringen vil handle, når der kræves handling. Så vil jeg bare spørge: Kan hr. Jens Vibjerg ikke forklare os andre, hvornår ledigheden er høj nok til, at regeringen mener, at der skal handles? Hvor høj skal arbejdsløsheden være, før regeringen vil handle?

For et par uger siden havde vi velfærdsministeren i salen i spørgetiden, og velfærdsministeren forklarede os, at de danske lønninger var for høje i forhold til vores konkurrenceevne, og vi kunne så forstå, at regeringen derfor mente, at lønningerne skulle falde, før regeringen ville gøre noget. Nu kan vi forstå, at det også er ledigheden, der spiller ind. Hvor mange arbejdsløse skal der til i det her land, før der handles – hvor mange daglige, hvor mange ugentlige, hvor mange månedlige afskedigelser?

Kl. 13:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Jens Vibjerg (V):

Tak. Nu er det sådan, at regeringen ikke sidder og venter på, at folk skal blive ledige. Regeringen er på forkant med udviklingen og tager ini-

tiativer på forhånd. Det gjorde man ved sidste år at vedtage en finanslov, der giver skattelettelser i år, som giver flere penge til forbrug, og som dermed er med til at styrke beskæftigelsen. Det gjorde regeringen ved at vedtage bankpakken inden jul. Det gjorde regeringen ved at vedtage vækstpakken her efter nytår. Det gør regeringen nu ved at komme med et udspil oven på Skattekommissionens arbejde. Og det gør regeringen, som vi jo har hørt ministeren forklare her for lidt siden, ved at man er ude at føle, hvad der sker ude i landet.

Man nøjes altså ikke med at kigge på statistikker og tal, der kommer ind. Man tager simpelt hen ud og møder folket og ser, hvor der er brug for initiativer i den kommende tid, og de nødvendige initiativer er regeringen selvfølgelig parat til at tage på de tidspunkter, hvor de skal tages.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Adelskov for den anden korte bemærkning:

Kl. 13:34

Thomas Adelskov (S):

Jamen så forstod hr. Jens Vibjerg åbenbart ikke, hvad jeg spurgte om. Så spørger jeg med andre ord: Der er et nødvendigt tidspunkt, kan jeg forstå. Hvornår er det nødvendige tidspunkt? Hvornår er tidspunktet for handling nødvendigt ifølge regeringen? For vi andre er sådan set voldsomt bekymrede over den stigende ledighed.

Jeg klandrer ikke hr. Jens Vibjerg og regeringen for, at ledigheden stiger, jeg klandrer hr. Jens Vibjerg og regeringen for ikke at gøre noget. Nu kan jeg forstå, at man vil gøre noget, når tiden er inde. Hvornår er tiden inde? Hvor mange arbejdsløse skal der være i det her land, før regeringen mener, at tiden er inde til at lave en beskæftigelses- og vækstpakke? Det er et forholdsvis enkelt spørgsmål, synes jeg, og det burde også kunne besvares af ordføreren.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Jens Vibjerg (V):

Jeg er enig med hr. Thomas Adelskov i, at det er en alvorlig situation. Altså, den internationale økonomiske krise er gravlavorlig. Vores fordel i Danmark er selvfølgelig, at vi har en stærk økonomi, der gør, at vi kan tage de nødvendige initiativer. Regeringen sidder ikke og venter på, at

ledigheden skal stige, og det var det, som jeg i hvert fald forsøgte at fortælle i mit tidligere svar. Regeringen sidder ikke og venter, men regeringen har været i gang længe med initiativer, som er med til at sikre, at vi får den mindste påvirkning af den finanspolitiske og økonomiske krise, vi har worldwide.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Ole Sohn.

Kl. 13:36

Ole Sohn (SF):

Man er lidt optaget af det her med at komme ud og opleve virkeligheden og tale med de folk, der virkelig ved, hvor skoen trykker. Det er vi andre også optagede af, og det har vi sådan set været længe. Det er også derfor, vi er kommet med et pres på regeringen for at sige: Der må gøres noget.

Hvis man bare læser Børsens leder i dag, altså erhvervslivets avis, kan man se, at den siger, at regeringen praler af sine skattelettelser, men de virker jo ikke, siger Børsen, for når man går ind i en krise, sparer folk sammen, fordi de er angste for arbejdsløshed. Så er det jo ikke noget svar at sige: Vi har givet skattelettelser. Børsen siger også, at regeringen forflygtiger sit ansvar for vækst og beskæftigelse ved intet at foretage sig. Hvad er det egentlig, man venter på?

Altså, når erhvervslivet og fagbevægelsen siger det, og ikke mindst virksomhederne sætter maskinerne i skuret og sender folk på dagpenge, på offentlige ydelser, må man spørge: Hvad er det, regeringen venter på?

Kl. 13:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Jens Vibjerg (V):

Jamen regeringen venter jo ikke, regeringen handler, og regeringen har handlet. Regeringen handler kontinuerligt i forhold til den udvikling, vi har, for det er da skræmmende, at det går så stærkt med den negative udvikling med hensyn til beskæftigelsen. For selv om vi har en høj beskæftigelse, historisk har vi jo stadig væk en høj beskæftigelse, må vi ikke på noget tidspunkt undlade at se på, at det altså i øjeblikket går stærkt den forkerte vej. Og derfor skal alle sejl jo sættes til for at sikre, at vi bevarer så stor en beskæftigelse som overhovedet muligt. Men det skal jo være på en holdbar måde. Det kan jo ikke hjælpe, at vi bare med hovedet under armen

sætter nogle ting i gang. Regeringen er jo rigtig, rigtig god til at handle rigtigt på de rigtige tidspunkter; regeringen handler med rettidig omhu.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Sohn for anden gang.

Kl. 13:38

Ole Sohn (SF):

Jamen det, regeringen har gjort, er, at man har gjort meget ud af at forklare offentligheden: Vi har givet skattelettelse for at få gang i hjulene. Men når man laver skattelettelse på vej ind i en krise, sparer folk selvfølgelig pengene op, fordi de er nervøse for at bruge dem. Ergo virker det modsat. Det, der er behov for, er jo, at man i en lavkonjunktur siger, at regeringen så har det offentlige ansvar for at skabe nogle nye arbejdspladser, skabe væksten.

Det er jo det, erhvervslivet har råbt på siden fjerde kvartal 2008 og med endnu højere kraft her i første kvartal 2009, og det er derfor, det er helt uforståeligt, at vi skal have 60.000 arbejdsløse i december, og vi ved, at det kun er gået op i januar og februar. Ring rundt til arbejdsløsheds-kasserne, og man vil få at vide, at det er helt katastrofalt, specielt i yderområderne. Så hvor mange arbejdsløse skal der være; skal der være 100.000, før man siger: Hov, nu må vi vist hellere gøre noget? Er det den form for ansvarlighed, regeringen venter på?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Jens Vibjerg (V):

Tak. Nu tror jeg, at hr. Ole Sohn bevidst ikke vil høre, hvad jeg siger, nemlig at regeringen i lang tid har taget en række initiativer – så sent som her i forbindelse med trafikaftalen har man fremrykket offentlige anlægsinvesteringer for 5 mia. kr. Så der er stort set lavet initiativer hver fjortende dag siden før jul, og det må da siges at være en handlekraftig regering, der er i stand til at gøre det.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

En handlekraftig regering, en regering, der har handlet og har gjort noget – hvordan synes hr. Vibjerg det går? Altså, arbejdsløsheden stiger; i yderområderne kan de i øjeblikket notere sig, at

fra sidste sommer og til i dag er arbejdsløsheden blandt ufaglærte – eller 3F'ere for at være mere præcis – fordoblet. Hvordan synes hr. Vibjerg det går? Og hvad vil man gøre? Vil man f.eks. gøre det helt enkle at sige: Det er i orden, vi indkalder samtlige Folketingets partier til forhandlinger om, hvad man kan tage af initiativer for at sikre beskæftigelsen og imødegå de sociale problemer, der vokser?

Kl. 13:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Jens Vibjerg (V):

Det går klart skidt med beskæftigelsesudviklingen i øjeblikket – klart skidt. Men det er jo sådan, at når f.eks. bilindustrien ikke sælger biler, kan de danske producenter af dele til bilproduktionen – dem har vi jo trods alt mange af; der er mange underleverandører i Danmark – ikke komme af med den produktion, de har. Og den produktion kan vi jo ikke bare bruge til noget andet. Så er der jo ikke mulighed for at sige: Vi lader bare de der virksomheder producere, og så lægger vi det på lager på statens regning. Man er nødt til at tage de rigtige initiativer i forhold til den udvikling, vi har. Og der er det jo så heldigvis sådan, at vi nu i en årrække har haft en regering, som har sikret, at vi i Danmark har en robust økonomi, så vi er i stand til at gøre de nødvendige tiltag, efterhånden som der er brug for dem.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen for anden gang.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Det er da rigtigt, at man ikke kan have folk til at producere biler, hvis der ikke er nogen, der køber bilerne. Men lige præcis de fabrikker, som hr. Vibjerg her nævner, er ualmindelig fleksible og kan sagtens omstilles til anden produktion, f.eks. inden for vedvarende energi eller energibesparelser – ingen tvivl om det. Og mange af dem, der i dag fyrer rigtig mange mennesker, er faktisk inden for vindmølleindustrien. Er der ikke brug for vindmøller? Er der ikke brug for, at man kommer i gang med at producere nogle flere vindmøller? Det er jo sådan nogle konkrete initiativer, som oppositionen peger på; noget, man kan gøre her og nu, og som hjælper de folk, der her og nu bliver fyret. Og det er det, man ikke vil gøre noget ved, og man siger ikke, hvad man har af planer.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Vibjerg igen: Var det ikke en god idé at indkalde alle Folketingets partier til en drøftelse om, hvordan man imødegår stigningen i arbejdsløsheden, og hvordan man imødegår de sociale problemer, der i øjeblikket vokser?

Kl. 13:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Jens Vibjerg (V):

Jeg tror også på, og i Venstre tror vi også på, at der er nye arbejdspladser, bl.a. inden for vedvarende energi, inden for vindmølleindustrien, og derfor har det jo en høj prioritet i den politik, regeringen har lagt frem på det her område. Det er jo også en af styrkerne ved den her regering, at den ser på, hvor vi har morgendagens muligheder, og sætter alt, hvad den kan, ind på det område.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning – eller i hvert fald får det i den her omgang – er hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:43

Kim Mortensen (S):

Tak. Man kunne jo få det indtryk, at hr. Jens Vibjerg sådan synes, at vi klandrer regeringen for, at der kommer mange arbejdsløse. Det er sådan set ikke tilfældet. Vi klandrer lidt regeringen for at være træg med hensyn til at ville gøre noget ved det.

Det ene ritzautelegram efter det andet tikker ind. Ledigheden eksploderer i Yderdanmark med procentvise stigninger i ledigheden på 200-600 pct. i det vestjyske og det sydjyske område. Derfor er det lidt forstemmende at høre Venstres ordfører stå og være meget træg og lang i spyttet med hensyn til, at der skal sættes nogle initiativer i gang. Oven i købet klandres Socialdemokraterne for at komme med et konkret udspil til en vækstplan, som kan skaffe job.

Det, jeg gerne konkret vil spørge hr. Jens Vibjerg om, er: Kunne man så ikke under de her forhandlinger, under den her forespørgsel, få et tilsagn fra Venstre om, at Venstre vil imødekomme sådan noget som energirenovering af bygninger, som vi ved giver mange job; boligbyggeri; fremrykning af offentlige investeringer i kommunerne, som vi ved giver mange job? Altså, vil Venstre imødekomme Socialdemokraterne med et udspil på det her område og en konkret forhandling, nemlig invitere os ind til en forhand-

ling om, hvordan vi kan få gang i beskæftigelsen igen?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Jens Vibjerg (V):

Nej, jeg beskylder ikke oppositionen for at klandre regeringen for udviklingen i ledigheden, for selv oppositionen er godt klar over, at regeringen virkelig har gjort en indsats for, at Danmark står godt rustet. Det er altså de internationale konjunkturer, der i den grad har påvirket også Danmark negativt, fordi vi er et lille land med en stor eksport, og derfor bliver vi ramt hårdt af det her. Men der er det lykken, at vi så har haft en regering, der har sikret os en meget stærk og sund økonomi til bedst muligt at kunne imødegå den situation. For det er en alvorlig situation, og derfor er det også vigtigt, at man hele tiden har fokus på udviklingen og handler og handler løbende – og det gør regeringen. Man sidder altså ikke på hænderne, men der sker noget hver eneste dag.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:45

Kim Mortensen (S):

Nej, vi har haft en regering, der har haft en tyrkeretro på, at det hjalp at kaste pengene ud i skattelettelser og forære den ene kæmpe skattelettelse væk efter den anden. Nu kan vi konstatere, at den strategi tilsyneladende ikke virker. Ledigheden eksploderer i Yderdanmark.

Så er det, at vi siger til regeringen, at vi inviterer os selv ind til bordet og siger: Lad os nu sætte noget i gang, der virker, renovering af boliger, energirenovering, fremrykning af offentlige investeringer – og drop det anlægsloft i kommunerne. Vi inviterer os selv ind og siger: Kan vi lave noget sammen med Venstre, der virker, i stedet for at blive ved med at dele pengene ud i skattelettelser, som vi har set? Det virker ikke.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Jens Vibjerg (V):

Der er ingen tvivl om, at et af problemerne – ikke bare i Danmark, men i hele verdenssamfundet – er, at forbrugerne holder på pengene, og derfor får det jo en forstærkende effekt. Men det

er også uomtvisteligt, at jo flere penge vi har på lommen, jo flere bruger vi. Så derfor har skattelettelser selvfølgelig en klar effekt i forhold til beskæftigelsesudviklingen.

Men vi skal også passe på med retorikken. Det klandrer jeg ikke hr. Kim Mortensen for, men det kunne jeg jo gøre med hr. Frank Aaen, som i sit indlæg i den grad var med til at tegne et billede, som var helt hinsides det, der er situationen i dag, nemlig ved at snakke om 200.000 arbejdsløse. Med den retorik er man jo med til at tale krisen større, end den reelt er, for det er netop med til at give den der usikkerhed: Tør vi nu bruge pengene? En af måderne igen at få gang i hjulene på er, at forbrugere i alle lande tør bruge pengene, og det er et generelt problem.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til hr. Thomas Adelskov.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Thomas Adelskov (S):

På TV 2's hjemmeside kan man dagligt følge med i dagens fyringstal. I går var højdespringeren Danish Crown med 850. Nedenunder er det en lang, lang liste af virksomheder, som har varslet afskedigelser eller har afskediget medarbejdere i de seneste måneder. Det er uhyggelig læsning at kaste øjnene ned over den lange liste:

Ajcon A/S: 4, Ardagh Glass: 64, Berlingske Avistryk: 100, Bestseller: 130, Blue Water Shipping: 20, Buksesnedkeren ApS: 190, Carlsberg: 400, Coloplast: 513, Danfoss: 350, Dansk Auto Logistik: 30, Danske Bank: 357, Egetæpper: 50, Elvstrøm Sails: 10, FLSmidt: 200, Georg Jensen: 150, GN Store Nord: 200, Grundfos: 208, Harboe Bryggeri: 10 – og listen fortsætter bare derudad. Der er brug for handling.

Omfanget af krisen og dens konsekvenser har været svært at forudsige for mange, men gennem det sidste halve år er krisens kendsgerninger i hvert fald blevet synlige – og i endnu højere grad i de sidste 2 måneder. De seneste prognoser viser, at ledigheden i gennemsnit vil stige med 4.000 personer om måneden.

Men regeringen har været umådelig passiv og umådelig afventende. For blot få måneder siden mente regeringen, at Danmarks største problem var mangelen på arbejdskraft, og den daværende finansminister satte alt ind på at forringe dagpengene i stedet for at gå til kamp imod den stigende ledighed. Med velfærdsministerens ord her i Folketingssalen mener regeringen,

at de danske lønninger er for høje – eller regeringen vil med andre ord først gribe ind, når lønningerne falder. Men der er brug for handling.

Statsministeren er jo i de her dage på rundrejse til lande, som allerede har taget initiativer med beskæftigelses- og vækstpakker for at imødegå krisens konsekvenser. Og selv om det i hvert fald ifølge presseforlydender også er job, som statsministeren skal tale om, mens han er på sin rundrejse, tror jeg desværre ikke, at det er beskæftigelses- og vækstpakker, der vil gavne de danske lønmodtagere.

Der er brug for, at vi får sat gang i hjulene, at vi sætter skub i beskæftigelsen, for jo mere krisen får lov til at bide sig fast, jo mere vil den være selvforstærkende. Jo flere virksomheder der må give op og lukke, jo sværere er det at få gang i dem igen. Jo flere der går ledige, jo flere må gå fra hus og hjem. Jo flere familier der rammes, jo flere vil miste muligheder og turde investere, bygge om eller købe nyt. Der skal derfor handles nu. Der skal handles for at imødegå den stigende ledighed og virksomhedslukninger.

Derfor har Socialdemokraterne igennem måneder opfordret regeringen til at følge op på bankpakke I og II med en beskæftigelses- og vækstpakke. Formålet med en beskæftigelses- og vækstpakke skal være at sikre størst og hurtigst beskæftigelseeffekt i den private sektor. Den skal langsigtet styrke Danmarks produktivitet og konkurrenceevne, og vækstpakken må ikke varigt belaste de offentlige budgetter. En beskæftigelses- og vækstpakke skal efter vores bedste overbevisning indeholde en række tiltag:

Den skal sikre risikovillig kapital til danske virksomheder og sikre, at vi får sat alvorlig gang i klima- og energiinvesteringer, der også kan være med til at fremme målene om, at Danmark skal være det første CO₂-neutrale land. Der skal ske modernisering af den offentlige sektor, sættes gang i ombygninger og byggeri af sygehuse, skoler, ældreboliger og daginstitutioner, gives tilbud til fyrede og fyringstruede om uddannelse og opkvalificering, så de igen kan komme i job, ske fremrykning af investeringer i den offentlige trafik og en bæredygtig infrastruktur og investeringer og tilskud til boligbyggeri og renovering både i det almene og det private byggeri. Der er brug for handling nu.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal bede ordføreren blive stående. Taletiden er jo lidt kortere, når det er en hasteforespørgsel.

Den første, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Line Barfod.

Kl. 13:53

Line Barfod (EL):

Kl. 13:52

Det er jo rart, når vi har en regering, der står som en anden Komiske Ali og benægter, at der overhovedet er nogen problemer, og siger, at alting går godt, så at høre, at Socialdemokraterne nu kommer med en vækstpakke. Den rummer jo i høj grad de samme forslag, som Enhedslisten tidligere har fremlagt, så det er vi selvfølgelig vældig glade for. Der er ingen tvivl om, at det vigtigste at få gjort nu er at få sat gang i noget beskæftigelse. Men samtidig har vi altså også nogle mennesker, der er blevet ramt af arbejdsløshed, som står i en situation, hvor de må gå fra hus og hjem. Derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokraterne også vil være med til, at vi ser på de sociale problemer og ser på, hvad vi gør, for at folk ikke kommer til at stå uden indkomst, hvad vi gør, for at familierne ikke skal gå fra deres hjem.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Thomas Adelskov (S):

Det er helt afgørende, at vi også gør noget for dem, som allerede er blevet ledige, og en del af de forslag, vi har lagt frem og vil komme med i den kommende tid, handler lige nøjagtig også om, hvad vi kan gøre for at sikre, at man som ledig rent faktisk hurtigst muligt kommer i job igen.

Så handler det jo i høj grad også om at sikre, at man, hvis man er blevet ledig, ikke bliver skubbet længere ud i social elendighed og nød, og der bliver det jo en fælles opgave i det her Folketing at bekæmpe en række af de forslag, som regeringen kommer med i det kommende stykke tid, for der ligger bl.a. forslag om at hæve 300-timers-reglen til en 450-timers-regel osv., altså at gøre det endnu sværere for mennesker, der i forvejen er syge og svage og langt væk fra et job, at komme i gang igen eller i det hele taget bare at kunne få dagen og vejen til at hænge sammen.

Så ja, et tilsagn om, at vi også skal bekæmpe de sociale problemer og gøre noget ved dem.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod for anden gang.

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi skal bekæmpe de forslag, der kommer fra regeringen, der vil sende yderligere mennesker ud i ekstrem fattigdom. Men vil Socialdemokraterne også være med til at presse på, for at de forhandlinger om en vækstpakke, som regeringen på et eller andet tidspunkt bliver nødt til at indkalde til, også kommer til at rumme, at vi skal se på de sociale konsekvenser; at vi skal se på, hvad vi kan gøre for, at folk ikke kommer til at stå helt uden indkomst, når de bliver arbejdsløse; at folk får en ordning, så der er trykthed omkring boligen, og de ikke må gå fra hus og hjem; og at vi prøver at se på, hvad der er af muligheder?

Kl. 13:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Thomas Adelskov (S):

Jamen vi er sådan set villige til at diskutere alt, og vi er jo også med i det fælles forslag til vedtagelse her i dag, som jo netop taler om, at det handler om at imødegå de sociale problemer og den stigende ledighed.

Altså, jeg tror, at man her skal gøre sig klart, at når man sidder ved bordet med regeringen på den anden side, så har man noget af en opgave, når det handler om at forsøge at skabe bare en ordentlig social balance. Enhedslisten er jo ligesom Socialdemokraterne med i et forslag, der fredag før vinterferien blev behandlet herinde, hvor vi jo netop forsøgte at få fjernet nogle af de mange forslag, nogle af de mange lovgivninger og barrierer, der gør, at man ryger ud i en social deroute. Det handler om kontanthjælpsloftet, det handler om de særlige ungeregler, der rammer psykisk syge, som vi har forsøgt at få fjernet, og det handler om starthjælp osv.

Inden længe har vi et forslag i Folketingssalen om sygedagpenge, som vi jo også er fælles om, hvor vi ønsker at få fjernet varighedsbegrænsningen. Så der har vi en lang række forslag.

Om vi får regeringen med, og om vi kan tvinge regeringen med ind i det, er jeg mere tvivlende over for. Der skal et folketingsvalg imellem.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jens Vibjerg.

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne har hentet inspiration til den socialdemokratiske vækstpakke i Storbritannien. Og det er jo i hvert fald et godt eksempel på, at det der med at lave vækstpakker ikke bare er det, der løser problemerne – i hvert fald når man gør det hovedkulds og uden at have en ordentlig plan for det, man gerne vil.

Derfor er jeg jo glad for, at vi i Danmark har en borgerlig regering, der i den grad har fokus på, hvad det handler om, når vi skal sætte ind over for den økonomiske krise, vi har i øjeblikket, og som ikke bare kopierer den engelske version.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Thomas Adelskov (S):

Jamen altså, sådan er politik også, og det er jo også det, vi diskuterer i dag. Der er simpelt hen forskel imellem partierne. Der er partier i Folketinget – Venstre, som hr. Jens Vibjerg repræsenterer – som synes, at det er i orden og er glad for, at vi står i en situation, hvor vi i dag i aviserne kan læse, at hver femte virksomhed er luknings-truet. At man kan glæde sig over det, kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Kl. 13:55

Altså, for mig er det helt afgørende, at vi som politikere viser handlekraft og er modige nok til at sætte ind og tage initiativer, når tingene brænder på. Og de brænder på og har brændt på, vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg, igennem rigtig lang tid, og regeringen har været passiv. Det er sådan set derfor, vi har en forespørgselsdebat i dag, for vi efterlyser handling fra regeringens side.

Vi er indstillet på at gøre noget ved den stigende ledighed; det kan jeg forstå Venstre ikke er.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Vibjerg for anden gang.

Kl. 13:56

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes, det er lidt groft af den socialdemokratiske ordfører at stå og sige, at regeringen ikke gør noget; den har jo i den grad taget initiativer og er virkelig obs på den situation, vi er i her i landet. Tænk at stå og fortælle, at det altså ikke er tilfældet! Men heldigvis kan borgerne uden for det her hus jo i hvert fald følge med i, hvad der sker.

Vi har også set den socialdemokratiske vækstpakke, hvor vel hovedhjørnestenen jo er en statslig bank for de der boligspekulanter, der ikke længere kan være i Roskilde Bank. Det skal nok hjælpe en hel masse på beskæftigelsen i det her land.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Thomas Adelskov (S):

Det glæder mig jo, at jeg nu får lejlighed til at tilbagevise det. Altså, det, vi har foreslået, er, at der skal være noget risikovillig kapital til virksomheder, som jo i dag vitterlig ikke, når de henvender sig i banken, kan få stillet f.eks. en bankgaranti til rådighed, så de kan byde ind på en opgave og en ordre. Det er jo det, der er problemet. Og så er det jo altså ikke noget nyt, vi kender det jo allerede i dag; vi giver eksportkreditter til danske virksomheder, som eksporterer til udlandet. Det er vel, vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg, også en form for statsstøtte til virksomheder, som producerer og skal sende varer ud. Den ordening blev i sin tid lavet, da det var svært for virksomhederne at få bankgarantier til deres eksport.

Det, vi sådan set foreslår nu, er, at vi laver nogle garantiordninger, der giver virksomhederne nogle muligheder for at få risikovillig kapital, for bankerne har simpelt hen smækket kassen i over for al for mange sunde danske virksomheder.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:58

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg kan forstå på det, som hr. Thomas Adelskov svarede til hr. Jens Vibjerg, at den her form for statsbank, eller hvad man nu vil kalde den, bankgaranti fra staten, er, for at virksomhederne kan få en bankgaranti, når de byder ind. Det vil sige, at det jo ikke er til den daglige drift, som virksomhederne har brug for, at Socialdemokratiet vil give den her bankpakke. Sådan har jeg forstået det, men det er muligt, at hr. Thomas Adelskov kan forklare det lidt anderledes.

Hvordan vil hr. Thomas Adelskov så forhindre, at de andre banker, de eksisterende banker i Danmark, siger nej til mange flere virksomheder og siger: I kan gå til staten, for der kan I få penge, for det har Socialdemokratiet sikret? Man

skubber så alle dem, der bare er lidt risiko ved, væk fra den normale bankvirksomhed.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Thomas Adelskov (S):

Må jeg ikke starte med at sige tusind tak for Dansk Folkepartis opbakning til, at der skal være en vækstpakke. For det kan jeg da i hvert fald læse på Børsen Business Net at Dansk Folkepartis erhvervsordfører, fru Colette L. Brix, har været ude at rose. Overskriften er endda: »DF: Godt gået af Helle Thorning«. Så tusind tak for støtten og opbakningen til det, og så kan vi jo i fællesskab diskutere, hvad det er for nogle detaljer, vi skal have fat i.

Når det drejer sig om at sikre risikovillig kapital, er det jo ikke et spørgsmål om, at vi skal gå ud og låne til alle mulige virksomheder, som er dårlige eller ved at gå konkurs eller ikke kan fungere. Det er jo et spørgsmål om, at vi også skal finde nogle modeller, men det, der er helt afgørende, er, at vi finder nogle modeller, der kan være med til at sikre, at virksomheder ikke må dreje nøglen om, fordi de simpelt hen ikke kan få kapital.

Til spørgsmålet om, hvad der sker i forhold til bankerne, vil jeg sige, at mit gæt jo ville være, at bankerne så fik øjnene op for det, og at det så også kunne være, at de begyndte at åbne lidt op igen og begyndte at risikovurdere virksomhederne ordentligt i stedet for bare at smække kassen i og sige nej fra starten – modsat i dag, hvor de kan sige nej til hvem som helst, fordi der ikke er andre steder at gå hen.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:00

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo meget fint at sige, at man så håber, at de i bankerne vil sige: Jamen så tager vi dem ind i stedet for. Men som man kan se, siger bankerne måske nej til at låne penge ud til den daglige drift i virksomhederne. Det var jo også sådan, at bankpakke II, som Socialdemokratiet selv er med i, skulle åbne op for, at virksomhederne kunne få nogle flere midler til rådighed til den daglige drift, så de kunne klare sig igennem krisen.

Men det kan jo nemt blive sådan med de tiltag, som hr. Thomas Adelskov vil gøre med en form for statsbank, at de etablerede banker siger

nej til alle virksomheder, der giver underskud, og viser dem over til staten, for så har de ingen tab på dem, og så vil de kun tage dem, der kører med overskud. Vi har jo ingen garanti for, at det ikke vil ske, at de i bankerne vil sige: Nå, men så går vi ind og tager nogle af dem, der er risiko ved alligevel.

Jeg kunne godt forestille mig, at de i bankerne ville sige: Væk med alle dem, der er risiko ved, vi tager kun de sikre. Det er det, der er spørgsmålet. Hvordan vil hr. Thomas Adelskov sikre, at det ikke sker?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:01

Thomas Adelskov (S):

Som jeg også sagde til hr. Jens Vibjerg før, har vi allerede i dag nogle modeller, hvor vi f.eks. vurderer eksportkreditter. Og jeg skulle i øvrigt sige, at det i parentes bemærket – det kan jo godt være, at det ikke er så fint at sige – faktisk giver et pænt overskud til staten at have de der eksportkreditter. Men man går allerede ind og vurderer, inden man giver kreditterne, og vi har jo i forbindelse med bankpakkerne givet, så vidt jeg husker 20 mia. kr. ekstra til eksportkreditter, så vi kender godt det her system.

Jeg håber bare også, at ordføreren fra Dansk Folkeparti er enig i, at af de store problemer er, at vi skal have sikret risikovillig kapital til små og mellemstore virksomheder, som simpelt hen ikke kan få det i dag. Det er jo igen også forudsætningen for at få dem til at hyre i stedet for at fyre.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Knud Kristensen.

Kl. 14:02

Knud Kristensen (KF):

Af Socialdemokratiets vækstplan kan jeg se, at der er lagt op til en risikovillig kapital. Dengang regeringen kom med sit forslag om en pakke på 100 mia. kr., begræd Socialdemokraternes formand det og sagde, at det egentlig var skatteborgerenes penge, og at det var helt urimeligt over for skatteborgerne. Nu kan jeg se, at her er en plan med 36 mia. kr. i risikovillig kapital, og jeg er nødt til at spørge hr. Thomas Adelskov: Er det ikke de samme skatteborgeres penge, vi taler om i denne sammenhæng, eller er det i orden, bare fordi det er Socialdemokratiet, der foreslår det?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Thomas Adelskov (S):

Jeg tror, ordføreren taler mod øst, mens vi andre bevæger os mod vest.

Når vi har været kede af at skulle lave en bankpakke, var det med det, regeringen lagde frem, som udgangspunkt. Vi stillede jo krav og havde store ønsker om at få noget offentlig kontrol med de banker, som jo har en stor del af ansvaret for den krise, vi står i. Vi ønskede, at der ligesom i andre lande, som vi i øvrigt ellers sammenligner os med, skulle være noget mere offentlig kontrol.

Det, vi har lagt frem nu, er en beskæftigelses- og vækstpakke, som simpelt hen har til formål at få sat gang i beskæftigelsen igen, og en del af det handler simpelt hen om at sikre, at virksomhederne har noget kapital, så de kan komme i gang med at producere. Vi kan jo kigge andre steder hen. Vi kan kigge til USA, vi kan kigge til Tyskland, og vi kan kigge alle mulige andre steder hen, hvor man i dag er i gang med at gennemføre beskæftigelses- og vækstpakker. Men jeg må kun konstatere, at det er regeringen ikke indstillet på. Man har sørget for at redde bankernes bagdel og er så stoppet der.

Kl. 14:03

Kl. 14:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Knud Kristensen for anden gang.

Kl. 14:04

Knud Kristensen (KF):

Når man stiller et spørgsmål, kan man jo selvfølgelig stille det i øst og få svar i vest. Men det fremgår også af Socialdemokraternes forslag til vækstpakke, at investeringerne i offentlig virksomhed skal øges, og er det ikke korrekt, at der var 1,4 mia. kr. til rådighed for anlæg på de offentlige budgetter for 2008?

Kl. 14:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Thomas Adelskov (S):

Jamen lad mig give et eksempel. I Slagelse Kommune har man, fordi regeringen har det her anlægsloft, ladet være med at udnytte de muligheder, man ellers havde for at investere, og derude kunne man uden problemer sætte gang i anlægsinvesteringer og renoveringer osv. for 1,5 mia. kr. Men man har ikke turdet, for hvis nu kommunerne under et kom til at ramle ind i an-

lægsloftet, ville man blive straffet samlet set. Så derfor lader man være.

Der er jo altså en mulighed for her at åbne op for nødvendig renovering af nogle skoler, daginstitutioner, plejehjem, børnehaver osv., som vi kunne sætte i gang her og nu, skabe noget mere beskæftigelse, få virksomhederne i gang, få de ledige i job igen og bygge og renovere og skabe bedre velfærd for os alle sammen, og det afviser regeringen. Det er det, der er ufatteligt for os andre, når man i andre lande jo sagtens har kunnet få øje på, at det her er vejen at gå.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til den næste, som er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Lønmodtagere er altid de første, der i en krisetid mærker, når krisen kradser, og når der sker fyrringer, men også virksomhederne, især de små selvstændige, er hårdt ramt. Det er en ubehagelig situation, som alle helst vil undgå, og derfor tager Dansk Folkeparti det også meget alvorligt. Vi skal have fokus rettet mod, hvordan vi kan få gang i hjulene igen, og derfor sikrede Dansk Folkeparti også i finanslovaftalen for 2009, at der blev skabt råderum til at fremrykke offentlige investeringer. De muligheder er skabt gennem den økonomisk ansvarlige politik, som regeringen har ført sammen med Dansk Folkeparti.

Vi skal gøre, hvad vi kan for at vende krisen til fremgang, og det skal ske ved at finde den rigtige løsning, der skal komme på det rigtige tidspunkt, og ikke ved hovsaløsninger.

Før jul blev der aftalt en pakke, der sikrer indlånernes penge i bankerne. Der er aftalt en fremrykning af investeringer for 5 mia. kr. i trafikplanen, og der er aftalt en bankpakke II, der sikrer øget adgang til lån i bankerne for virksomhederne på op mod 700 mia. kr., så der kan blive sat gang i virksomhederne.

Men Dansk Folkeparti er klar over, at der skal ske noget nu og ikke om et halvt år. Der skal gang i forhandlingerne om en skattepakke hurtigst muligt, og derfor er det selvfølgelig også underligt, at man kan se, at regeringen ikke rigtig er kommet med noget udspil endnu. Men det kommer forhåbentlig ret hurtigt. I den forbindelse vil det også være højaktuelt at se på, hvad vi kan gøre med en vækstpakke eller måske snarere flere små vækstpakker. Det skal være mål-

rettet og komme på det rigtige tidspunkt. Der kan også være tale om fremrykning af offentlige investeringer og andre tiltag.

Men indtil da er det vigtigt, at virksomhederne udnytter muligheden for at sende deres medarbejdere på efteruddannelse og opkvalificering, hvilket mange allerede udnytter i dag. Det er også muligt at udnytte arbejdsfordeling, som vi måske kunne se på at gøre mere fleksibel. Men der skal være fokus på efteruddannelse og de muligheder fra jobcentrenes og a-kassernes side, så de ledige er klar, når udviklingen vender igen.

Lige nu er der en stor tilbagegang af ledige job, så selv om arbejdsløsheden ikke er så stor endnu, kan det hurtigt blive uoverskueligt, hvis man bare lader stå til. Vi ved, at der er mange, der er sendt på kursus eller på arbejdsfordeling, og det kan resultere i, at der kommer en stor gruppe ud i ledighed, når uddannelsen er slut, eller når arbejdsfordelingen slut.

Som sagt er Dansk Folkeparti fuldstændig klar over situationens alvor, og vi synes også, det er på tide, at regeringen lidt mere viser, at den tager det alvorligt. Jeg ved godt, det er blevet sagt, at regeringen har gjort mange tiltag for at sætte gang i det, og det har den gjort sammen med Dansk Folkeparti, men lige nu og her er der behov for, at der skabes sikkerhed ude i befolkningen, der er behov for, at der skabes sikkerhed blandt boligejerne, så de ved, hvad de har at rette sig efter, og der er behov for, at tilmodtagerne får at vide, at der gøres nogle tiltag, der kan være med til at sikre deres job fremadrettet.

Men man skal ikke gå i panik, og som jeg sagde før, skal man finde frem til de rigtige tiltag, der skal gøres på de rigtige tidspunkter, ellers kan man måske gå hen og gøre skaden værre, hvis man handler i panik og sender noget ud, der bare gør mere skade end gavn. For vi kan risikere at få en hektisk opblomstring lige her og nu, og så dør det igen i løbet af kort tid, og den situation skulle vi nødigt ud i. Derfor er det vigtigt at få det hele forhandlet ordentligt på plads, inden tiltagene bliver gjort. Om tiltagene skal gøres om en uge eller 14 dage eller 3 uger eller en måned, er svært at sige, det kommer an på, hvor lang tid det varer, før man har fundet den rigtige løsning. Men som Dansk Folkeparti ser det, skal det ske rimelig hurtigt.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger, og igen er det altså min lod

at måtte skære i det. Jeg har sat fire på listen den her gang, og det er hr. Frank Aaen, hr. Eigil Andersen, hr. Thomas Adelskov og hr. Kim Mortensen. Vi starter med hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Tak. Der var lidt mere erkendelse her fra Dansk Folkepartis side, end jeg hørte fra regeringens side, af, at der skal ske noget hurtigt. Det kan jeg godt forstå, for der, hvor hr. Bent Bøgsted kommer fra i Nordjylland, fra 3F, er arbejdsløsheden siden sidste sommer fordoblet. Derfor kan jeg ikke forstå, at Dansk Folkeparti ikke har mere at byde på i dag end at bakke op om regeringen, der siger, at nu skal vi se tiden an.

Hvorfor støtter Dansk Folkeparti regeringen i den her, som ordføreren selv sagde, utrolig vigtige hastesag? Hvorfor støtter man så bare regeringen? I stedet for at støtte det forslag, oppositionen er kommet med, nemlig en opfordring til regeringen om straks at indkalde Folketingets partier til forhandlinger for at få gang i processen, bakker Dansk Folkeparti bare op om den forhalingstaktik, som regeringen har lagt for dagen i dag. Kan vi få en forklaring på det?

Kl. 14:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:11

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg betragter det altså ikke som en forhandlingspolitik. Det, der skal ske, betragter Dansk Folkeparti som en forlængelse af finanslovaftalen. Og skal der ske nogle fremrykninger eller tiltag med det råderum, som er skabt med finansloven, skal det ske i forlængelse af finanslovaftalen. Derfor er det naturligt for Dansk Folkeparti, at vi går ind i forhandlinger med regeringen om, hvordan vi kan komme med de rigtige pakker på de rigtige tidspunkter.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen for anden gang.

Kl. 14:12

Frank Aaen (EL):

Skal det her svar forstås sådan, at Dansk Folkeparti mener, at det her vigtige problem bare skal behandles bag lukkede døre mellem Dansk Folkeparti og regeringen, og at man ikke ønsker at inddrage resten af Folketinget i forhandlinger om, hvad der skal til, og hvad der kan gøres? Man ønsker ikke at inddrage de partier, der faktisk har fremlagt konkrete planer og forslag til, hvad der kan gøres. Man lever ikke op til det,

som hr. Bent Bøgsted før sagde der var brug for, nemlig at gøre noget hurtigt. Der er jo lagt forslag frem fra oppositionen, men intet fra regeringen.

Var det ikke bedre at få åbnet op og tage debatten med alle Folketingets partier i stedet for at sidde bag lukkede døre og forhandle med regeringen? Vi har jo kunnet høre i de indlæg, der har været indtil nu, at alt går godt, og at vi bare skal vente. Der er jo ikke noget drive i regeringen. Hvad med at åbne op? Var det ikke bedre?

Kl. 14:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at det ikke er Dansk Folkeparti, der er i regering, og jeg siger her, hvad vores holdning er til det. Det, som Dansk Folkeparti vil, er, at det skal ske i forlængelse af finanslovpolitikken, for det er der, vi har skabt råderum for at lave tiltag.

Hvad regeringen så vil, og hvad de vil gøre i sådan en situation, kan jeg ikke svare på. Det må hr. Frank Aaen spørge regeringen om. Jeg udtaler mig om Dansk Folkepartis synspunkter.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:13

Eigil Andersen (SF):

Det bliver så spændende at se, om Dansk Folkeparti for en gangs skyld vil leve op til det, som Dansk Folkeparti siger at man vil gøre. Det er jo det, der ofte er problemet: at man har nogle proklamationer om, at man vil gavne menige mennesker, men det sker ikke i praksis. Men jeg er forhåbningsfuld.

Jeg vil derfor spørge om noget konkret. Vi har f.eks. 2.000 ældreboliger i Danmark, som efter en ny rapport fra Velfærdsministeriet bliver betragtet som kassable. De bør skrottes, de er simpelt hen for dårlige. Det almene byggeri, byggeriet af almene boliger, er gået i stå. Vi har stor boligmangel. Vi har kloakker, som ikke kan tage de store regnmængder, som kommer ned på grund af klimaforandringerne. Arbejdsløsheden er 15-30 pct. for bygge- og anlægsarbejdere rundt omkring i landet. Vil Dansk Folkeparti være med til at fremrykke investeringer på de her områder?

Kl. 14:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:14

Bent Bøgsted (DF):

Med hensyn til Dansk Folkepartis politik, og hvad vi lever op til, så tror jeg nok, at hvis vi tager en liste over, hvad Dansk Folkeparti har fået gennemført, mens vi har siddet som støtteparti, vil Dansk Folkepartis liste være meget længere, end hvis vi tager en liste over, hvad Socialistisk Folkeparti fik gennemført, da de sad som støtteparti for en S-ledet regering. Så langt hen ad vejen lever vi op til det, som vi siger at vi vil have gennemført. Der, hvor vi ikke har fået det gennemført, er i nogle enkelte tilfælde, hvor vi ikke har kunnet overtale regeringen, men det kæmper vi videre med.

Om der skal ske noget med de her ældreboliger, eller hvor indsatsen skal være, er noget, vi tager i forhandlingerne med regeringen om, hvor vi skal bruge pengene. De skal bruges på den bedst mulige måde.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen for anden gang.

Kl. 14:15

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, at de mange tusinde bygningsarbejdere, som er blevet arbejdsløse, føler, at de har fået et svar gennem det, der lige er blevet sagt fra Dansk Folkepartis ordførers side. Jeg vil gerne understrege, at f.eks. inden for energiområdet, hvor vi har offentlige bygninger og private bygninger, som ikke er energirigtige, og som medvirker til et for stort CO₂-udslip, kan arbejdsløse bygningsarbejdere jo også få et job, hvilket giver en tredobbelt gevinst: Vi undgår CO₂-udslip, vi får arbejdsløse i arbejde, og så bliver samfundet som helhed langt bedre indrettet med en bedre service, ved at det her sker.

Vil Dansk Folkeparti konkret være med til at ophæve det kommunale anlægsloft, som jo er en spærrebom for masser af kommuner i landet for øjeblikket? De har projekter liggende klar, men de får ikke lov til at gå i gang med dem på grund af anlægsloftet. Vil Dansk Folkeparti være med til at ophæve det?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, når man skal til at sidde og forhandle om, hvad der skal gøres af tiltag for at skabe mere beskæftigelse, så er det, som jeg siger, sådan, at det kan være mange små vækst-

pakker, der skal til for at rette op på det. De kan være målrettet specielle områder. Det byggeri, som hr. Eigil Andersen nævner, kan være et område, men det kan jeg ikke stå og sige her, for det er noget, vi tager i forhandlingerne med regeringen om, hvor vi skal gøre indsatsen.

Dansk Folkeparti vil gøre, hvad vi kan for at skabe mere beskæftigelse i den situation, vi er i, og det gælder alle de områder, der er ramt: Det gælder byggeriet, det gælder industriarbejdere, 3F-arbejdere, der er blevet sendt hjem. Men vi skal gøre det på den rigtige måde, og det er, som jeg sagde: Dansk Folkepartis politik er, at vi ser det som en del af finanslovpolitikken. Det er der, vi har skabt råderummet til at kunne gøre en indsats. Det er også den vej, Dansk Folkeparti ønsker at forhandle.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Thomas Adelskov.

Kl. 14:17

Thomas Adelskov (S):

Bekymrer det ikke hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti, når man hernede fra Folketingssalen kan høre velfærdsministeren fortælle, at grunden til, at man ikke vil sætte gang i renovering af skoler, daginstitutioner og plejehjem og ikke vil bygge flere boliger nu, er, at lønningerne er for høje. Regeringen har med andre ord en plan om at bruge krisen her til at presse lønningerne længere ned. Og det er det, som Dansk Folkeparti ved at stemme for det forslag til vedtagelse sammen med regeringen nu bakker op om – man afventer, før man gør noget.

I går sagde den konservative ordfører Mike Legarth på TV 2 News i relation til, at han blev spurgt om den socialdemokratiske pakke, at regeringen ikke ville lade ledigheden stige mere end nødvendigt. Og til det er spørgsmålet jo: Hvad er et nødvendigt ledighedsniveau? Er det de der 110.000, som vi tidligere har hørt regeringen tale om, som var sådan den der strukturelle ledighed, som er passende? Er det ikke bekymrende for Dansk Folkeparti, at det, man i fællesskab venter på, er, at ledigheden skal stige og lønningerne skal falde?

Kl. 14:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Bent Bøgsted (DF):

Nej, og altså, hvad velfærdsministeren har sagt om, at lønningerne er for høje, må jeg beklage-

ligvis sige at jeg ikke lige har hørt, men det er ikke Dansk Folkepartis holdning, at lønningerne er for høje. Det må stå for velfærdsministerens egen regning. Og det er ikke det, vi går ind i nogle forhandlinger med regeringen om – det er ikke om at presse lønningerne ned.

Hvor stor arbejdsløsheden skal være, og om der skal være en passende arbejdsløshed, har jeg godt nok hørt nogle sige noget om. Jeg har hørt, hvad hr. Mike Legarth fra De Konservative har sagt, og jeg har hørt nogle vismænd sige, at der skal være en bestemt arbejdsløshed. Jeg kan også huske, at det tilbage i den tid, hvor hr. Mogens Lykketoft sad som minister, blev sagt, at med en absolut arbejdsløshed på 3,7 pct. kunne vi ikke komme længere ned. Og alligevel er vi under den her regering med Dansk Folkeparti som støtteparti kommet ned på en arbejdsløshed, der ligger under 2 pct. Så en definition af, hvor stor arbejdsløsheden skal være, tror jeg ikke er noget vi skal diskutere her. Det er i hvert fald ikke det, Dansk Folkeparti kigger på. Vi vil have arbejdsløsheden så lav som muligt.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Man skal lige kigge på lampen også en gang imellem. (*Bent Bøgsted (DF)*: Ja, fru formand.) Det er godt.

Der er endnu en kort bemærkning til hr. Thomas Adelskov.

Kl. 14:20

Thomas Adelskov (S):

Målsætningen er jeg jo lige nøjagtig også enig i, og det er også derfor, at jeg tror, at hr. Bent Bøgsted er ved at blive snydt. Hr. Bent Bøgsted er ved at blive snydt af regeringen, der nu har fået hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti til at stemme for et forslag til vedtagelse om, at man kan vente. Men når vi nu ved, hvad det er, regeringen venter på – lavere lønninger, flere arbejdsløse – får det så ikke hr. Bent Bøgsted til lige at genoverveje det? Når vi nu i ordførertalen kunne høre, at hr. Bent Bøgsted var lige så bekymret som os andre over den stigende ledighed, og når hr. Bent Bøgsted sådan set også pegede på nøjagtig de samme ting, som vi andre har peget på – klimainvesteringer, renovering af boliger, daginstitutioner og ældreboliger – til at få sat gang i hjulene igen, kunne hr. Bent Bøgsted så ikke genoverveje at stemme for vores forslag til vedtagelse om, at regeringen skal indkalde til forhandlinger om at få sat gang i en vækst- og beskæftigelsespakke herhjemme, så vi igen kan få gang i hjulene? For jeg er ret overbevist om, at

hr. Bent Bøgsted er blevet snydt, og at regeringen har et måltal for, hvor mange ledige der må være, og for, hvor meget lønningerne skal falde.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:21

Bent Bøgsted (DF):

Nej, jeg føler mig ikke snydt på nogen måde, og Dansk Folkeparti arbejder ikke for, at der skal være lave lønninger. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at de tiltag, vi gør, gøres på den rigtige måde og kommer på de rigtige tidspunkter, så der kan komme en vedvarende opgang, altså sådan at det ikke er lige her og nu, vi løser det, og at faldet så begynder igen efter et par måneder. Det er det, det drejer sig om for Dansk Folkeparti, og vi kigger overhovedet ikke på, om lønningerne skal være lave eller sådan nogle ting.

Jeg går ud fra, at overenskomsterne er der, hvor de skal være, efter de forhandlinger, der har været. Det er det, vi har overenskomstforhandlingerne til, og jeg går ud fra, at de stadig væk står ved magt. Jeg har i hvert fald ikke hørt noget om, at overenskomsterne skulle være blevet ophævet.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste, der får ordet for en kort bemærkning i den her omgang, er hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:21

Kim Mortensen (S):

Jamen jeg kan også blive lidt bekymret for, om hr. Bent Bøgsted nu har nået at se det forslag til vedtagelse, han har sagt ja til at stemme for, inden det blev udarbejdet. For Socialdemokratiet, Enhedslisten, De Radikale og SF har faktisk fremsat et forslag til vedtagelse, der præcis indeholder nogle af de ting, som hr. Bent Bøgsted nævnte i sin ordførertale. Jeg forstod det sådan på hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti, at da der kom en vækstpakke fra Socialdemokratiet i går, var det for tidligt, og at det var misbrug af de ledige, at den kom i går. Nu kan vi høre, at hr. Bent Bøgsted synes, at nu er det i dag, der skal ske noget, at det er i dag, tiden er inde til at gøre noget.

Mit spørgsmål er, om det så ikke var en idé, at Dansk Folkeparti nu stemte for det forslag til vedtagelse, der er kommet fra oppositionen, og som kan presse regeringen til at sætte præcis nogle af de ting i gang, som hr. Bent Bøgsted fortalte os om i sin ordførertale.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Kl. 14:22

Bent Bøgsted (DF):

Jeg mener nu ikke, at jeg har sagt, at det var i dag, der skulle ske noget. Jeg sagde noget om, at det var svært at sige, om det skulle være i dag, om en uge, om 14 dage eller om en måned. Det var jo det, man skulle vurdere. Det, det drejer sig om, er, at pakkerne kommer på det rigtige tidspunkt, og at de har det rigtige indhold. Det er det, det drejer sig om, for de skal skabe en vedvarende vækst. Det skal ikke være en hovsaløsning, det skal ikke være her og nu.

Det er rigtigt nok, at hr. Kristian Thulesen Dahl var ude at sammenligne Socialdemokratiets vækstpakke med Anker Jørgensen-tiden. Det var sådan noget, der skete hu hej og ikke skabte noget vedvarende, og som skabte overforbrug. Jeg tror nok, det var noget i den stil, hr. Kristian Thulesen Dahl var ude at sige, men det kommer ikke sagen ved i dag. Det, det drejer sig om, er, at vi skal føre en ansvarlig politik, at vi skal komme med de rigtige vækstpakker, som skal falde på de rigtige tidspunkter, og som skal rumme de rigtige tiltag, der kan skabe noget vedvarende.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen for anden gang.

Kl. 14:23

Kim Mortensen (S):

Jamen hr. Bent Bøgsted har da ret i, at Socialdemokratiet både under Anker Jørgensen i 1970'erne og under Poul Nyrup Rasmussen i 1990'erne var og nu under fru Helle Thorning-Schmidt er optaget af at nedbringe arbejdsløsheden og skabe beskæftigelse. Det er jo netop derfor, vi har fremlagt en vækstpakke.

Jeg bemærkede også, at hr. Bent Bøgsted fortalte os, at det godt kunne være, der var brug for ikke én vækstpakke, men måske flere små vækstpakker. Vi har i går foreslået hele seks punkter, som kunne udgøre vækstpakker. Så det, der her kunne være lidt interessant, er, hvad det så er for flere elementer, hr. Bent Bøgsted forestiller sig, når man taler om flere vækstpakker og om, at der skal gøres det rigtige. Det kunne måske være en god idé her over for Folketinget og over for dem, der sidder og kigger med, at svare på, hvad der så er det rigtige, der skal sættes i gang, og hvorfor det er, at det hverken skulle ske i går eller i dag, men måske når ledig-

heden eksploderer endnu mere om 1 eller 2 uger eller om 3 eller 4 måneder.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Bent Bøgsted (DF):

Det, det drejer sig om for Dansk Folkeparti, er at nedbringe arbejdsløsheden. Og når man ser på de arbejdsløshedstal, som der har været, indtil krisen begyndte at slå igennem, kan man også se, at med den politik, der er blevet ført siden 2001, hvor regeringen kom til med Dansk Folkeparti som støtteparti, har vi formået at nedbringe arbejdsløsheden til et hidtil uset lavt niveau. Jeg kan ikke lige huske det nøjagtige tal, men vi var nede på langt under 2 pct. arbejdsløse, nede på nogle og fyrrer tusind arbejdsløse dagpenge-modtagere. Tallet har aldrig nogen sinde været så lavt, så vi er selvfølgelig optaget af at få arbejdsløsheden bragt ned.

Det, som jeg så også har sagt, er, at Dansk Folkeparti ser det her som en forlængelse af den finanslovspolitik, som vi har ført med regeringen, og det er der, vi skal bruge de midler, som vi har skaffet råderum til at bruge, for at sætte noget i gang. Derfor kan der godt være flere små vækstpakker, og hvad de skal indeholde, tager vi så under forhandlingerne.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren.

Vi går videre i talerrækken til hr. Ole Sohn.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF har den opfattelse – lidt efter temperament – at regeringen om ikke er økonomisk uansvarlig, så i hvert fald ikke har greb om situationen. Det er vi faktisk ikke de eneste der mener.

Det mener de faglige organisationer, det mener arbejdsløhedskasserne; det mener erhvervslivet faktisk også, det mener erhvervsorganisationerne; det mener alle, som bare har den mindste føling med, hvad der foregår i samfundet lige nu. Og det er altså ikke oppositionen, der siger, at regeringen er uden økonomisk kriseledelse, det er faktisk erhvervslivets avis, Børsen, i dagens leder; der undrer man sig såre over, at regeringen intet foretager sig, at den så at sige forflygtiger sit ansvar for vækst og beskæftigelse ved intet at foretage sig.

Så kommer regeringen med beskæftigelsesministeren og holder en tale, som er kreeret og genbrugt fra en tid, hvor man faktisk havde højkonjunktur, som om det slet ikke er gået op for regeringen, at arbejdsløsheden er eksploderet, som om det ikke er gået op for regeringen, at virksomhederne ingen ordrer har, og at ordrebøgerne kun bliver smallere og slankere dag for dag. Intet foretager man sig. Jo, Venstre siger: Jo, vi har givet skattelettelser. Jamen hvad betyder skattelettelserne på vej ind i en krisetid? Ja, det betyder, at folk passer på deres penge; det er jo en naturlig reaktion. Ergo har det den modsatte effekt end at skabe vækst.

Hvad er det, man skal gøre, når man er inde i en lavkonjunktur, og det private erhvervsliv, det civile samfund ikke af sig selv kreerer nye arbejdspladser? Ja, så skal en ansvarlig regering da gå ind og sige: Hvad har vi af uløste opgaver i samfundet, som vi som regering og som offentlig institution har indflydelse på og ansvar for? Så må vi sætte de opgaver i gang, når der er lavkonjunktur, sådan at de er løst, når højkonjunktturen vender tilbage og der er brug for arbejdskraften i den private sektor.

Men hvad foretager regeringen sig? Intet. Jo, siger regeringen, den lavede en bankpakke, i øvrigt sammen med en stor del af oppositionen. Ja, det gjorde vi; den var nødvendig. Den var ikke køn; den var nødvendig. Men hvad var bankpakken?

Ja, det var jo så at sige en udbudspakke. Man polstrede bankerne, sådan at de kunne imødegå de tab, som de havde fået på spekulative foretagender, som en del af deres store tab, men også på virksomhedstab, og så sagde man: De skal alligevel have så mange penge til låns af staten, så de kan låne ud til virksomhederne. Ja, men en bank låner jo ikke penge ud til en virksomhed, hvis ikke virksomheden har noget at rive i. Så en bankpakke er en udbudsbakke, som kun kan fungere, hvis den kombineres med en vækstpakke, en efterspørgselspakke, der skal værne om virksomheder, som efterspørger pengene, og det gør man altså kun, hvis man har noget at rive i. Derfor er det hamrende uansvarligt af regeringen at sidde på hænderne og lade, som om intet er sket. Derfor skal der gøres flere ting.

Vi skal sørge for, at virksomhederne får leveret et økonomisk råderum. Det har de svært ved at få i bankerne. Derfor har SF i dag foreslået, at man forlænger kreditten til virksomhederne for betaling af moms og skatter, så de får den luft,

som gør, at de kan få dagen og vejen til at hænge sammen.

Vi foreslår, at man investerer i de uløste opgaver, der er i samfundet, og som skal laves. Hvis ikke vi gør det nu, siger vi jo reelt bare til vores børn: Vi lever over evne nu, vi vil ikke tage vare på vores fælles værdier; dem må I betale, når I kommer til. Kloakkerne skal repareres, skolerne skal renoveres, og det skal gøres nu, ellers siger vi til vores børn, at de må betale det.

Så der er en lang række muligheder for at handle med rettidig omhu. Det kræver kun én ting: Det kræver en ansvarlig og handledygtig regering, der forstår krisens alvor, og det mangler vi. Det er sorgeligt, og derfor tror jeg sådan set – for nu at bruge en gammel kliché fra en tidligere oppositionsleder, som blev statsminister på det grundlag – at tiden er inde til at sige: Nu er det tid til forandring.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning, og det er fru Line Barfod.

Kl. 14:30

Line Barfod (EL):

Det er jo vældig glædeligt at høre hr. Ole Sohn komme med det her om, at det er fuldstændig nødvendigt at have en vækstpakke, og at det slet ikke er nok at kigge på bankerne. Det var jo det, som Enhedslisten også sagde, og som lå i den samfundspakke, vi fremlagde, sidst der blev behandlet en bankpakke. Så vi støtter fuldt op om, at der skal sættes en vækstpakke i gang.

Men jeg vil gerne høre hr. Ole Sohn, hvad der skal ske med dem, der så er blevet fyret og kommer til at gå et stykke tid, for selv om det altså lykkes os at tvinge regeringen til at sætte gang i beskæftigelsen, så kommer der til at være en periode, hvor de går arbejdsløse. Er SF indstillet på, at vi også er nødt til at se på de sociale konsekvenser, at vi er nødt til at se på, at rigtig mange vil stå fuldstændig uden indkomst, og at mange vil stå med en dagpengedækning, der i forhold til den løn, de havde tidligere, langtfra vil dække noget, og at mange vil være i stor risiko for at måtte gå fra hus og hjem? Vil SF være med til at sige: Det er vi altså også nødt til at se på?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Ole Sohn (SF):

SF har i dag fremlagt en jobplan, og vi må erkende, at selv med de initiativer, SF og Socialdemokraterne har foreslået, vil der i en tid være en stærkt stigende arbejdsløshed. Der skal vi bruge tiden til at lave jobrotationsordninger, til efteruddannelse, til omskoling og til opkvalificering, sådan at den arbejdskraft, der bliver ledig efter job, som ikke vender tilbage, får nye kvalifikationer, så de mennesker kan træde ind i de job, som kommer. Det er det, vi kan gøre i forbindelse med en vækstpakke.

Men vi har også et socialt ansvar, og derfor har vi – i øvrigt sammen med Socialdemokraterne i vores fælles udspil om integration – foreslået, at vi skal have fjernet nogle af de diskriminerende ordninger, der er, bl.a. 300-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og lignende, så vi sikrer, at folk har en rimelig økonomi. Og så har SF jo gang på gang foreslået, at vi sikrer overførselsindkomsterne fuld regulering, men det er klart, at det kræver et andet politisk flertal.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for anden gang.

Kl. 14:32

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi skal have fjernet fattigdomsydelserne; det er vi enige om. Det havde hele oppositionen et fælles forslag om så sent som fredag inden vinterferien. Men er SF indstillet på, at vi er nødt til også at kigge på dagpengene, at vi er nødt til at kigge på, hvad vi vil gøre, når de mange mennesker, der bliver fyret, kommer til at stå fuldstændig uden indkomst, og at vi er nødt til at se på, hvad vi vil gøre i det øjeblik, hvor folk står i den situation, at de må gå fra hus og hjem? Vi bliver nødt til at sikre, at der er tryghed, i forhold til at man kan have sit hjem, så der ikke vil være mange tusinde familier, der kommer til at stå på gaden, og en masse børn, der kommer til at leve i en voldsom fattigdom. Det er man nødt til også at se på. Det er rigtig, rigtig vigtigt at skabe vækst og beskæftigelse, men vi er nødt til også at se på de sociale forhold.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Ole Sohn (SF):

Der er intet, der er SF mere magtpåliggende end det at sikre, at vi ikke får store sociale problemer

– større end dem, vi har – men at vi får dem minimeret. Nu ved jeg ikke, om man kan tage regeringens ord for pålydende, men statsministeren har jo flere gange påpeget nødvendigheden af at indkalde til brede forhandlinger om en skattereform. Og det er jo klart, at når man laver en skattereform, hvor man sænker beskætningen af indkomsterne, er det helt afgørende, at man også sikrer, at der bliver givet en ordentlig kompensation, som vil gøre, at folk på overførselsindkomst kan klare sig igennem krisen, og at man også får fjernet nogle af de diskriminerende regler, der er, om f.eks. ægtefælleafhængighed i bistandssystemet. Så jo, vi er meget optaget af at sikre, at vi ikke udvikler fattigdommen i samfundet.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren.

Vi går videre i ordførerrækken til hr. Knud Kristensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Gennem flere år har Danmark oplevet en buldrende højkonjunktur. Virksomhederne har nærmest skreget på arbejdskraft. Vi har oplevet en rekordhøj beskæftigelse og en rekordlav ledighed. Det har overgået selv de mest optimistiske økonomers fantasi.

I lang tid har vi hørt, at det var umuligt at nedbringe ledigheden yderligere, for 50.000 ledige er langt under det niveau, som lærebøgerne siger det kan lade sig gøre at have. Nu er billedet vendt. I disse dage vågner vi op til nyheder om, at virksomheder må afskedige medarbejdere. Økonomien er kommet ned i gear, og det er gået stærkt.

Hen over efteråret løb også Danmark for alvor ind i det internationale økonomiske uvejr. Den internationale kreditkrise blev en realitet også i Danmark. Bankerne blev med et tilbageholdne og meget påpasselige med at låne ud selv til sunde virksomheder. Den internationale økonomi er bremset gevaldigt op og er på meget kort tid kølet af. Efterspørgslen er faldende, og det påvirker virksomhederne og i sidste ende arbejdspladserne i Danmark. Udviklingen er ikke behagelig, men dansk økonomi er heldigvis godt rustet, fordi den grundlæggende er sund. Den er med til at ruste os i den nuværende situation.

Hvordan ser det så ud i dag? Vi har allerede set stigende ledighed til knap 60.000 personer i

december 2008, og vi må forvente, at ledigheden fortsat stiger.

Der er ingen tvivl om, at det er ulykkeligt for enhver, der bliver ramt af ledighed. Familier bliver naturligvis nervøse ved tanken om, hvad der skal ske, hvis de ikke længere er i arbejde og ikke længere kan betale deres terminer. Det forstår vi godt. Det tager vi alvorligt, og det handler vi også på og efter.

Oppositionen har ikke patent på at bekymre sig om de danske familier, og den har slet ikke patent på at afværge virkningen af den økonomiske krise. Tværtimod spiller Socialdemokraterne hasard med økonomien og er en trussel mod eksisterende job. En vækstpakke på det forkerte tidspunkt kan være en bombe under økonomien. Det kan føre til inflation, tabt konkurrenceevne og et langt større tab af arbejdspladser. Det kan blive meget alvorligt for dansk økonomi på længere sigt.

I regeringen har man allerede taget en række initiativer, som styrker købekraften, stimulerer økonomien og øger efterspørgslen på arbejdskraft. Med den konservative formand, fru Lene Espersen, i spidsen har regeringen for nylig indgået forlig med et bredt flertal af Folketingets partier, herunder også Socialdemokraterne, om en kreditpakke på 100 mia. kr., som skal sikre, at bankerne igen kan låne penge ud til sunde forretninger og dermed holde hjulene i gang.

I efteråret stod vi bag bankpakken, som sikrer stabilitet og giver sikkerhed for indlånernes penge. Og med pensionspakken har vi sikret, at pensionerne ikke kom i frit fald og realkreditmarkedet ikke brændte sammen.

Med finansloven for 2009 har vi afsat penge til offentlige investeringer og forbrug på 16 mia. kr., hvilket også skubber en positiv økonomi i den rigtige retning. Herudover har vi med trafiktaften fremrykket investeringer for 5 mia. kr. i 2009 og 2010.

Endelig indfaser vi også en del af skatteaftalen om mindre skat på arbejdsindkomst, og det giver flere penge mellem hænderne på danskerne til forbrug og investeringer. Regeringen søger dermed at skubbe positivt til økonomien.

Skattekommission har for nylig fremlagt sit forslag til en skattereform, som skal sænke skatten på arbejde. I nær fremtid vil regeringen indlede forhandlinger om en reform.

Alt i alt holder vi et vågent øje med udviklingen, og vi vil sørge for at dosere nødvendige tiltag, så vi kommer bedst muligt igennem finanskrisen uden særlig mange tab af job.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren. Jeg har igen sorteret, så vi forhåbentlig kan gennemføre dem på en passende tid. Det er hr. Thomas Adelskov, hr. Frank Aaen, hr. Eigil Andersen og hr. Benny Engelbrecht, som jeg fik plads til på listen denne gang. Vi lægger ud med hr. Thomas Adelskov.

Kl. 14:39

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg forstå på De Konservatives ordfører, at vi andre er fuldstændig uansvarlige, og at vi kommer med en bombe under økonomien, samt at man skal vente med en beskæftigelses- og vækstpakke til det rigtige tidspunkt. Sådan tror jeg godt at jeg kan summere op, hvad det var, den konservative ordfører sagde.

Så bliver jeg bare nødt til at spørge: Hvad er det rigtige tidspunkt? Når vi i dag i avisen kan læse, at hver femte virksomhed er lukningstruet, er det rigtige tidspunkt så, når det er hver fjerde virksomhed, eller når det er hver tredje virksomhed eller hver anden virksomhed, der er lukningstruet? Eller hvor høj skal ledigheden være, før Det Konservative Folkeparti mener, at det rigtige tidspunkt er indtruffet? Det må være forholdsvis nemt at svare på, når nu vi andre i hvert fald ifølge De Konservative er fuldstændig galt afmarcheret og ikke har valgt det rigtige tidspunkt. Så må man jo selv være klar over, hvornår det så er.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Knud Kristensen (KF):

Med hensyn til ledigheden vil jeg gerne være garant for, at den skal være så lav som overhovedet muligt. I det samarbejde, vi har haft om beskæftigelsen i Arbejdsmarkedsudvalget det seneste år, har vi hele tiden netop brugt værktøjer for at nedbringe ledigheden til et absolut minimum.

Det, som vi er udsat for her, er ikke et dansk fænomen; det er et internationalt fænomen, der gør, at vi er påvirket af den her situation. Man siger, at nu brænder vi 36 mia. kr. af uden at have nogen støttepunkter, og siger, at det her er nogle gode investeringer, som kommer tilbage, altså fornuftige investeringer, f.eks. i energirenoveringer. Så hørte jeg godt, at der på et tidspunkt her fra talerstolen blev sagt, at det var et spørgsmål om, at man gav noget tilskud for at sætte det i

gang. Det er slet ikke sikkert, at det er den rigtige medicin. Men der skal selvfølgelig være en gulerod, så vi netop genererer noget, der kan ske i de private hjem, også med hensyn til CO₂-handlingsplanen osv.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Adelskov, anden gang.

Kl. 14:41

Thomas Adelskov (S):

Altså, når Socialdemokraterne foreslår, at vi giver mulighed for, at man klimareoverer private boliger, almene boliger og offentlige institutioner, er det en fornuftig investering. Når vi foreslår, at man skal sætte gang i nogle klimainvesteringer, der kan gøre Danmark CO₂-neutral, er det fornuftige fremtidsinvesteringer. Når vi foreslår, at man skal renovere ældreboliger, skoler og plejehjem, er det altså fornuftige investeringer, som giver beskæftigelse.

Men det ændrer bare ikke ved, at ordføreren simpelt hen ikke svarer på, hvornår det rigtige tidspunkt er. Jeg tror da, at der er mange, der sidder derude, og som har fået en fyreseddel – de 850 fra Danish Crown i går – som egentlig venter på, at De Konservative svarer dem på, hvor mange arbejdsløse der skal være i det her land. Jeg kunne i går i TV 2 News høre den konservative ordfører hr. Mike Legarth sige, at regeringen ikke vil lade ledigheden stige mere end nødvendigt. Hvad er så det der mere end nødvendigt-niveau? Og hvor mange virksomheder skal være lukningstruede, før regeringen og Det Konservative Folkeparti vil sætte ind og lave en beskæftigelses- og vækstpakke? Det må man kunne forklare befolkningen og os andre.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Knud Kristensen (KF):

Tak. Det, som jeg gerne vil understrege for hr. Thomas Adelskov, er, at Danmark var det første land, der kom med en pakke, altså bankpakke I, hvis man kan kalde det en bankpakke. Det var det første initiativ, der blev taget her i Europa, fordi vi netop havde en meget, meget hård nedtur i vores finansverden. Så spørger hr. Thomas Adelskov om, hvornår tidspunktet er for at sætte nogle nye initiativer i gang, der gør, at vi får en bedre vækst. Det er allerede sket igennem de to pakker, der er etableret. De sikrer, at virksomhederne har mulighed for at få den kapital, der

skal til for netop at udvikle nye produkter og skabe nogle nye arbejdspladser.

Et andet spørgsmål, som hr. Thomas Adelskov stiller, er med hensyn til renoveringer i almenboligsektoren, i den private sektor osv. Der er jeg fuldstændig enig med hr. Thomas Adelskov, og jeg vil bare gøre opmærksom på, at Velfærdsministeriet i løbet af en måneds tid kommer med en færdig plan for, hvordan og hvorledes vi skal komme hele boligsektoren, andelsboliger og almene boliger osv., til undsætning.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:44

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er skammeligt, at man ikke vil være mere konkret, med hensyn til hvad det er, der skal til for at det hjælpe de mennesker, der i dag modtager fyresedler. Jeg mener Når nu der er en masse mennesker, der producerer vindmøller, som i øjeblikket bliver fyret, kan man så ikke straks i dag sige, at så må vi sætte ind, for at der bliver sat nogle flere vindmøller op i Danmark? Er det så svært? Det er jo det, der er brug for, nemlig at regeringen åbner pengekassen for bankerne, som man har gjort, men også siger, at nu skal vi have gang i vedvarende energi med flere vindmøller og have skabt nogle job i den industri.

I efteråret sagde man fra regeringens side, at der ikke var håndværkere nok til at renovere skolerne, hvad man ellers havde lovet i valgkampen at man ville gøre. Nu er der håndværkere nok, der går ledige. Der er masser af håndværkere, der går ledige. Hvorfor siger man så ikke bare: Nå, men så tager vi de projekter, der blev lagt i skuffen, op igen og går straks i gang med at renovere de skoler, som alle er enige om at der er brug for at få renoveret? Altså, hvad venter man på? Hænderne er der, projekterne er der, behovet er der. Hvorfor skal vi så gå og vente, hvorfor kan man ikke give folk det signal om, at vi nu går i gang med at skabe nogle arbejdspladser i stedet for dem, der er lukket?

Kl. 14:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Man skal lige også en gang imellem kigge på den røde lampe.

Ordføreren.

Kl. 14:45

Knud Kristensen (KF):

Det er jo egentlig fantastisk at høre hr. Frank Aaen være så visionær og sige, at vi skal lukke op for økonomien, så vi kan stille nogle vindmøller op her i Danmark. Det er sandelig undervejs. Der er mange vindmølleplaner, der bliver udarbejdet. Det er ikke noget, man gør fra den ene dag til den anden. Men jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at problemet lige præcis omkring vindmøllerne jo netop er, at amerikanerne har købt mange, mange vindmøller fra danske virksomheder, hvor produktionen er gået i stå, fordi man ikke kan få betaling for de der vindmøller, som hr. Frank Aaen synes vi skal fremme.

Jeg synes jo, det er utrolig vigtigt, at vi netop lægger vægt på at se, om vi har eksportmuligheden, og har vi eksportmuligheden, vil dansk økonomi understøtte danske virksomheder, sådan at produktionen også vil følge efter. Det er jo det, der er parameteret. Hvis man gør det, som hr. Frank Aaen siger, at man her og nu skal lukke op for de der 36 mia. kr., at man bare skal komme i gang med at producere noget, så vil det skabe inflation. Det er måske det, hr. Frank Aaen synes at vi skal sigte på, men det gør en ansvarlig regering ikke. Det ligger fast.

Så nævner hr. Frank Aaen skolerenoveringer osv., og der må jeg sige til hr. Frank Aaen, at i 2008 var der 1,4 mia. kr., som ikke blev anvendt til anlæg inden for den offentlige sektor, skoler, institutioner m.v.

Det røde lys gælder også her.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det gælder nemlig også her, det røde lys, det er rigtigt.

Det er hr. Frank Aaen for anden gang.

Kl. 14:47

Frank Aaen (EL):

Nu skal vi lige pludselig have en diskussion om inflation – jeg mener: Der er åbenbart mange undskyldninger. Man har måske en hel skuffe med undskyldninger for ikke at gøre noget. Jeg er da spændt på at høre, om der skulle være et par stykker mere. Før, da vi diskuterede med beskæftigelsesministeren, var det noget med, at man ikke måtte diskutere beskæftigelse med beskæftigelsesministeren. Det er jo fantastisk.

Det, vi kan konstatere, er jo, at der ikke er et eneste konkret forslag, som tager højde for den situation, der udvikler sig lige i øjeblikket. Kom bare med ét forslag, man nu har lagt frem, fordi man kan se, at arbejdsløsheden tordner i vejret –

og ingen snak om, hvad man gjorde sidste år og forrige år. Hvad skal der ske her og nu, hvad har man at fortælle den slagteriarbejder, der lige er blevet fyret? Hvad har man at fortælle den 3F'er, der lige er blevet fyret, og de familier, der frygter, at der kommer flere fyringer i fremtiden?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Knud Kristensen (KF):

Jeg vil lige erindre hr. Frank Aaen om, at der i finansloven for 2009 er afsat 16 mia. kr. Jeg vil også erindre om, at der er fremrykket trafikinvesteringer for 5 mia. kr. i 2009 og 2010. Jeg synes, der er taget mange initiativer.

Det, der sker i øjeblikket, er jo en international finansproblematik, som Danmark ikke løser alene, men den problemstilling, der er på tværs af landegrænserne, følger vi time for time, og vi tager de initiativer fra regeringens side, der gør, at vi netop tager hånd om de mange, som bliver arbejdsløse. Det er en meget kedelig situation, som vi er meget optaget af, og det er helt givet, at regeringen også handler derpå.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:49

Eigil Andersen (SF):

I går så vi i tv og hørte i radioen grædende slagteriarbejdere, der fortalte, at de netop var blevet fyret. Jeg forstår godt, at de græder, for de har mistet deres arbejdsfunktion, de går 40-50 pct. ned i indtægt, vil jeg tro – det gør de fleste LO-arbejdere, når de kommer på dagpenge – og endelig har de mistet fællesskabet med kollegaerne. Det er meget, meget alvorligt.

Der er intet i det, som den konservative ordfører her har sagt, som hjælper disse fyrede slagteriarbejdere, ingenting.

I dag må man som arbejdsløs højst vælge uddannelse i 6 uger det første år som ledig. Det er alt for lidt. Hvorfor skal man først gøre karriere som arbejdsløs i 1 år, inden man for alvor må uddanne sig? I et forsøg på at vende den her situation konstruktivt vil jeg gerne spørge: Vil De Konservative være med til at lave om på det, så man kan komme i gang med noget tidligere i de situationer, hvor det viser sig, at man nok ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet umiddelbart? Vil man være med til at give flere uddan-

nelsesrettigheder også i forbindelse med de massefyringer, der sker?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Knud Kristensen (KF):

Nu er det første, hr. Eigil Andersen nævner, slagteriarbejdere, som bliver fyret. Og jeg er bestemt også ked af at måtte konstatere, at sådan er verden.

Det, som jeg synes at mange af Folketingets politikere gang på gang tager fat i, er kommunale situationer – det er altså, ligesom om kommunalbestyrelsens arbejde bliver bragt ind her i Folketingssalen, hvor man skal stå og diskutere de forskellige parametre. For noget af det, som var grunden til, at Danish Crown måtte handle, som de handlede, var jo netop, at man ikke har fået ekspederet de miljøgodkendelser til landbruget, som gjorde, at landbruget kunne få en øget produktion, som gjorde, at de her medarbejdere også kunne sikre sig et arbejde fremover. Det synes jeg også er en vigtig del af den her diskussion.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen for anden gang.

Kl. 14:51

Eigil Andersen (SF):

Her beskæftiger den konservative ordfører sig med, hvad der er gået forud for fyringerne.

Det, jeg spørger om, er, om De Konservative vil være med til at sørge for, at man som arbejdsløs kan uddanne sig i længere tid selvvalgt end 6 uger i det første år som ledig? Vil De Konservative være med til at sige, at man kan uddanne sig noget mere i løbet af det første år, så man konstruktivt kommer i gang med noget hurtigt? Vil man fra konservativ side være med til at lave jobrotationsprojekter, hvor nogle er på skolebænken på virksomhederne, mens andre, nemlig nogle ledige, kommer ind som vikarer? Vil man være med til at gøre noget mere ved de her massefyringer, vi har set, med hensyn til at sætte aktiviteter i gang, med hensyn til at finde job, med hensyn til at uddanne sig?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Knud Kristensen (KF):

I en situation, hvor et enkelt område rammes så hårdt, at der er 600 eller 800, der bliver ledige, er

det jo klart, at vi skal have fokus på det og håndtere det.

Der er en pulje i dag, som netop kan understøtte initiativer på det område. Der var en anden virksomhed, hvor der blev afskediget en række medarbejdere, og der brugte man også af puljen til netop at få medarbejderne omskolet, og det er jo nogle af de initiativer, som vi er klar til at gå ind og diskutere og forhandle om. For vi er jo nødt til at få de ledige omskolet, sådan at de kan gå ind og tage nogle af de job, der er. For der er jo en 10.000-15.000 ledige job, og det skal vi være parate til at få ændret, så vi kan komme de arbejdspladser i møde.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:52

Benny Engelbrecht (S):

Tak. De Konservative går jo ofte for at være et erhvervsvenligt parti, og når man snakker erhverv og beskæftigelse, må man jo sige, at de to ting hænger sammen. Når der er masseafskedigelser, skyldes det jo, at der ganske enkelt er problemer i erhvervslivet.

Jeg er da glad for – og det tror jeg der er mange ude i erhvervslivet der også er – at ordføreren fik sagt, at man tager situationen alvorligt og handler derefter.

Så må jeg så spørge, om De Konservative slet ikke lytter til erhvervslivet. For når vi i Socialdemokratiet lytter til erhvervslivet, kan vi høre, at de siger, at der er problemer. Vi har netop fået tal på eksporten ud af Århus Havn, som er faldet dramatisk. Vi kan se, at eksporten ud af Århus Havn er faldet 23 pct. Det er altså ganske alvorlige tal, det må være helt alarmerende, og beskæftigelsen hænger jo altså sammen med eksporten. Hvor er handlingen henne? Hvor mange virksomheder skal være lukningstruede i Danmark, før der bliver grebet ind?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Knud Kristensen (KF):

Jeg synes ikke, det er godt, at der er nogen, der er lukningstruede i Danmark, men jeg må så lige referere til, hvad jeg har sagt for et øjeblik siden til hr. Engelbrecht: at Århus Havn jo også er en havn, der eksporterer ud over landegrænserne. Og som jeg sagde tidligere: Hvis ikke der er nogen uden for landets grænser, der ønsker at

købe de produkter, som bliver udskibet fra Århus Havn, er det klart, at havnen har en nedgang i den beskæftigelse, som vi har kendt indtil nu. Indtil nu har der jo været en fantastisk udvikling i havnene og i eksporten som sådan, og det er jo den nusiddende regering, der i den grad har sat fokus på, at vi netop skal have en god og robust beskæftigelse.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Benny Engelbrecht for anden gang.

Kl. 14:54

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Nu er det ikke kun eksporten, der falder. Faktisk falder importen tilsvarende. Det er jo et tydeligt tegn på, at der også er et problem i den danske økonomi. Og når jeg ser eksempelvis medarbejdere fra SAV Danfoss på Als gå slukørede rundt hjemme i min kommune, kan jeg sandelig godt forstå, at de er slukørede. Men jeg kan sandelig også godt forstå, at man på direktionsgangen på virksomhederne er slukørede over, at der ikke er handling fra regeringens side.

Ordføreren svarer ikke på vores spørgsmål om, hvor mange virksomheder der skal være lukningstruede i Danmark, og man vil heller ikke svare på, hvor mange ledige man gerne vil have der skal være i Danmark, før der skal gribes ind, eller hvor mange virksomheder der i sidste ende skal dreje nøglen helt om, før vi ser handling fra regeringens side.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:55

Knud Kristensen (KF):

Der er ingen tal for, hvor mange ledige der skal være, og som jeg sagde tidligere, er det sådan, at den nuværende regering har arbejdet på, at der skal være så få ledige som muligt. Vi har været inde at lave handleplaner for alle dem, som har en beskyttet beskæftigelse, som har psykiske lidelser osv. Der har vi gjort et stort arbejde for netop at få alle i beskæftigelse. Så der ligger ingen mål for, hvor langt man skal ned i arbejdsløsheden.

Med hensyn til at der ikke er nogen handlinger, vil jeg gerne henvise hr. Engelbrecht til at kigge i den finanslov, der blev vedtaget. I den er der sat 16 mia. kr. af, og 5 mia. kr. er fremrykket til 2009 og 2010. Jeg synes, hr. Engelbrecht er nødt til at læse på stoffet. Vi har virkelig taget nogle initiativer, og med hensyn til de initiativer,

der her bliver nødvendige at tage, vil jeg sige: Når vi kan se, at den internationale økonomi igen er opadgående, følger Danmark efter. Det er vi robuste nok til rent økonomisk.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren, og vi går videre i rækken til hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Finanskrisen raser. Vi ser, hvordan virksomheder melder om faldende ordrer, ordreindgange, der falder, hvordan ledigheden stiger, og hvordan forbrugerne holder igen. Krisetegnene er jo desværre alt for tydelige, når man følger aviserne eller åbner for tv eller radio. Af samme grund er der jo god grund til, at vi i Folketinget i dag og ved andre lejligheder diskuterer, hvad der kan gøres for at bekæmpe den stigende ledighed og for at afhjælpe finanskrisen.

Det Radikale Venstre har deltaget i de forskellige bankpakker, som er vedtaget her i Folketinget. Vi følger udviklingen i den finansielle sektor nøje. Vi har stillet forslag om, at der blev etableret, hvad vi har kaldt et finansielt udviklingselskab, der kunne investere yderligere i den finansielle sektor, med henblik på at der stilles den kapital til rådighed, der nu måtte være efterspørgsel efter ude i virksomhederne. Det har vi bl.a. foreslået, fordi vi finder, at der er behov for at gøre noget. Og i den sammenhæng må man selvfølgelig diskutere yderligere initiativer og også diskutere kriterierne for, hvordan en eventuel vækstpakke kunne se ud.

Vi finder, at der er nogle principper, som der er god brug for, når der skal laves en vækstpakke – vi tror som sagt, at der er brug for den. Det ene er timing, det andet er, at det i givet fald skal være en målrettet pakke, og det tredje er, at der skal være tale om indsatser af midlertidig karakter. Man er selvfølgelig nødt til at forholde sig til, at der er nogle sektorer, hvor der fortsat er mangel på arbejdskraft, og derfor synes vi, at der, når der skal laves en vækstpakke, er fornuft i, at man så forbereder de forskellige typer af tiltag, således at man kan trykke på knappen og iværksætte de her tiltag, så snart der er kapacitet, og så snart konjunkturerne tilsiger, at det kan gøres ude i økonomien.

Vi finder, at der er god fornuft i at bryde det her såkaldte anlægsloft. Kommunerne har jo prioriteret, har nøglefærdige projekter liggende klar i skufferne derude, som er lige til at tage op

og sætte i gang i forhold til investeringer i den her helt basale infrastruktur, hvilket vi alle sammen i øvrigt finder der er stor nytte i. Så det er i hvert fald en vej at gå, som ligger lige til højrebænet.

Vi finder også, at der er grund til at kigge nærmere på yderligere investeringer i hele det grønne område, i klimaområdet. Jeg synes, at der er god grund til at diskutere energirenovering af offentlige bygninger, og der kan være tale om en fremrykning af investeringer i vedvarende energi, blot for at give nogle eksempler på de fornuftige typer af grønne investeringer, som kunne og burde gennemføres ret hurtigt.

Så finder vi i øvrigt, at det, ifald man skal lave en vækstpakke, er vigtigt, at man også anvender vækstpakken til at kigge på, hvordan man kan ændre strukturen og øge konkurrencekraften i den danske økonomi. Derfor kunne initiativer inden for forskning og udvikling og innovation også være relevante at diskutere i forbindelse med udformningen af en sådan vækstpakke.

Alt det her er for at sige, at vi egentlig synes, at det forslag til vedtagelse, som vi jo selv er med til at fremsætte, sådan set er ret fornuftigt. Lad os dog få nogle drøftelser så hurtigt som muligt om, hvordan et sådant initiativ kunne se ud. Det kan vi simpelt hen ikke rigtig se hvorfor regeringen ikke skulle kunne være med på. Alarmsignalerne er jo alt for tydelige, bare man åbner en avis i dagens Danmark.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren.

Vi går videre til den sidste i ordførerrækken, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes, at et af problemerne ved den debat, som vi har lyttet til i dag, er, at det hele ender i en vækstpakkediskussion. Det kan vi også se på de overbud, som har været i medierne i de senere dage. Og det er jo egentlig lidt paradoksalt, for hvis man går ned i Skattekommisionens udspil, kan man se, at den på side 34 opererer med to modeller for en reform. En nærlæsning af de tal, der står der, viser, at man med Skattekommisionens forslag får en vækst på omkring 2 pct., og det giver en samlet velstandsstigning på 40-50 mia. kr., altså hvis man laver den skattereform, som Skattekommisionen foreslår. Hvis man laver den skattereform, som Liberal Allian-

ce foreslår, får man en samlet velstandsstigning på ca. 56 mia. kr.

Tænk engang al den velfærd, alt det gode, man kan gøre for de penge! Tænk på alle de yderligere skattelettelser, man kan give, tænk på alle de vækstpakker, man kan lave for de mange penge, hvis man først tog fat dér i skattereformen. Men det er i de her dage, og det illustrerer debatten også, som om det hele er ved at drukne i meget, meget fantasifulde øvelser i, hvad for en form for hjemmeserviceordning man kan lave – det er, når SF er mest visionær – eller hvad for nogle kloakker vi skal reparere, eller hvad man nu kan gøre.

Alt er fokuseret i forhold til en helt traditionel politisk debat om, hvor vi kan bruge flere penge; men der er ingen, der diskuterer, hvordan i alverden vi får skaffet de penge, hvordan vi får skaffet de hænder, der skal til, og hvordan vi får lavet den rigtige reform først. Og den rigtige reform er altså – i den situation vi er i nu – først i skattesystemet. Vi har i dag i Skatteudvalget også haft møde med repræsentanter for Skattekommissionen, som bekræftede, at det er der, man skal sætte ind. Det er skattesystemet, som er den helt store hindring.

Det er, som om man har bestemt sig for, især fra venstrefløjens side, at dem, som man mener skal være motoren i at få os ud af den finansielle krise, er hundrede borgmestre rundt om i landet. Hvorfor i alverden er det ikke de danske familier, der skal være motoren? Hvorfor er det ikke dem, vi skal sørge for at give de penge mellem hænderne, som gør, at der igen kommer optimisme tilbage i vores samfund; så de begynder at efterspørge arbejdskraft hos den lokale håndværker, som så kan komme ud af sin kreditklemme, fordi der igen er noget at betale med? Hvorfor er det, man tror på, at alting skal gå igennem offentlige kasser, før vi kommer ud af en finansiell krise? Det er ren hokuspokus, og det har ingen gang på jorden, hvis vi virkelig skal klare de udfordringer, vi står over for.

De udfordringer, vi står over for, er enorme, og vi er ikke i en situation, hvor vi bare kan klare dem alene i Danmark, men vi kan trods alt vælge at tage fat i de rigtige redskaber til at starte med. Men hvad er det endt med? Det er endt med en diskussion om, hvem der hurtigst muligt kan bruge så mange af skatteborgernes penge som muligt. Og hvis man ikke kan finde tilstrækkelig mange penge nede i skatteborgernes lommer, kan man bare lave et ufinansieret offentligt forbrug, som sparker en vis legemsdel

ud af, hvad vi ellers har været vidne til gennem de sidste 15-20 år, hvor der trods alt heldigvis har været en vis form for styring. Men det er slet ikke der, man er.

Vi siger i bund og grund nej til at gøre det rigtige, fordi det hele ender i en misundelsesdiskussion om, hvem der får hvor mange kroner ud af en skattereform. Vi siger nej til at blive rigere, til at komme ud af den finansielle krise, fordi vi har den her utrolig triste angst i det danske samfund, primært i det danske Folketing, for at sige: Jamen det kan godt være, at der er nogle, der får mere ud af det end andre, men til gengæld får vi samlet set en større velfærdsstigning, også i den offentlige sektor, som gør, at vi har råd til at gøre det rigtige og bryde nogle af de dårlige mønstre, som vi har på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:05

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelsen. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Frank Aaen, som afrunder som ordfører for forespørgerne. Derefter kommer ministeren. Jeg forsøger at holde det sådan lidt skarpt, så hver fra oppositionen kan få et spørgsmål til ministeren efterfølgende. Vi har en tidsfrist, der hedder 2 timer til hasteforespørgsler, men det er rimeligt, at man kan stille spørgsmål til ministeren.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:05

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Arbejdsløsheden tordner i vejret, og de sociale problemer vokser, og vi har i dag haft den første større debat i Folketinget om situationen, og hvad der kan gøres ved den.

Men i den debat har regeringen ikke haft noget som helst at byde på. De siger, at de rejser rundt i landet og ser på det. Jeg ved ikke, hvad de har set. Virkeligheden har de i hvert fald ikke fået øje på, det er helt tydeligt; det er lykkedes dem at lukke øjnene, hvis de overhovedet har været i nærheden af at kigge på de reelle problemer, der er ude i økonomien. Vi har kun hørt genbrugstaler fra regeringen fra dengang, det budrede derudad, som de siger, men ikke nogen taler, der tager højde for, at vi i dag har en helt anden situation. Der er ikke et eneste bud på, hvor slagteriarbejderen, der er fyret, skal finde et nyt job; der er ikke nogen bud til håndværkeren, til 3F'eren, til funktionæren, der nu er ramt af arbejdsløshed.

Der er ingen tvivl om – selv om det ikke er sagt så klart i dagens debat, så ved vi det også

fra diskussioner udeomkring – at for regeringen er det ikke noget problem, at arbejdsløsheden stiger. I regeringens filosofi er stigende arbejdsløshed godt, fordi stigende arbejdsløshed betyder pres på lønningerne. Og det er jo i virkeligheden det, man vil, nemlig have lønningerne ned, for det er den måde, regeringen mener man skal komme ud af krisen på: højere arbejdsløshed, lavere lønninger. Vi har et ganske andet bud end den asociale måde at føre politik på.

Det er i den situation meget mærkeligt at opleve, at Dansk Folkeparti bare bakker op om regeringen. De siger godt nok i deres tale, at der skal ske noget hurtigt, men de støtter alligevel regeringen i, at det ikke skal være lige nu, men at vi skal se tiden an.

Til gengæld har vi set en opposition, der har fremlagt en lang række konkrete forslag om klima, renovering af skoler, fornuftige projekter, der kan sikre arbejdspladser til dem, der nu bliver fyret, og sikre et bedre samfund. Det er et godt eksempel på, hvad der er af perspektiver i at få en ny regering med et andet flertal end det, vi har i dag, og hvilken forandring der kan komme ud af det, og jeg er meget glad for, at det er lykkedes at formulere et fælles forslag til vedtagelse i oppositionen, der opfordrer til straks at gå i gang med at få taget initiativer og få inddraget hele Folketinget i forhandlinger om, hvad det er, der skal til. Desværre har regeringen og Dansk Folkeparti afvist den opfordring til at tage fælles forhandlinger.

Derfor vil vi komme med en lang række forslag også fra Enhedslistens side, f.eks.: Hvad gør vi for at hjælpe dem, der bliver arbejdsløse, dem, der mister 200.000 kr. i årsindkomst, får halveret deres årsindkomst, som ikke længere kan klare at betale deres husleje, som ikke længere kan fortsætte et rimeligt, ordentligt liv, og som kommer ud i en social katastrofe? Hvad gør vi med dem, der mister deres bolig? Vi er jo nødt til at tage hånd om dem, for uanset at regeringen mener, at vi bare skal se tiden an, er der altså folk, der rammes her og nu af arbejdsløshed og de sociale følger, der kommer af arbejdsløshed, og de mennesker, der rammes, skal ikke bare holdes hen med tale om, at nu må vi se tiden an; de skal hjælpes her og nu, og det vil Enhedslisten i hvert fald gøre en indsats for kommer til at ske.

Men tak for debatten. Jeg synes i hvert fald, den har vist, at der er en opposition, der kan og vil noget, i modsætning til en bovlam regering og dens støtteparti.

Kl. 15:09

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dagens hasteforespørgsel har følgende ordlyd:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at imødegå den økonomiske krise, stigningen i arbejdsløsheden og de voksende sociale problemer?«

Det er jo meget relevante spørgsmål. Regeringen ser med stor alvor på den økonomiske krise, den stigende ledighed og risikoen for, at det fører til økonomisk og social marginalisering blandt visse grupper i samfundet.

Som jeg også nævnte i min indledende tale, sidder regeringen ikke på hænderne. Vi har været – og er – meget aktive. Vi har allerede taget flere initiativer, som skal afhjælpe den økonomiske og finansielle krise. Vi skal styrke købekraften, stimulere økonomien og øge efterspørgslen efter arbejdskraft, og vi følger udviklingen i den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation nøje og er klar til at iværksætte yderligere initiativer.

Dilemmaet er, at man kan gøre for meget for tidligt, og alternativt, at man kan gøre for lidt for sent. Det er jo i det dilemma, vi skal operere.

Som beskæftigelsesminister har jeg ikke direkte mulighed for at skabe nye job, men jeg kan sikre, at de, der rammes af ledighed, får den bedst mulige hjælp til at komme i arbejde igen.

Der findes ikke en mirakelkur, men den aktive beskæftigelsespolitik er en effektiv og gennemtestet behandlingsform, som hjælper ledige tilbage på arbejdsmarkedet og modvirker marginalisering og langtidsledighed.

Danmark befinder sig i et verdensomspændende økonomisk og finansielt stormvejr. Forbruget og virksomhedernes produktion falder, og mange danskere mister jobbet. Det er en barsk realitet, som mærkes tydeligt på virksomhedernes bundlinje, som mærkes i privatøkonomien, og som mærkes på krop og sjæl.

Men krisen handler også om psykologi, og vi skal i fællesskab forsøge at vende det psykologiske klima. Vi må passe på ikke at handle i affekt og i stedet bevare roen og overblikket. Vi kan glæde os over, at vi i de sidste 7 år ikke har fulgt oppositionens råd om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr., men netop har brugt de gode tider til at nedbringe gælden med 250 mia. kr. og der-

med har sparet os for 20 mia. kr. i renteudgifter årligt. Det giver os handlemuligheder.

Det er efter min mening ikke et formål i sig selv at gennemføre mange pakker. Kunsten er at gøre det rigtige. Tro mig: Hvis der fandtes en nem måde at friholde Danmark for den internationale krise på, så havde vi valgt den nemme metode.

Skulle vi måle på antallet af indgreb, altså antallet af pakker, skulle det jo gå godt i Storbritannien, men det gør det ikke. Skulle vi måle på antallet af pakker og de beløb, der bliver anvendt, skulle det gå godt i USA, men det gør det ikke. Hvis vi ser til Irland, skulle det gå godt, men det gør det ikke.

Vi lytter til alle forslag. Vi læser partiernes forslag, vi lytter til arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer og beskæftigelsesråd, vi lytter til økonomerne, og vi ser, hvad andre lande foretager sig, for at vi kan gøre det rigtige, for at vi kan gøre det effektive på det tidspunkt, hvor det, vi gør, hjælper, og hvor det, vi gør, ikke gør tingene værre. Det er kunsten, og det er det, der afspejles i det forslag til vedtagelse, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i fællesskab har fremsat.

Kl. 15:13

Formanden:

Tak. Der er som sagt korte bemærkninger. Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen, der er en kort bemærkning fra hr. Thomas Adelskov, og der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen. Det har jeg noteret mig.

Den første er hr. Frank Aaen.

Kl. 15:13

Frank Aaen (EL):

Regeringen er altså enig i, at det er en alvorlig situation, vi står i, og at der skal gøres noget. Vi hørte også nu her fra ministeren, at regeringen vil lytte til alle partiernes forslag. Så er det, jeg ikke helt kan forstå, hvorfor man ikke kan støtte oppositionens forslag til vedtagelse, som jo går ud på, at man skal tage initiativer på baggrund af de problemer, der udvikler sig, og invitere samtlige Folketingets partier til en drøftelse heraf. Hvad er egentlig talt grunden til, at man stemmer nej til det? Det kan jeg slet ikke forstå ud fra det, ministeren lige har sagt.

Kl. 15:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, fordi vi stemmer for vores eget forslag til vedtagelse, der sikrer, at vi i overensstemmelse med finanslovaftalen og i erkendelse af og glæde over, at de sidste 7 års økonomiske politik har givet os handlemuligheder, nu kan drøfte, hvad det rigtige, vi kan gøre, er, og at vi kan gøre det på det tidspunkt, hvor det hjælper, så vi ikke bliver fanget i det, som oppositionen tilsyneladende opstiller som et succeskriterium, nemlig at Danmark hele tiden skal lave en hel masse pakker.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg tror, at sandheden er, at der ikke findes nogen enkel løsning på det, vi foretager os her, og det, vi skal foretage os, og derfor skal vi tænke os grundigt om. Vi vil ikke fra regeringens side begive os ind i et kapløb. Jeg kan høre, at flere af oppositionens folk har sagt, at jo flere pakker vi vedtager, jo bedre. Efter vores opfattelse er det ikke antallet af pakker, der er afgørende, men at vi gør det rigtige.

Kl. 15:15

Formanden:

Så er det hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning, og der er kun én.

Kl. 15:15

Thomas Adelskov (S):

Den her forespørgsels ordlyd er:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at imødegå den økonomiske krise, stigningen i arbejdsløsheden og de voksende sociale problemer?«

Svaret har været: Intet. Vi har ikke i dag kunnet få at vide, hvornår regeringen i givet fald vil sætte ind, hvor mange virksomheder der skal være lukningstruede. Vi har ikke kunnet få at vide, hvor mange arbejdsløse regeringen synes det er rimeligt der er, før man kommer med nogle nye initiativer. Det eneste, vi vel i dag har kunnet konstatere med den her debat, er, at Dansk Folkeparti er blevet snydt af regeringen og stemmer for et forslag til vedtagelse, med hvilket regeringen kan fortsætte den passive linje. Kunne vi ikke bare her på falderebet få beskæftigelsesministeren til at svare på, om det er hver femte, hver fjerde, hver tredje eller hver anden virksomhed, der skal være lukningstruet. Hvor mange ledige synes regeringen det er rimeligt der er, før man kommer med en beskæftigelses- og vækstpakke?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:16

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hver eneste ny ledig, der kommer, er en for mange. Det, der er dilemmaet, og som også burde optage Socialdemokratiet, er, om det, vi gør, hjælper. Der forbeholder regeringen sig altså retten til at overveje og se på, om det, vi gør, så også hjælper til at formindske virkningerne af den økonomiske krise. Vi kommer ikke bare med nogle paradeforslag a la en statslig bank, som vi har kunnet læse om i avisen, og som forekommer mig noget uigennemtænkt.

Kl. 15:16

Formanden:

Så er det som den sidste hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:16

Eigil Andersen (SF):

Forespørgslen drejer sig om, hvad regeringen vil gøre, altså nu og i fremtiden. Det spørgsmål er ikke blevet besvaret. Derimod har vi hørt en hel masse om, hvad regeringen har gjort, men det viser sig jo, at det er utilstrækkeligt. Hvis jeg skal karakterisere den her debat, vil jeg sige, at det er 37 forskellige måder at hælde vand ud af ørerne på fra regeringens side. Jeg føler nærmest, at jeg nu står i vand til knæene hernede i Folketingssalen med al den hælde vand ud af ørerne.

Derfor vil jeg runde af med i et sidste forsøg at stille et konkret spørgsmål: Vil regeringen være med til at forøge den danske velfærd ved at sætte gang i byggeriet af almene boliger, skifte forældede ældreboliger ud, renovere skoler og andre institutioner, lave energirigtige renoveringer af offentlige bygninger, så vi undgår CO₂-udslip, og ansætte flere i hjemmeplejen og ældreplejen? Vil regeringen være med til det, og vil regeringen dermed være med til at ophæve det kommunale anlægsloft, som i dag er en stor spærrebom for, at disse ting kan ske, og at f.eks. en masse arbejdsløse bygningsarbejdere kan få et job?

Kl. 15:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tro mig: Hvis der fandtes en nem løsning på den verdensøkonomiske krise, på den finansielle kri-

se i verden, ville vi vælge den nemme løsning. Desværre er verden sådan, at der ikke findes nogen nem løsning. Det, vi kan gøre, er at lytte til alle de forslag, der kommer, træffe nogle beslutninger, og glæde os over, at vi har ført en ansvarlig økonomisk politik i 7 år og ikke som hr. Eigil Andersens parti har villet bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr. Det gør, at vi i dag har en handlefrihed til at gøre det rigtige på det rigtige tidspunkt, og det vil vi gøre.

Kl. 15:18

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren.

Vi har rundet mere end de 2 timer og mener alligevel i rimelighed at have kunnet fordele talletiden til de ønskede spørger.

Dermed er forhandlingen sluttet. Som det er oplyst, finder afstemningen om de to fremsatte forslag til vedtagelse først sted i morgen, torsdag den 19. februar 2009.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:19

Formanden:

Det første spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 1355

1) Til justitsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Set i lyset af politiets ellers sædvanlige evne til at håndtere lignende demonstrationer uden problemer mener ministeren så stadig ikke, at det er nødvendigt med en undersøgelse af Gazademonstrationen den 13. januar i år på baggrund af oplysninger fra Politiken den 12. februar 2009 om nye konsekvenser af politiets adfærd under demonstrationen?

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken har statsadvokaten modtaget 14 individuelle klager og en samlet opsummerende klage over politiets adfærd og håndtering af de-

monstranter i forbindelse med demonstrationen den 13. januar 2009. I klagerne beskyldes politiet bl.a. for grundlovsbrud, krænkelser af menneskerettigheder, racisme, brug af unødigt magt og uberettiget frihedsberøvelse.

Formanden:

Det er justitsministeren, der lægger for med at svare på spørgsmålet. Værsgo, justitsminister.

Kl. 15:19

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu har jeg jo stået her før i relation til stort set samme spørgsmål fra samme spørger, og derfor har jeg heller ikke meget nyt at berette i dag.

Som jeg sagde i forbindelse med min besvarelse af spørgsmål nr. S 1147, og som det også fremgår af begrundelsen for dagens spørgsmål, er der i forlængelse af Gazademonstrationen indgivet en række klager til statsadvokaten over politiets optræden under demonstrationen. Disse sager vil blive behandlet, og relevante episoder vil blive undersøgt, helt i overensstemmelse med det gældende system for behandling af sådanne sager.

Jeg er ikke bekendt med klager med relation til den pågældende sag, som *ikke* kan behandles i det eksisterende klagesystem, og jeg finder derfor *fortsat* ikke anledning til at iværksætte en undersøgelse ved siden af statsadvokatens.

Kl. 15:20

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:20

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg må jo indrømme, at jeg også har stået her før med lidt det samme problem, men et problem, som bare ser ud til at vokse og vokse.

Justitsministeren og jeg er jo enige om, at vi har et velfungerende politi med et politikorps i København, som er vant til at klare demonstrationer, og som er vant til at klare mange af de meget svære gadeaktiviteter uden at skabe problemer.

Vi kan konstatere, at Urban har lavet en undersøgelse, som blev offentliggjort her den 16. februar, og som viser, at 95 pct. af danskerne har hørt om perlesagen – det overrasker ikke nogen af os, tror jeg – men det, der faktisk bekymrer mig, er, at mere end 20 pct., dvs. mere end hver femte person, i København, mener, at det danske politi optræder racistisk.

Jeg synes, at det jo er et alvorligt problem for de mange, mange politifolk, som udfører et hårdt og professionelt stykke arbejde på Køben-

havns gader, og som virkelig yder et formidabelt stykke arbejde for borgerne, at der er elementer i politiet, der skaber en opfattelse hos hver femte københavnere af, at politiets handlemåde er racistisk. Det gør jo, at de få politibetjente, som de her klager jo typisk handler om, er med til at ødelægge det for de mange politibetjente, der går på gaden og foretager anholdelser og passer deres arbejde på ordentlig vis og gør det uden at blive klandret for, at deres anholdelser er blevet vægtet forkert på grund af en eller anden racistisk mistanke. Og det er jo derfor, at når der kommer klage efter klage fra Gazademonstrationen – sandsynligvis som følge af de relativt få politibetjente, der har trådt ved siden af, ud af de mange, der har opført sig ordentligt – gør man ved ikke at undersøge det korpset en bjørnetjeneste.

Kl. 15:22

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 15:22

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg slå fast, at jeg er enig med de 80 pct. af Urbans læsere, som mener, at politiet *ikke* opfører sig racistisk. Vi har et ekstremt velfungerende politi, som opfører sig sobert, ordentligt, redeligt, og som er vant til at håndtere større sikkerhedsopgaver, og de gør efter min mening et fremragende stykke arbejde, også i forbindelse med demonstrationer og andre sådanne aktioner, hvor politiet er med til at genoprette ro og orden for danskerne.

Det er selvsagt ikke ensbetydende med, at tingene ikke kan gøres bedre. Derfor følger politiet jo også hele tiden op på deres erfaringer, f.eks. fra demonstrationer, og prøver at gøre det bedre med hensyn til borgerne. Men der er ingen som helst grund til en yderligere undersøgelse, når vi har et klagesystem i dag, hvor man kan klage over politiet. Det kan man gøre til statsadvokaten, og det er man meget velkommen til. Jeg forstår også, at der *er* klager, og så må statsadvokaten jo behandle de klager.

Kl. 15:23

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:23

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må simpelt hen sige, at jeg ikke forstår justitsministerens afvisning eller for den sags skyld manglende anerkendelse af, at Københavns Politi har et kæmpestort problem, når hver femte københavnere mener, at politiet op-

træder racistisk. Jeg kan ikke forstå, at ministeren kan stille sig tilfreds med, at, ja, 80 pct. af københavnere mener, at det gør politiet ikke. Selvfølgelig skal de da ikke gøre det.

Vi har et velfungerende politikorps, som til daglig passer deres meget svære arbejde i København, herunder en lang række demonstrationer. Men når der kommer klager over de relativt få i politiet, som det jo er – ligesom få indvandrere kan ødelægge ødmøttet for alle de andre – de her klager sandsynligvis retter sig mod, og som altså har trådt ved siden af og har opført sig uprofessionelt, så siger man fra ministerens side: Åh, herregud, det er ikke noget problem.

Kl. 15:24

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, for der er ikke noget problem. Den mistænkeliggørelse, som spørgeren nu medvirker til her, skaber jo et problem og er med til at gøre, at 20 pct. i den pågældende undersøgelse føler, at der er et problem. Det tvivler jeg for øvrigt på at 20 pct. af københavnere gør, når det kommer til stykket. Jeg møder en suveræn og stærk opbakning til politiet; jeg møder ikke en generel mistanke om, at politiet er racistisk. Der er ikke skyggen af tvivl om, at vi har et ekstremt godt, stærkt, ubestikkeligt, rent og hæderligt politi i Danmark, og der er ingen problemer af den art.

Hvis der er klager over personer, der ikke opfører sig ordentligt, må man klage til statsadvokaten, og så må statsadvokaten gennem det normale system sørge for at skride ind over for politibetjente, der ikke opfører sig ordentligt.

Men generelt set har vi et stærkt og ubestikkeligt politi, som der generelt set ikke er problemer med.

Kl. 15:24

Formanden:
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:24

Kamal Qureshi (SF):

Jamen altså, jeg må sige, at vi jo står her og nærmest skændes om at rose politiet og de mange politifolk, som passer deres arbejde. Og jeg synes simpelt hen, det er ærgerligt, at det er det, vi bruger tid på, frem for at fokusere på, at der er få politibetjente, der er med til at gøre arbejdet svært for de mange politifolk, som har brug for tillid for at kunne passe deres meget svære arbejde.

Altså, eksempler på klager er: at politiet beskyldes for grundlovsbrud, krænkelser af menneskerettigheder, racisme, brug af unødvendig magt, uberettiget frihedsberøvelse, brug af peberspray mod pacificerede personer, at en demonstrant bliver kaldt for perker, perk, eller hvad det nu var, og en anden bliver kaldt for abekat osv. osv. Jeg er hundrede procent sikker på – på linje med ministeren – at det drejer sig om nogle relativt få personer, og at det sandsynligvis er de samme personer, der går igen i nogle af de klager, det drejer sig om.

Men det, jeg ikke kan forstå, er, at ministeren ikke kan se, at det er et problem, at hver femte københavnere mener, at politiet optræder racistisk. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå ministeren ikke ser som et problem. Det er da et problem for os københavnere.

Kl. 15:26

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ikke noget problem, for politiet optræder *ikke* racistisk. Så er det jo op til de folketingsmedlemmer, som bakker op om politiet, inklusive spørgeren, at være med til at fortælle det. Hvis spørgeren har den mening, at politiet ikke optræder racistisk, må spørgeren jo gå ud og advokere for det og forklare, at han ikke synes det, i stedet for at være med til at bringe ved til mistænkelighedens bål.

Politiet har generelt ikke nogen problemer i den retning, politiet opfører sig ekstremt ordentligt. Hvis nogen provokerer dem, må de jo selv stå til ansvar for det, og hvis politiet i nogle tilfælde opfører sig forkert, må man klage til statsadvokaten, og så må det i vores demokrati gå sin gang, ved at en klage behandles og så bliver behandlet på en ordentlig måde; så bliver man også ordentligt behandlet.

Sådan fungerer det altså i et demokrati; der får man ikke parlamentarikere til at rejse sager i Folketinget. Det er en uskik, og det er med til at mistænkeliggøre politiet.

Kl. 15:26

Formanden:

Tak til hr. Kamal Qureshi og tak til justitsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Niels Christian Nielsen.

Spm. nr. S 1352

Kl. 15:27

2) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:
Niels Christian Nielsen (S):

Mener ministeren, at regeringen fortsat har et flertal for at lukke akutberedskabet på Svendborg Sygehus, når MF Kristian Thulesen Dahl (DF) udtaler, at »Akutfunktionen i Svendborg skal bevares. Ellers bliver betjeningen for tynd i det sydfynske område«?

Formanden:

Det er ministeren, der lægger ud med besvarelsen. Værsgo.

Kl. 15:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Tak, hr. formand. Jeg kan ikke genkende, at hr. Thulesen Dahl skulle have fremsat den udtalelse om akutberedskabet i Svendborg lige for nylig, hverken i forbindelse med ekspertpanelets indstilling eller regeringens efterfølgende tilsagn til de forskellige regioner. Ved nærmere eftersyn viser det sig også, at udtalelsen stammer helt tilbage fra august 2007, og der er utrolig meget, der har ændret sig siden da. I august 2007 var der for det første ikke fastlagt nogen planer for regionernes sygehusstruktur. Der var for det andet heller ikke afsat 250 mio. kr. til at styrke den præhospital indsats i yderområderne eller de 100 mio. kr. til etablering af lægehelikoptere, og der var heller ikke afsat 6,3 mia. kr. til bygning af et nyt Odense Universitetshospital lige ved siden af motorvejen til Svendborg. Det nye sygehus skal varetage akutfunktionen for det meste af det fynske område.

I dag har vi en strategi, der går ud på, at sygehusvæsenets akutfunktioner skal samles på enheder, der kan levere højt, højt kvalificeret behandling inden for alle relevante specialer. Men det kan ikke lade sig gøre med det nuværende antal akutsygehuse. Det personale og den ekspertise, som udgør kernen af den akutte behandling, er simpelt hen spredt på for mange matrikler.

Øvelse gør mester, det gælder også i sundhedsvæsenet, og hvis behandlingen skal kunne varetages med den nødvendige erfaring og rutine, skal et akutsygehus have et befolkningsgrundlag på mindst 200.000 indbyggere. Det er både Sundhedsstyrelsens og ekspertpanelets anbefaling, og den har regeringen valgt at følge. Og ja, det vil betyde, at nogle borgere får længe-

re til nærmeste akutsygehus, og det er derfor, det er vigtigt, at den præhospital indsats også udbygges, og at vi nu iværksætter et udvalgsarbejde om det præhospital beredskab, der skal undersøge, hvordan hjælpen kan nå frem inden for kortest mulig tid. I øvrigt er det en forudsætning for regeringens investeringstilsagn til regionerne, at der i den enkelte region udarbejdes en langsigtet og detaljeret plan for den præhospital indsats.

Kl. 15:29

Formanden:

Tak. Så er det hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:29

Niels Christian Nielsen (S):

Nu ved jeg ikke, om jeg skal takke ministeren for svaret. Men det var et forventeligt svar. For uanset om hr. Kristian Thulesen Dahl har udtalt det her i 2007 eller 2009, er principperne faktisk de samme.

I Sundhedsstyrelsens rapport, som blev offentliggjort og anbefalet, står der netop, at man skal tage geografiske og demografiske hensyn, når landkortet med akutsygehuse skal tegnes og antallet besluttet. Og til ministerens oplysning ligger der alene på Sydfyn fire udkantkommuner, heraf to økommuner. Vi er da fuldstændig enige om, at den præhospital indsats skal være af høj kvalitet. Men jeg tror også godt, at ministeren ved, at der på Svendborg Sygehus årligt finder 1.500 fødsler sted, og ved at man nedlægger akutberedskabet og dermed også fødeafdelingen på Svendborg Sygehus, skal de fødende til Odense eller sekundært til Kolding Sygehus. Hvad er ministerens holdning til det?

Kl. 15:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg tror, at hr. Niels Christian Nielsen argumenterer ud fra en misforståelse, for fødsler kan sagtens fortsætte i Svendborg nu og i morgen og i overmorgen. Derfor skal de fødende ikke til Odense eller sekundært Kolding. Det er den akutte funktion, som flyttes. Vi ville for alvor svigte yderkantsområderne og de borgere, der er på de øer, som hr. Niels Christian Nielsen nævner – og derfor er der også taget hensyn til geografi – hvis det var sådan, at vi opretholdt den illusion, at de kan få den vitale, kvalificerede og livgivende behandling, som folk inde i de store byer kan få, når de virkelig bliver syge.

Øvelse gør mester, og derfor skal der ske samling, og det er forudsætningen for, at også folk i yderkantsområderne – og nu taler jeg om hele Danmark – kan få den her kvalificerede behandling. Men fødsler er et dårligt eksempel.

Kl. 15:31

Formanden:

Hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:31

Niels Christian Nielsen (S):

Nej, jeg synes netop, at det er et godt eksempel, for i forhold til den syddanske region og i forhold til hele udkantsproblematikken er fødsler noget, der skal fokus på.

For kan ministeren forestille sig, at en fødende kvinde fra Bagenkop skal til Odense, 95 km med en blødende livmoder? Jeg har i hvert fald svært ved at forestille mig, at moderen skulle overleve det.

Der er jo også det, regionerne har været igennem, herunder den syddanske region, nemlig netop at samle sygehuse, også akutberedskaberne, på færre enheder. Den øvelse har man været igennem endda med to borgerhøringer og kommunehøringer. Så hele den proces har man været igennem.

Men hvad angår fødeafdelingen, siger ministeren, at det dér er regionsrådet, der har beslutningskompetencen.

Kl. 15:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg tror nu altså ikke helt, der blev hørt efter, hvad jeg sagde. Fødsler er et dårligt eksempel at bringe op, når man siger, at fødslen, hvis en borger kommer nede fra Bagenkop, skal foregå i Odense, sekundært i Kolding.

Det, der er tale om, er at flytte akutfunktionen fra Svendborg Sygehus, når det nye store superhospital i Odense er klar om ca. 10 år, først da. Men en fødsel er ikke en akut ting, så det vil stadig væk kunne foregå på Svendborg Sygehus.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan argumentere for, at fødsler sekundært skal til at foregå i Kolding.

Kl. 15:32

Formanden:

Hr. Niels Christian Nielsen.

Niels Christian Nielsen (S):

Det, der ligger i forhold til fødsler; er jo netop i forhold til akutberedskab. Der indgår der seks enheder, herunder også en fødeafdeling – også i forhold til de specialister, der skal være til stede i forbindelse med fødsler.

Men – det er det næste og afsluttende spørgsmål i den her runde – vil ministeren så garantere, at sygeplejerskeuddannelsen kan fastholdes i Svendborg, selv om akutfunktionerne bliver nedlagt?

Kl. 15:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu hørte jeg det sådan, at jeg blev spurgt til sygeplejeuddannelsen. Det er ikke min ressort, og jeg kan selvfølgelig ikke gå ind uden for min ressort og garantere, hvor sygeplejeuddannelsen kommer til at foregå.

Det her handler om, at vi ekstraordinært bruger 25 mia. kr. på at skabe et bedre sundhedsvæsen for alle danskere ved at sikre, at de fornødne kvalifikationer er til stede i forbindelse med behandlingen af en lang række forskellige sygdomme, også sygdomme, der kan støde til, hvis en borger skulle blive syg. Det er jo det, der kræver en samling, og det bruger vi ekstraordinært rigtig mange penge på. Parallelt med det kommer vi også til at bruge ekstraordinært rigtig mange penge på at lave det præhospitale, så vi kan dække de hvide pletter, så vi hurtigt kan give folk hjælp via ambulancer, helikoptere eller på skadesklinikker.

Kl. 15:34

Formanden:

Tak. Hermed er spørgsmål 2 sluttet.

Spørgsmål 3 er også til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er også stillet af hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 1353

3) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Niels Christian Nielsen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at bygningen af det nye OUH i Odense skal kunne servicere 430.000 borgere, samtidig med at investeringsrammen er beskåret med 20 pct.?

Skriftlig begrundelse

Regionens oprindelige plan lød på et sygehus på ca. 285.000 m² til 230.000 borgere. Det har regeringen skåret ned til 212.000 m², der samtidig skal betjene 430.000 borgere.

Formanden:

Det er ministeren, der lægger for.

Kl. 15:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Regeringens tilsagn om at støtte et nyt Odense Universitetshospital bygger på ekspertpanelets anbefalinger. Og der er tre svar på spørgsmålet, der understøtter hinanden.

Først vil patienterne i stigende grad blive behandlet ambulant. Da behandling af ambulante patienter kræver færre kvadratmeter end behandling af indlagte patienter, bliver der derfor mulighed for at nedjustere antallet af kvadratmeter.

Dernæst havde regionerne planlagt at udnytte behandlingsfaciliteter på sygehusene 6 timer om dagen i 220 dage. Det bør man kunne gøre bedre. Ekspertpanelet har derfor et mere ambitiøst udgangspunkt for kapacitetsudnyttelsen, og den hedder 245 dage a 7 timer om dagen. Ved at tænke innovativt er det samtidig muligt at udnytte sygehusarealerne mere fornuftigt. Tag f.eks. enestuer er i sig selv pladskrævende, men de åbner samtidig op for, at man kan udføre visse behandlingsformer på stuen i stedet for at flytte patienten til andre lokaler. Hermed sparer man både tid og plads, hvilket ligeledes gør det muligt at behandle flere patienter på det samme areal.

Samtidig har ekspertpanelet vurderet, at regionernes skøn over prisen på sygehusbyggeri har været sat for højt, endda meget højt, og derfor er udgifterne til de enkelte sygehusprojekter reduceret. Det skal ses i lyset af, at regionerne i gennemsnit regner med en kvadratmeterpris på 30.000 kr. Så er det jo tankevækkende, at kvadratmeterprisen for Medicinerhuset i Aalborg kun var 16.000 kr. i 2006-priser.

Der er altså en række faktorer, der er indgået i de beregninger, som ekspertpanelet har gennemført. De vedrører fremtidens behov, kapacitetsudnyttelse, effektiviseringsmuligheder, priser osv.

Kl. 15:36

Formanden:

Så er det hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:36

Niels Christian Nielsen (S):

Det kan jo hurtigt blive en regnetime. Men kan det overordnet ikke bekymre ministeren, at ledelsen på OUH og andre gode fagfolk, allerede inden det første spadestik er taget til det nye OUH, der skal stå færdigt i 2018, udtaler, at rammerne og faciliteterne er undernormerede og underfinansierede, og at underfinansieringen her og nu er på ca. 1,3 mia. kr.?

Overordnet bakker Fyn og regionsrådet op om, at der skal bygges et nyt OUH, netop for at der er og skal være et universitetshospital, der skal koncentrere sig om lands- og regionsfunktioner. Derfor er det også vigtigt at undgå, at OUH sander til i basispatienter. Det er vel ikke det, der er meningen? Det er vel ikke det, der er grunden til, at man skal bygge et såkaldt super-sygehus?

Kl. 15:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg frygter ikke, at OUH sander til. Jeg har tværtimod en helt klar forventning om og tro på, at OUH bliver et fantastisk hospital om 10 år, når det står klart. Derudover har vi et ekspertpanel, som har været utrolig grundige i deres overvejelser. De har ikke bare kigget nationalt, men også kigget internationalt. Panelet har været internationalt besat og har indhentet mange, mange erfaringer. Jeg har stor tillid til, at deres jugement og deres skøn er rigtige.

Kl. 15:37

Formanden:

Hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:37

Niels Christian Nielsen (S):

Nu synes jeg ikke rigtig, at ministeren svarede på mit spørgsmål. Overordnet har man minimeret antallet af kvadratmeter, også i forhold til finansieringsdelen. For netop det syddanske regionsråd var det under forudsætning af, at man havde to akutberedskaber på Fyn. Nu går man bare hen og cutter x antal kvadratmeter væk, og så skærer man også bare 1,2 mia. kr. væk.

Kan det ikke bekymre ministeren, at fagfolk og også ledelsen på OUH er bekymret for udviklingen? Skal der overordnet ikke være en overkapacitet i forhold til patienterne? Altså, man skal vel ikke mødes ude på gangene, eller er det det, der er meningen med det?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

I regeringen foretager vi en helt ekstraordinær ny og stor investering i vores sygehuse. Det gør vi, netop for at der skal være tilstrækkelig kapacitet, og det gør vi, for at der ikke er nogen, der skal mødes på gangene, medmindre de da lige mødes der tilfældigt, men der skal i hvert fald ikke ligge patienter på gangene. Jeg har fuld tillid til, at ekspertpanelets meget, meget grundige beregninger også har taget højde for, at det projekt, der skal foregå i Odense, hvor man altså får et helt nyt supersygehus – et enestående projekt, som vi ikke har set magen til i Danmark i de sidste 30 år – er et projekt, som er rigtigt dimensioneret, og som vil blive rigtig godt for fynboerne.

Kl. 15:38

Formanden:

Hr. Niels Christian Nielsen.

Kl. 15:38

Niels Christian Nielsen (S):

Nu ved jeg jo godt, hvad ekspertudvalget har indstillet. Men det, jeg spurgte ind til i mit spørgsmål, vedrørte, at sygehusledelsen på OUH er bekymret.

Netop her på falderebet – det er jo min sidste chance – handler mit spørgsmål om et regnestykke. Der er 1,2 millioner borgere i den syddanske region. Der er 700.000 borgere vest for Lillebælt, og de får tre akutberedskaber. Der er cirka 500.000 borgere øst for Lillebælt, og de får ét akutberedskab. Så er det, at jeg her til sidst vil spørge, om ministeren kan give en forklaring på, hvordan det regnestykke kan gå op.

Kl. 15:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Man skal selvfølgelig altid lytte til fagfolk, og det gør vi sådan set også, men når vi har truffet beslutningen, har vi lænet os op ad ekspertpanelet, fordi vi mener, at ekspertpanelet har arbejdet utrolig grundigt og seriøst.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, som blev stillet, kan jeg sige, at man ikke skal sondre mellem Fyn og den sydlige del af Jylland. Man skal se det hele som én region og ikke se på, hvad der sker på Jyllandssiden, og hvad der

sker på Fynssiden. Det er et samlet geografisk område, og man har altså placeret tre sygehuse i området: et i Kolding, Aabenraa er der også blevet peget på og så et på Fyn.

Kl. 15:40

Formanden:

Tak til hr. Niels Christian Nielsen. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Næste spørgsmål er spørgsmål 4, som også er til ministeren for sundhed og forebyggelse. Det er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:40

Spm. nr. S 1354

4) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Flemming Møller Mortensen (S):**

Vil ministeren redegøre for sin holdning til det af Sundhedsstyrelsen udarbejdede forslag, hvor det defineres, at sygeplejersker og andet sundhedspersonale skal indhente tilladelse fra læge forud for eksempelvis temperaturmåling, priktest eller anlæggelse af kateter, jf. Dagens Medicin fredag den 13. februar 2009?

Formanden:

Det er ministeren, der også her lægger ud.

Kl. 15:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Spørgsmålet om lægers og andre sundhedspersoners anvendelse af medhjælp er et grundlæggende sundhedsfagligt spørgsmål. Det er derfor, det ifølge loven er Sundhedsstyrelsen og ikke ministeren, der er bemyndiget til at fastsætte reglerne herom. Det er faktisk første gang, der fastsættes udtrykkelige regler for anvendelse af medhjælp i sundhedsvæsenet.

Sundhedsstyrelsen sendte før jul et udkast til bekendtgørelse og vejledningen i høring. Jeg finder det meget konstruktivt, at så mange parter har givet deres mening til kende. Det er jo det, der er sigtet med en høring. Men Sundhedsstyrelsen har allerede nu kunnet konstatere, at flere udtalelser bygger på misforståelser.

Når der i udkastet til vejledningen tales om indførelse af apparatur i naturlige legemsåbninger, menes der ifølge Sundhedsstyrelsen kikkertundersøgelser af lunger eller tarmsystem og ikke temperaturmåling. Det vil Sundhedsstyrelsen præcisere i den endelige vejledning. Og ordination af priktest og anlæggelse af urinkateter har ifølge Sundhedsstyrelsen altid været forbeholdt læger. Men det betyder ikke, at andre ikke

kan stå for udførelsen som medhjælp for læger, i mange tilfælde på egen hånd. Det er der ikke noget nyt i.

Hensigten med de kommende regler er udelukkende at skabe større klarhed over ansvarsforholdene for de involverede sundhedsfaglige personer og dermed også være en hjælp til opgaveglidning. Jeg er helt tryk ved, at Sundhedsstyrelsen nu i fred og ro overvejer de indkomne hørings svar. Jeg finder det også nyttigt, at Sundhedsstyrelsen har valgt i den kommende tid at tage en række afklarende møder med udvalgte myndigheder, organisationer og foreninger, herunder Dansk Sygeplejeråd.

Jeg har tillid til, at vi ender med et fornuftigt regelsæt, som ikke giver sundhedspersoner anledning til misforståelser, og som ikke lægger hindringer i vejen for en smidig opgavevaretagelse til gavn for patientbehandlingen og til gavn for patientsikkerheden. Det er i hvert fald det, der hele tiden har været hensigten.

Kl. 15:42

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:42

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, og tak til ministeren for svaret. Det var et godt svar, synes jeg, for der kan jo ikke herske tvivl om, at når Sundhedsstyrelsen arbejder med områder som dem her, må det være et spørgsmål om, at de også skal udtrykke den vision, der ligger overordnet politisk på området. Det er jo derfor, problemet er blevet rejst, og det er også derfor, jeg står her og stiller spørgsmålet til ministeren i dag. For vi må sige, at de udmeldinger, der har været fra Sundhedsstyrelsen indtil nu, både før og efter at hørings svarene er kommet ind, ikke har været entydige, og derfor er det jo med fuld forståelse, at organisationerne rejser spørgsmålet.

Der skal mit spørgsmål til ministeren være: Det, vi vel må gå efter i en tid, hvor vi er presset så voldsomt i sundhedsvæsenet, som vi er rent personalemæssigt, er at sikre den største kvalitet ved også at få maksimal modernitet og fleksibilitet ind i vores sundhedsvæsen. Når nu Sundhedsstyrelsen arbejder med et gammelt skrift, som er lavet helt tilbage i 1930'erne, må det jo også være ministerens ansvar at sørge for, at Sundhedsstyrelsen gør det moderne, nutidigt og entydigt i dets udtryk. Og det er jo her, at i hvert fald det materiale, der er sendt ud i forbindelse med høringen, absolut har haft mangler.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål mere til ministeren for sundhed og forebyggelse. Det skal gå på Sundhedsstyrelsens tackling af selve problemstillingen, nu hvor den har været rejst af flere forskellige parter, eksempelvis KL og Dansk Sygeplejeråd. Sundhedsstyrelsen går, synes jeg, ud på en meget hovmodig måde, set ud fra at det er en offentlig styrelse, som udtaler sig, og jeg refererer til, at der bliver givet udtryk for, at Dansk Sygeplejeråd er langt ude, og at det af Sundhedsstyrelsen bliver opfattet som en morsom kuriositet. Her skal mit spørgsmål til sundhedsministeren bare være, om det er en rimelig måde at behandle en høringspart på i en fase, hvor Sundhedsstyrelsen sidder og skal varetage netop den politiske og landets interesse.

Kl. 15:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Altså, nu udtaler jeg mig helt generelt. Jeg vil ikke gå ind i konkrete forløb. Men jeg synes, at når man er i en høringsfase, ligger det i sagens natur, at man skal være åben, at tingene sendes ind, og at berørte parter skal komme med deres input. De input skal man tage højtideligt og være åben over for og bruge, i det omfang man kan bruge dem, og der skal man altid være åben. Man skal altid være åben over for nye input. Hvorvidt det har været tilfældet i den konkrete sag, ved jeg ikke. Jeg har ikke læst aviser i sidste uge, jeg har ikke været i landet, så det kan jeg ikke gå ind i.

Der spørges også til min politiske vision, og der vil jeg sige, at jeg var meget enig med hele motiveringen fra hr. Flemming Møller Mortensens side. Det er rigtigt, at vi i de kommende år står med personalemangelproblemer, og derfor er min vigtigste politiske vision her at sikre så fleksibel opgaveglidning som overhovedet muligt. Læger skal ikke gøre noget, som andre kan gøre, sygeplejersker skal ikke gøre noget, som andre kan gøre, osv. osv. Det er meget vigtigt. Det er jo også det, der ligger til grund for det arbejde, Sundhedsstyrelsen er gået i gang med, og som foreløbig er i en høringsfase.

Kl. 15:45

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, sundhedsministeren siger, er jo, at de sundhedsfaglige opgaver skal varetages på så lavt et specialiseringsniveau, som det er muligt, forstået på den måde, at vi udnytter ekspertisen der, hvor kompleksiteten er størst.

Der hersker jo ingen tvivl om, at vi skal gøre det så attraktivt som muligt at arbejde i det danske sundhedsvæsen, det er i hvert fald vores primære opgave her som sundhedspolitikere. Der ved vi godt, at der både i det private og det offentlige bliver talt rigtig meget om ansvarsområder, selvstændige områder, indflydelse på egen arbejdstilrettelæggelse og -planlægning. Der er det jo i hvert fald i den her sammenhæng utrolig væsentligt at lytte til det, KL har sagt i deres høringssvar, nemlig at vi skal sørge for, at det her bliver så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt. Derfor skal det naturligvis være sådan, at hjemmesygeplejerskerne kan arbejde under et selvstændigt ansvarsområde uden kontakt til de praktiserende læger, hvis område igen er et af de områder, som er ekstremt presset. Det kan sundhedsministeren vel ikke være uenig med mig i er situationen. Derfor må det være Sundhedsstyrelsens opgave at skabe klarhed på det her område.

Kl. 15:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er da godt, at det her bliver ført til referat, for ellers ville jeg have bedt om at få det ført til referat. Det er en historisk dag, for jeg er meget enig med hr. Flemming Møller Mortensen. Jeg er meget enig i, at vi skal sørge for, at tingene gøres på lavest mulige specialiseringsniveau, for vi skal bruge vores kræfter rationelt og klogt og på de mest syge. Jeg er også enig i, at det er Sundhedsstyrelsen, der med det initiativ, de har taget nu, har opgaven med at få tilrettelagt forudsætningerne for opgaveglidningen mest hensigtsmæssigt. Det er jeg fuldstændig enig i.

Kl. 15:47

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, og der er det jo så bare vores allesammens ønske, at Sundhedsstyrelsen vil bringe moderniteten ind. Jeg håber, ministeren her som i sin før-

ste besvarelse vil sige, at det i hvert fald er sigtet, at Sundhedsstyrelsen vil gøre det i den videre proces, for det er jo det, vi pinedød må forvente af dem de skal gøre. Lav dog teksten fra 1930'erne om til en tekst fra 2009, sådan at der er entydighed i det, og sådan at der er overensstemmelse mellem den og den kliniske hverdag. Det har jo i høj grad været problemet frem til mit spørgsmål til ministeren her i dag, at der ikke har været overensstemmelse mellem det, Sundhedsstyrelsen har fremlagt, og så det, der er den kliniske hverdag derude for alle de fagprofessionelle.

Kl. 15:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu skal jeg ikke være polemisk, det ville ligge mig meget fjernt, men der er jo ikke nødvendigvis noget galt, bare fordi den er fra 1930'erne. Det er vores straffelov også, og den lever jo meget fint i mange sammenhænge. Men jeg er i hvert fald enig i, at vi skal have modernitet ind i tingene. Om en tekst er udtryk for mangel på modernitet, blot fordi den er fra 1930'erne, er jeg ikke nødvendigvis enig i, men vi er enige om målet, om sigtet.

Kl. 15:48

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 4. Vi går til spørgsmål 5, og det er også til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er også stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1356

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Flemming Møller Mortensen (S):**

Vil ministeren redegøre for sin holdning til, hvordan fejlmedicinering på de danske sygehuse kan minimeres, herunder hvordan standardiseringer på landsplan kan medvirke hertil?

Formanden:

Det er ministeren, der svarer først.

Kl. 15:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det siger sig selv, at jeg ønsker, at antallet af tilfælde af fejlmedicinering på de danske sygehuse skal reduceres. Jeg kan læse i Sundhedsstyrelsens rapport over utilsigtede hændelser, at fejl-

medicinering udgør hver tredje af alle behandlingsfejl på vores sygehuse. Det er selvfølgelig ikke godt nok.

Fejlene sker på flere måder, og der skal derfor sættes ind med forskellige tiltag. De fleste fejl sker, når sygeplejersker doserer medicin, eller når patienten skal identificeres. Men der opstår fejl, lige fra det øjeblik lægerne ordinerer medicinen, og til patienten indtager den.

Hvis vi starter med begyndelsen, nemlig lægens ordination af medicin til en patient, så kan der opstå fejl, fordi lægen på et sygehus ikke har et fuldstændigt overblik over patientens samlede medicinforbrug. Det problem vil kunne løses med det fælles medicinkort, og vi er i en proces, hvor vi skal teste det og sikre et finansieringsgrundlag for det. Det er på nuværende tidspunkt planlagt, at det fælles medicinkort vil være fuldt udbredt i det danske sundhedsvæsen i løbet af de næste par år. Læger og sygeplejersker og andre relevante personer, også patienterne selv, vil via det fælles medicinkort kunne få et fuldstændigt billede af den enkelte patients samlede medicinforbrug. Der vil med andre ord kunne ske ordination af medicin på et fuldt oplyst grundlag.

Andre medicineringsfejl som f.eks. fejl dosering og manglende identifikation af patienterne, inden medicinen gives, skal løses på andre måder. Sundhedsstyrelsen har udarbejdet en vejledning med krav til medicinbehandling, og jeg er sikker på, at der arbejdes ihærdigt på at nedbringe antallet af medicineringsfejl ude på de enkelte sygehuse. Et helt konkret eksempel er f.eks. Hvidovre Hospital, der har indført forstyrrelsesfri zoner for at sikre sygeplejersken ro, når han eller hun hælder medicinen op. Af fremtidige eksempler kan jeg nævne, at der fra 2010 med standarden for Den Danske Kvalitetsmodel kommer yderligere fokus på at sikre patienter mod fejlmedicinering.

Endvidere har WHO udviklet en tjekliste med 19 punkter, der skal være med til at reducere dødeligheden i forbindelse med behandlingen. Her skal personalet bl.a. bekræfte patientens identitet og eventuelle allergier, inden en behandling påbegyndes. Det kan være med til at reducere fejlmedicinering. Tjeklisten skal pilottestes i en dansk sammenhæng.

Kl. 15:51

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Mit første spørgsmål til ministeren skal handle om, at vi nu laver en registrering af utilsigtede hændelser. Det kan vel kun tolkes som et spørgsmål om, at vi skal have så mange indberetninger ind som overhovedet muligt. De skal bruges gunstigt. De skal omsættes, sådan at vi får minimeret fejlene.

Ministerens taler om en standardisering, og det har ministeren også udtalt og er citeret for i Politiken den 7. februar i år. Der er en idé nede fra Køge, og den idé skal kopieres, og den skal udbredes til hele landets sundhedsvæsen – og vi skal ikke have forskellige systemer, men standardisering, for med standardisering kommer rutine, og med rutine kommer færre fejl.

Det er tankevækkende, at ministeren nu nævner det her om forstyrrelsesfri zoner. Der er ingen tvivl om, at det kan give en ro, som givetvis skal til, når man taler om noget så alvorligt som at stå og administrere rigtig meget forskellig medicin. Men jeg vil gerne høre ministeren om det her med standardisering: Er det ministerens overordnede holdning, at jo mere, der kan standardiseres, jo mere skal standardiseres? Og skal der standardiseres hele vejen igennem, fordi man dermed får rutinen og dermed kommer ind i et mønster, hvor fejlmargenen bliver mindre?

Kl. 15:53

Formanden:

Ministerens.

Kl. 15:53

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg forstår godt spørgsmålet, for en meget standardiseret proces, hvor man kommer ind i et mønster i en rutine, kan også betyde, at man sætter en automatpilot på og dermed ikke tænker. Det er der også en risiko ved.

Men et register over utilsigtede hændelser vil jeg da meget, meget gerne overveje, for vi skal nemlig lære af vores fejl. Det er også derfor, at vi har moderniseret og er i færd med at modernisere vores bivirkningsindberetningssystem, for vi skal lære af fejlene, og fejlene skal frem. Vi skal ikke være glade for fejlene, men vi skal være glade for hver enkelt fejl, man får frem, for det er dem, man lærer af.

Det, jeg har sagt i forbindelse med det interview, som hr. Flemming Møller Mortensen henlyder til, handler om en generel tilgang til, at man skal copy best practice. Det er såmænd ikke generelt over hele linjen, at man skal standardi-

sere, men hvis man i en region har en meget, meget god idé, kunne den jo godt kopieres til nogle af de andre regioner.

Jeg har været på rundtur flere gange til alle regionerne og været flere steder, hvor jeg har set rigtig gode ting. Forslaget er bare: Man behøver jo ikke i alle regioner at opfinde den dybe tallerken. Tag ved lære af hinanden! Copy best practice! Det var det, jeg prøvede at udtrykke der.

Kl. 15:54

Formanden:

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen, før hr. Jens Peter Vernersen også får ordet som medspørger.

Hr. Flemming Møller Mortensen, værsgo.

Kl. 15:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi har jo et ordsprog, som er meget rigtigt, nemlig at det er menneskeligt at fejle. Man kan sige, at lige så snart man har med menneskelige procedurer at gøre, eller sagt på en anden måde, procedurer, som bliver udført af mennesker og ikke af maskiner, så er der i hvert fald en fejlmargin til stede. Det vil der også være på det her område. Og det vil der være, uanset hvad vi gør.

Men jeg vil godt lige igen anholde ministeren lidt med hensyn til det med standardisering. For den 22. januar – det er ikke mange uger siden – havde vi en lang debat her i Folketingssalen om standarder på hygiejneområdet. Jeg må sige, at hvis jeg kigger tilbage på ministerens citat om det med at eliminere fejl ved fejlmedicinering og så det, ministeren stod og sagde her i Folketingssalen og argumenterede for, hvad angår hygiejne, så er der bestemt ingen sammenhæng i, hvad det er, ministeren vil bruge standardisering til, for ministeren talte meget, meget kraftigt mod standardisering af hygiejnestandarder på landsplan. Det synes jeg i og for sig godt – nu er det jo sundhed, vi taler om her i dag – jeg ville have et svar fra ministeren på.

Kl. 15:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er rigtigt, at det er menneskeligt at fejle. Derfor skal vi selvfølgelig også sørge for, at i de processer, hvor der indgår fejlmuligheder, skal disse reduceres mest muligt. Min påstand er bare, at jeg kan se, at der rundt omkring i landet er nogle steder, hvor man er bedre end andre ste-

der, og lad os da så tage ved lære af dem, der gør det godt, og lad deres processer og deres måder at organisere tingene på gøre sig gældende der, hvor de gør det mindre godt. Men det er jo ikke nogen processer og standardiseringer, vi kan lave herinde fra Christiansborg.

Man kan lave sine processer og eventuelt også standardprocedurer, når man har evalueret sine nuværende processer og har fundet ud af, hvor der er fejkilder, og så kan man via fejlkilderne forsøge at forbedre tingene. Det tror jeg er en evig proces, som man skal blive ved med, for som hr. Flemming Møller Mortensen selv siger, er det menneskeligt at fejle, og derfor vil der hele tiden komme nye fejl til, som vi løbende, altid og hele tiden skal bruge til at forbedre vores systemer og vores måde at gøre tingene på.

Kl. 15:56

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen med mulighed for to korte spørgsmål, før hr. Flemming Møller Mortensen stiller sit sidste spørgsmål. Værsgo til hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:56

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, at der først og fremmest er grund til at sige tak til hver eneste medarbejder i sundhedsvæsenet, som bidrager til disse indberetninger, for de er jo helt afgørende og giver nyttig viden.

Det, der selvfølgelig er problematisk, er de mange fejl, der er i forbindelse med medicingivningen. Der kommer så flere forskellige tekniske forklaringer fra ministeren, fordi man skal afbøde et problem – det er jo sådan set det, der er årsagen.

Ministeren taler jo ikke meget om den virkelighed, der er på f.eks. medicinske afdelinger, hvor der er betydelig personalemangel. Vi ved, at patienterne ligger på gangene, vi ved, at det er der, der er flest vakante, flest ubesatte stillinger, og vi ved også, at når man har vikarer inde til at løse opgaverne, er der mange flere fejlmuligheder, og der sker mange, mange flere fejl.

Det vil sige, at man har etableret en virkelighed, hvor der opstår fejl, og så prøver man bag efter at løse problemet. Det var måske klogere at tænke på, om der ikke i det sundhedsvæsen, der er presset frem under VK-regeringen, ligger en betydelig årsag til det, der sker derude, nemlig at de mangler personale på de medicinske afdelinger, at de bruger vikarer, og at patienterne ligger på gangene og alt det, vi har talt så meget om. Er det ikke den virkelige årsag?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det, jeg er blevet spurgt om, er jo det, jeg har svaret på. Jeg har jo ikke udtalt mig om alt muligt andet, som jeg ikke er blevet spurgt om. Men vi kan godt tage diskussionen om, at vi mangler personale i vores sundhedsvæsen.

Det er jo rigtigt, at der på trods af de ting, der sker i vores samfund nu og her, hvor der desværre er grupper, der også kommer ud for ledighed, stadig væk er områder, herunder sundhedsvæsenet, hvor personaleressourcerne er knappe. Og i den sammenhæng mener jeg, at det er rigtigt, at vi hyrer vikarer. Det er også rigtigt, at hvis man hyrer vikarer, er der risiko for, at der kommer mindre erfarne mennesker ind, end hvis det var sådan, at man havde sit eget faste stampersonale. Mange af vikarerne vil også kunne være meget erfarne mennesker, så i og for sig tror jeg ikke, at de udgør en speciel risiko.

Men det er de fejl, der kommer frem i det system, som vi nu har, vi skal lære af. Jeg synes ikke, at vi skal være flove over, at der er fejl. Jeg synes faktisk, at vi skal erkende, at der er fejl, og hele tiden forsøge at finde ud af, hvordan vi reducerer fejlene.

Kl. 15:59

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:59

Jens Peter Vernersen (S):

Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, hvilket spørgsmål, hr. Flemming Møller Mortensen har stillet: »Vil ministeren redegøre for sin holdning til, hvordan fejlmedicinering på de danske sygehuse kan minimeres, herunder ...« osv. osv.

Det er sådan set det, jeg reflekterer over og siger, om det ikke var tænkeligt – og det er jeg faktisk ret sikker på, efter jeg har fået henvendelser på det her område – at fejlene i høj grad opstår, fordi man presser de medicinske afdelinger, fordi man først og fremmest skal levere til den kirurgiske afdeling. Så er det de medicinske afdelinger, som bliver nedprioriteret, det er de medicinske afdelinger, der er de mindst attraktive. Det er der, man har mange ledige stillinger, det er der, man har senge på gangene, det er der, man lægger pres på sundhedsvæsenet, og der er ikke nogen som helst tvivl om, at når alt det her sker, har man sikkert der svaret på det spørgs-

mål, som her er stillet. Det synes jeg måske ministeren skulle have lagt ind i sin redegørelse. Der er selvfølgelig også alle de tekniske forklaringer, men der er også en forklaring fra den virkelige verden; der er en årsag til det her, og det er sikkert det, der sker på disse medicinske afdelinger.

Kl. 16:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu ved jeg jo godt, at hr. Jens Peter Vernersen gerne vil tegne et forvrænget billede af virkeligheden. For virkeligheden er jo, at under den her regerings tid er der tilført yderligere 1.200 læger til sygehusvæsenet, yderligere 1.300 sygeplejersker til sygehusvæsenet, yderligere 18 mia. kr., ligesom vi nu er ved at komme med ekstraordinært 25 mia. kr. til helt ekstraordinære investeringer i anlægsbyggerier. Og yderligere kan jeg også sige, at levetiden faktisk er steget fra 2001 til 2008.

Så det passer jo ikke, når hr. Jens Peter Vernersen ønsker at sige, at det er VK-regeringen, der har gjort, at der er kommet mere fejlmedicinering. Nej, tværtimod har vi faktisk fået et bedre og bedre sundhedssystem. Det er ikke kun VK-regeringens skyld, det er også et fagligt dygtigt personale, som bliver dygtigere og dygtigere og knokler hver dag.

Kl. 16:00

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Så er det hr.

Flemming Møller Mortensens sidste spørgsmål til ministeren i forbindelse med spørgsmål 5.

Kl. 16:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Det sidste svar fra ministeren er jo det, vi, regering og opposition, som regel står og diskuterer i Folketingssalen. Men i forhold til de mange nye midler, som ministeren siger er tilført i denne regerings periode, vil jeg blot henvise til det faktum, at i forhold til de medicinske områder er antallet af senge altså også blevet reduceret drastisk, faktisk med omkring 9 pct. i denne regerings periode, samtidig med at antallet af medicinske patienter er steget med 7 pct.

Det er jo alt sammen med til at sætte den ramme, som hr. Jens Peter Vernersen også signalerede her, så presset er blevet betydelig større for hver enkelt fagprofessionelle, som tager sig af

netop den her svage patientgruppe på sygehuse.

Men når nu ministeren står og siger, at der skal standardisering til, og ministeren også siger, at der naturligvis skal lyttes til de fagprofessionelle derude, er det jo det skisma, som rigtig mange fagprofessionelle opponerer mod, nemlig at det her også er et spørgsmål om, at der bliver øget bureaukrati, der bliver øget kontrol, og der bliver lagt et øget antal systemer ned over alle de fagprofessionelle derude. Jeg vil spørge ministeren: Er det hensigten?

Kl. 16:02

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Bureaukrati og unødigt kontrol skal udryddes. Vi bliver dog nødt til at have en vis form for registrering af fejl, for fejl skal vi bruge til at blive klogere af. Med hensyn til enhver unødigt regel vil jeg sige, at hvis hr. Flemming Møller Mortensen kan komme over i ministeriet og sige, at en regel er komplet unødigt, skal vi i fællesskab sørge for, at den bliver sløffet.

I øvrigt kan jeg ikke kende de tal, som hr. Flemming Møller Mortensen kom med, altså færre penge til de medicinske afdelinger. Det, jeg kan kende, er, at vi under de årlige økonomiforhandlinger år efter år har sendt flere penge til regionerne. Og jeg håber da ikke, at de prioriterer sådan, som hr. Flemming Møller Mortensen Antonyder.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Så er det spørgsmål 6 til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1357

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Jens Peter Vernersen (S):**

Finder ministeren det acceptabelt, at vestjyske hjertepatienter på grund af afstand har en overdødelighed på 50 pct., jf. Dagens Medicin den 6. februar 2009?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, hvad der menes, når hr. Jens Peter Vernersen omtaler en overdødelighed på 50 pct. Man kunne få det indtryk, at mere end hver anden blodproppatient fra Vestjylland dør. Man har undersøgt, hvor mange ud af 39 blodproppatienter fra Vestjylland, der nåede at modtage akut ballonudvidelse på hjertecenteret på Skejby Sygehus inden for den ideelle tidsgrænse på 2 timer. Herudfra har man teoretisk beregnet, hvor mange der ventes at dø inden for 1 år. Det drejer sig om 6,7 pct. mod 4,5 pct. af hjertepatienterne fra Århus og omegn. Det kan man godt kalde en overdødelighed på 50 pct. for vestjyder i forhold til århusianere, men de fleste vil vel sige, at der er en forskel på ca. 2 pct., men det lyder jo knap så dramatisk.

Selv om det er et teoretisk regnestykke, er problemet reelt nok. Tidsfaktoren og dermed transportafstanden har væsentlig betydning for behandlingsresultaterne ved ballonudvidelser, og det udgør et reelt dilemma. Det er jo bl.a. igennem dansk forskning påvist, at akut ballonudvidelse er bedre end trombolyse, altså medicinsk opløsning af blodproppen. Men akut ballonudvidelse kræver et meget betydeligt beredskab døgnet rundt af kardiologer og en række backupfunktioner. Det må nødvendigvis være stærkt centraliseret, der er ingen mulighed for at sprede det i væsentlig grad.

Som det fremgår af artiklen i Dagens Medicin, har man på Regionshospitalet Herning et ønske om at måtte udføre ballonudvidelser endog akut som satellitfunktion til hjertecenteret på Skejby Sygehus. Organiseringen af hjertebehandlingen vurderes og drøftes løbende i Sundhedsstyrelsen sammen med Hjertefølgegruppen og Det Rådgivende Udvalg for Specialeplanlægning. Der er ønsker fra en række sygehuse om at måtte udføre de her ballonudvidelser, heriblandt fra Herning, og den slags må efter min mening behandles på et rent fagligt grundlag.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:05

Jens Peter Vernersen (S):

Vi havde på et tidspunkt her i Folketinget et medlem, som fortalte det undrende Folketing, at når 40 pct. af mændene og 30 pct. af kvinderne

ikke gik på biblioteket, så var der 70 pct., der ikke besøgte danske biblioteker.

Når jeg starter på den måde, er det jo, fordi enhver kan sige sig selv, at når der er en dødelighed på 4,5 pct., og når der ved længere afstande er den omtalte dødelighed på 6,7 pct., så er det altså ikke 2 pct., man taler om, så er det 50 pct. Det er der vist ikke nogen som helst tvivl om. Men det, der jo er problemet, er, at ministeren under ministeransvar under den diskussion, der har været adskillige gange, har sagt, at afstand ikke er afgørende, når man skal overleve en hjertesygdom. Det har ministeren sagt her gentagne gange, og det ligger der masser af referater af, nemlig at afstand ikke har den betydning, fordi man kan gøre stort set hvad som helst, i det øjeblik man bare har en ambulance fremme.

Nu viser den her undersøgelse af de her hjertepatienter, at der altså er en langt større risiko for at få en hjertesygdom, hvis man bor i Vestdanmark, end hvis man bor i Århusområdet tæt på Skejby – det drejer sig om en ganske betydelig forskel. Det er jo et helt andet billede end det, ministeren gang på gang har tegnet, hvor han har sagt: I kan være helt trygge derovre i Vestjylland, der sker jer intet ondt, vi skal nok sørge for, at I kommer frem, og der bliver ingen problemer. Nu er det så dokumenteret via de undersøgelser, man har lavet på Regionshospitalet Herning, at der er den her forskel, og at der er en langt større risiko.

Der er jo ikke noget at sige til, at folk i f.eks. Thyborønområdet og Lemvigområdet er betænkelige ved deres fremtid. De ved jo også, til hvem de skal adressere betænkeligheden, det er selvfølgelig til regeringen og sundhedsministeren. Det er et problem, at der hidtil har været sagt, at afstand ikke betyder noget. I hvert fald er det nu dokumenteret, at det *har* en betydning – det betyder, at der er 50 pct. overdødelighed.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg kan forstå, at hr. Jens Peter Vernersen beregner procenter som det pågældende medlem, der blev hentydet til.

Derudover har jeg jo ikke sagt, at der er langt større risiko for at få en hjertesygdom ude i Vestjylland. Det tror jeg ikke der er. Jeg tror, risikoen for at få en hjertesygdom er ligeligt fordelt. Jeg tror, at hr. Jens Peter Vernersen mener, at der er

langt større risiko for ikke at få et godt resultat, hvis man bliver ramt af en hjertesygdom, hvis man bor længere væk.

Det er da rigtigt, som jeg også sagde i min indledende tale, at der er lavet den her undersøgelse, der viser de 6,7 pct., som er mere end de 4,5 pct. i Århus og omegn. Men hr. Jens Peter Vernersen glemmer en afgørende forudsætning, når han blæser på det faktum, at man kun kan have den her livgivende behandling til meget specielle tilfælde på et centraliseret akutsygehus, hvor kardiologer og alle andre backupfunktioner er til stede. Det er simpelt hen at bilde befolkningen en illusion ind, når han fortæller, at man kan give den her kvalificerede livgivende behandling alle mulige steder. Det kan man ikke!

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:08

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror faktisk, de fleste her i Folketinget har fæstet stor lid til de oplysninger, der har været givet, om, at man ikke skulle bekymre sig om det med afstanden – specielt, når det drejer sig om hjertepatienter. Det er selvfølgelig noget andet, hvis man ligger med indre blødninger, så ved folk, at man dør inden for kort tid, men når det drejer sig om hjertepatienter, så tror jeg, at mange har fæstet lid til det, som ministeren har sagt gentagne gange: Der kan I tage det helt roligt, når man bare kommer af sted, så klares alt i ambulancen.

Nu er det jo ikke noget, jeg har fundet på, nemlig at der er den her overdødelighed, det er jo lægerne ude på Regionshospitalet Herning, som står bag den her artikel, og overlæge Dorthe Dalsgaard siger, at hvert minuts forsinkelse forringer chancen for at overleve. Det er uacceptabelt, siger samme overlæge, Dorthe Dalsgaard. Det er altså ikke noget, jeg finder på, jeg refererer egentlig bare, hvad fagfolk siger derude, som dog har en vis forstand på det her, og som står med de patienter, der dør på grund af afstanden. Det er jo det, som ministeren hele tiden har sagt: Rolig, der sker ikke noget, når det er hjertepatienter, det løser sig. Men det løser sig altså ikke. Nu er det her dokumenteret, og jeg forstår jo også, at ministeren ikke tager afstand fra den dokumentation, der foreligger. Han anerkender jo, at den dokumentation er der.

Så spørger de derude, om det var sådan, at de kunne lave disse behandlinger. Det skal selvføl-

gelig være på fuld forsvarlig vis, det skal der jo ikke være nogen tvivl om, ligesom man på fuld forsvarlig vis har trombolyselbehandling på Regionshospitalet Holstebro og der klarer mange problemer med folk, der har fået en blodprop i hjernen. Det tror jeg ministeren ved, og derfor vil det selvfølgelig også være en katastrofe, hvis det bliver fjernet.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det, der hele tiden har været en afgørende forudsætning for min argumentation ikke bare i Midtjylland, men også i Sydjylland, i Nordjylland, på Sjælland og i hovedstaden, er, at *alle* danskere ved regeringens øvelse med nu ekstraordinært at bruge 25 mia. kr. på investeringer får en bedre behandling – *alle* får en bedre behandling. Og når hr. Jens Peter Vernersen ikke vil anerkende det, er det, fordi hr. Jens Peter Vernersen puster til den illusion, det er, at man i sin egen baghave kan have en højt kvalificeret faglig behandling med alle backup- og akutfunktioner. Det kan man ikke.

Så jeg synes, hr. Jens Peter Vernersen svigter borgerne i udkantsområderne ved ikke at fortælle sandheden om, hvad der er forudsætningen for at kunne få en højt kvalificeret behandling. For det her betyder en højt kvalificeret mulighed for behandling til alle danskere, en behandling, der er meget højere kvalificeret end alternativet til, at vi ikke gjorde det her.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:10

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er ministeren jo ikke forsvarsadvokat i den her sag, ministeren er minister og skulle måske tage at lytte lidt til den begrundelse, jeg giver, og det er jo ikke noget, jeg finder på. Jeg refererer faktisk kun, hvad disse læger på Regionshospitalet Herning siger. De siger, at vi har en overdødelighed, og at vi har det, fordi der er den afstand, der er, og fordi patienterne ikke kommer frem inden for 2 timer, og når de ikke gør det – det er faktisk halvdelen, der ikke kommer frem – bliver behandlingsresultatet ringere med den konsekvens, at der bliver en overdødelighed på

50 pct. Det synes jeg egentlig ministeren skulle erkende i stedet for at drage mig ind i det her. Jeg refererer faktisk kun, hvad disse folk, som har lidt forstand på tingene derude, siger, og dem synes jeg ministeren skulle lytte til, for så kunne det også være, at ministeren kunne blive en anelse klogere på det problem, som bliver rejst i Dagens Medicin, og som er et dybt alvorligt problem for de vestjyder, som får hjerteproblemer.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jamen jeg er ikke forsvarsadvokat og har faktisk aldrig nogen sinde været det, men jeg argumenterer for en rigtig god sag. Jeg argumenterer nemlig for, at vi ekstraordinært foretager en kæmpe nyinvestering. Og hvorfor? Jo, det gør vi for at højne kvaliteten i det danske sundhedsvæsen. For hvem? Ikke bare for folk i byerne, men også for folk i udkantsområderne, for de har krav på samme højt kvalificerede behandling som folk i byerne, og det vil de kun kunne få, hvis vi får samlet alle specialer, også de specialer, der er nødvendige, hvis der skulle tilståde komplikationer, ting, som man ikke havde forudset, i forbindelse med en operation; så skal de specialer og alle backupfunktionerne også være akut til rådighed lige ved siden af. Det er en illusion, hvis man siger, at man kan opretholde alle disse højt kvalificerede funktioner alle mulige steder i landet; så lyver man for befolkningen.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 7, er ligeledes stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 1358

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:
Jens Peter Vernersen (S):

Finder ministeren, at en ventetid for behandling af leddegigtpatienter – som beskrevet i begrundelsen – er acceptabel, når Sundhedsstyrelsens anbefaling er en behandling senest 3 måneder efter sygdomsdebut?

Skriftlig begrundelse

Ifølge oplysninger fra Gigtforeningen er ventetiden for behandling af leddegigtpatienter steget fra 4,3 måneder i 2006 til 5,6 måneder i 2007.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Som begrundelse for spørgsmålet er angivet en rapport fra Gigtforeningen, der viser, at ventetiden for behandling af leddegigt er steget fra 4,3 til 5,6 måneder fra 2006 til 2007. En stigning i ventetiden er aldrig positiv, det er aldrig rart at vente og slet ikke med smerter. Sundhedsstyrelsen anbefaler, at patienter med symptomer på leddegigt udredes, så flertallet får stillet en diagnose senest 3-4 måneder efter symptomdebut, og at der tilbydes behandling relativt hurtigt, efter at diagnosen er stillet, så risikoen for uoprettelige ledskader mindskes.

Det er klart, at en stigende ventetid er udtryk for, at færre med symptomer på leddegigt får stillet diagnosen inden for 3-4 måneder og relativt hurtigt herefter får behandling. Men Sundhedsstyrelsens anbefaling sigter mod, at flertallet får stillet en diagnose inden for 3-4 måneder. Jeg mener derfor ikke, at man kan sige, at retningslinjerne ikke overholdes.

Det ændrer ikke ved, at ventetiderne ofte er for lange, men vi har også tænkt os at gøre noget ved det. I den seneste finanslov er der afsat cirka en halv milliard – helt nøjagtig 565 mio. kr. – til bedre forløb og patientuddannelse for kronisk syge, bl.a. forløbsprogrammer, som beskriver den samlede indsats for en given kronisk sygdom på tværs af alle involverede parter, altså region, kommune, stat, praktiserende læge osv. Muskel- og skeletområdet og dermed leddegigt vil blive omfattet af forløbsprogrammerne for de kronisk syge; dermed kommer der også et stærkere fokus i alle led på bl.a. vigtigheden af hurtigere udredning og behandling af ledpatienter.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:14

Jens Peter Vernersen (S):

Det var jo i hvert fald en erkendelse af, at ventetiden har været stigende fra 2006 til 2007. Det kan man også se af regeringens egne opgørelser. Det er jo derfra, disse tal ligger oplyst. Det, der

selvfølgelig er problemet, er jo, at det har en konsekvens for disse leddegigtpatienter. Problemet er, at vi vel heller ikke har lægerne i øjeblikket, og endnu et problem er, at det her udarter sig vidt forskelligt i forskellige områder af landet.

Jeg har stillet fire spørgsmål til ministeren – tilbage i november, var det vist, ja, det var den 25. november 2008; det er 3 måneder siden – hvor jeg spørger, hvor mange speciallæger man har til det her, og hvordan de fordeler sig. Ministeren har en måned til at svare på det, men der er ikke kommet svar på det her endnu, og det tyder jo altså på, at vi har et langt større problem, der fordeler sig forskelligt. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at den ventetid, man har i visse områder af landet, ligger på omkring 4-5 måneder, og andre steder vil den sikkert være noget længere, og det er til stor gene for dem, der har den her sygdom, som udvikler sig.

Det er altså mere problematisk end som så, og jeg vil godt sige, at vi altså vil følge det meget, meget nøje, for vi kan jo ikke have, at man, fordi det er gigtpatienter, som ikke er ført frem på samme måde som hjertepatienter og kræftpatienter, så siger: Nå ja, der har vi så bare en ventetid, der stiger. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, og det er i hvert fald meget smertefuldt for de patienter, det drejer sig om.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er glad for, at hr. Jens Peter Vernersen vil følge det meget, meget nøje, for det vil jeg nemlig også.

Jeg er ikke bekendt med, at hr. Jens Peter Vernersen har sendt et brev i november. Jeg vil selvfølgelig få undersøgt, om der er et brev fra november, som ikke er blevet besvaret, for det er naturligvis ikke tilfredsstillende. Så det vil jeg undersøge.

Når det så er sagt, gør vi jo rent faktisk noget ved det i den her regering, for vi har afsat de her 565 mio. kr. til forløbsprogrammer. For de kronisk syge er det altså ikke en enkel sag at få lavet et forløbsprogram. For kræftpatienterne kan man lave en pakke, det er noget, der foregår på et sygehus, men et forløbsprogram skal i forbindelse med udskrivningen af patienten koordineres mellem regionen, kommunen, den praktise-

rende læge, måske også en fagforening, en arbejdsgiver og den enkelte selv.

Jeg forventer mig ekstremt meget af de her forløbsprogrammer, som jeg ved de i Gigtforeningen er glade for også at komme med i, for det er jo forudsætningen for, at der kan blive taget hånd om patienterne, og at de ikke falder ned mellem de berømte stole i de forskellige led – ved den praktiserende læge, kommunen eller regionen – og at de måske kan få lindret deres smerter og være på arbejdsmarkedet. Det har vi sammen med Dansk Folkeparti sat 565 mio. kr. af til, og det er jo faktisk at sætte fokus på den her sag.

Men brevet, som er sendt, skal jeg sørge for bliver besvaret. Jeg vil undersøge det.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:18

Jens Peter Vernersen (S):

Nu var brevet altså sendt i form af fire spørgsmål til ministeren, og det er jo den måde, vi spørger ind til, hvilke muligheder man har for at sikre, at gigtpatienterne bliver behandlet, bl.a. hvordan speciallægerne fordeler sig rundt i landet. For det er jo selvfølgelig også afgørende, at man har speciallæger, så det ikke kun bliver i visse områder, man kan behandle gigtpatienter, men at man kan gøre det i hele landet uden problemer, uden forhindringer.

Men det korte af det lange er jo, at ventetiden altså stiger fra 4,3 måneder i 2006 til 5,6 måneder i 2007. Det er altså en stigning i ventetiden på 30 pct. Det er da voldsomt for de mennesker, der drejer sig om, og det er da også noget, som forringer – sådan som jeg har forstået det på Gigtforeningen – mulighederne for at få et bedre liv og måske blive fastholdt på arbejdsmarkedet. Når vi har den her ventetid, og når vi samtidig i sygedagpengeloven har regler, der siger, at hvis man ikke er klar igen på arbejdsmarkedet efter 12 måneder, ryger man ud af dagpengesystemet, har det jo voldsomme konsekvenser både for arbejdsmarkedet og også for den enkelte.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Ventetid er uacceptabelt, og det er også derfor, vi gør noget ved det. Det er derfor, at vi effektivt

får sat ind med de her forløbsprogrammer og har afsat den her berømte halve milliard kroner til det.

Hvad angår brevet, kan jeg på stående fod ikke erindre det brev, som hr. Jens Peter Vernersen nævner, men jeg kan da i hvert fald sige, at siden november har jeg da besvaret utallige andre spørgsmål fra hr. Jens Peter Vernersen. Men skulle der være et brev, der har forpudtet sig – jeg kan ikke svare yderligere på det på stående fod – vil vi naturligvis få det undersøgt, altså, om der skulle være et brev, som hr. Jens Peter Vernersen har sendt i november, og som vi ikke har svaret på. Det vil jeg få undersøgt.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:19

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har vi jo ikke tallene for 2008, men der er ikke noget som helst, der tyder på, at det her vil blive bedre. Tværtimod har man jo altså problemet med stigende ventetid, og der er jo meget, der tyder på, at når vi kommer frem til den 1. juli, hvor man skal lave kirurgiske operationer inden for 1 måned, så vil det igen blive det medicinske område, som bliver ressourcemæssigt nedprioriteret.

Det kan godt være, at ministeren ikke erkender, at det er virkeligheden, men virkeligheden er altså, sådan som det også bliver forelagt for de folk, der arbejder ude på hospitalerne, at regeringens beslutninger om, hvordan tingene skal køre fra den 1. juli, igen vil betyde, at det bliver de medicinske patienter, der kommer til at betale. Det bliver dem, der ligger på gangene; det er dem, som bliver fejlmedicineret; og det er også dem, som ikke får behandling på grund af de her stigende ventetider. Så det er jo helt afgørende, at vi får løst det her problem inden den 1. juli, for der kommer der jo igen en ny situation for patienterne – det er der jo ikke nogen som helst tvivl om – når man igen indfører det udvidede frie valg, der sikrer behandling af kirurgiske patienter inden for 1 måned, og så vil det her få konsekvenser for nogle andre patienter. Det er alle fagfolk enige om, og det tror jeg altså at ministeren skulle lytte lidt til. Det er patienter, det her drejer sig om, det er altså ikke ideologi.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, det er netop ikke ideologi, det er patienter, det drejer sig om, og derfor forstår jeg heller ikke, hvorfor hr. Jens Peter Vernersen ikke vil være med til at give borgerne en ret, en ret til behandling, som de får igen efter den 1. juli. Hr. Jens Peter Vernersen vil af ideologiske grunde ikke være med til at give borgerne den ret, som 180.000 danskere har været glade for, og som har gjort, at de ikke i unødigt lang tid skulle døje med en eller anden sygdom, men som netop har gjort, at de for offentligt betalte kroner har kunnet komme på et privathospital og komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Hr. Jens Peter Vernersen siger, at vi ikke har tallene fra 2008. Desuagtet fortæller hr. Jens Peter Vernersen, hvordan det ser ud for år 2008. Det kan vi jo altså ikke vide noget om. Vi har jo ikke tallene, som hr. Jens Peter Vernersen selv siger, så lad os nu ikke foregribe begivenhedernes gang ved al det sortsyn.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jens Peter Vernersen og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 8, er stillet til kirkeministeren af hr. Søren Krarup.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 1229

8) Til kirkeministeren af:

Søren Krarup (DF):

Mener ministeren, at folkekirkens fremtidige eksistens er forenelig med en tilstand i folkekirken, hvor præsternes retsstilling er ophævet af et krav om popularitet og efterrettelighed?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kirkeministeren.

Kl. 16:22

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er spørgsmålet jo formuleret på en sådan måde, at det er lidt vanskeligt at forstå. Jeg går ud fra, at der skal stå retssikkerhed i stedet for retsstilling. Det er punkt 1.

Men så forudsætter man jo noget, som ikke gælder, og som ikke er rigtigt. Det ved jeg er noget, som hr. Søren Krarup holder meget lidt af, og det har han kritiseret i flere af sine artikler og debatbøger, nemlig at man ikke skal dutte andre

noget på, som ikke passer, og så argumentere derudfra. Men jeg kan afvise, at det er sådan, som hr. Søren Krarup siger i sit spørgsmål. Spørgsmålet er ganske enkelt, som Jens Otto Krag sagde, stillet forkert.

Præster har den bedste retstilling af nogen. Det er for det første mere trygt at være ansat i det offentlige end at være ansat i det private. Når det specielt drejer sig om præster, er mange af dem tjenestemænd med den særlige beskyttelse, der ligger der. De har en særlig, lovfæstet forkyndelsesfrihed. De har en særlig, lovfæstet sikkerhed, i og med at hvis den forkyndelsesfrihed overtrædes, skal sagen forfølges ved en domstol. Der er vist ikke rigtig nogen andre faggrupper, man kan sammenligne med, som har så god en retsstilling.

Så uanset at spørgsmålet er stillet forkert, har jeg svaret, og svaret er altså, at jeg er dybt uenig med hr. Søren Krarup.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 16:23

Søren Krarup (DF):

Jeg takker for svaret, og jeg er lige ved at sige, at jeg selv kunne have givet det, for det er jo et svar, der kun, om man så må sige, forholder sig til teorien. Virkeligheden i folkekirken er en anden. I de sidste få år har der været tre afskedigelsesager. Der var først Lene Matthies på Christianshavn, der var Bodil Greve Schmidt i Munkebo sogn på Fyn, og senest har der været Mette Villads Christensen, der var sognepræst i Jellstrup, Lyngby, Rubjerg Sogne i Hjørring Provsti.

Hver gang har det bestået i, at der i menigheden er blevet rejst sladder. Folk, der ikke kan lide præsten, rejser en storm via sladder, via bagtalelse. I det sidste tilfælde i Hjørring Provsti er det altså ved hjælp af en uvillig kirkebetjening, man prøver på at hyle præsten ud af den, og så er der en intrigant menighedsrådsformand, der har held til at manipulere med sit menighedsråd – og de er slet ikke enige med ham, får jeg at vide bagefter, men han har held til at manipulere med dem – og så ser det pludselig ud, som om præsten står helt alene. Og sådan, som genstand for sladder og bagtalelse, står hun svagt.

Så siger tjenestemandenslovens § 43:

»Efter indstilling fra provst og biskop kan der meddeles en præst afsked med virkning efter § 32, såfremt der mellem præsten og menigheden gennem en årrække har bestået en dybtgående

uoverensstemmelse, som betyder en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel på det pågældende sted.«

Her i sidste tilfælde har der ikke været tale om nogen langvarig uoverensstemmelse. Det har drejet sig om halvandet år. Og den har ikke været dybtgående, det har været småting – præsten har ikke afleveret salmenumre til tiden, siger kirkesangeren. Alt sammen pjat, underlødigt snak og sladder. Men så har vi en kirkelig myndighed, provst og biskop, der skulle støtte præsten, men som i stedet er svage og naturligvis sådan i popularitetens navn ender med at bakke menighedsrådet op. De indstiller så denne hæderlige, dygtige præst til afsked, fordi sladderer har ramt hende sådan, at hun er udsat. Og det er i kraft af § 43 i tjenestemandsløven.

Vil kirkeministeren ikke give mig ret i, at det til syvende og sidst er en ganske uholdbar tilstand i folkekirken, som jo betyder, at enhver præst, der kommer i uenighed med dele af sit sogn, er retsløs?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kirkeministeren.

Kl. 16:26

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har hr. Søren Krarup jo nævnt navnene på tre borgere – tre præster – og han har involveret tre provster, som kan identificeres, og tre biskopper, der kan identificeres, og har rettet voldsomme angreb mod disse. Som jeg har sagt til hr. Søren Krarup masser af gange, kan jeg selvfølgelig ikke diskutere konkrete sager, konkrete borgere her i Folketingssalen, men jeg må i hvert fald tage skarpt afstand fra påstanden om, at de pågældende provster og biskopper ikke passer deres arbejde.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 16:26

Søren Krarup (DF):

Altså, jeg forstår fuldstændig, at ministeren ikke kan gå ind i en enkeltsag, men jeg taler om virkeligheden, og jeg har kendskab til virkeligheden, og derfor siger jeg sandheden.

Så vil jeg lige sige, at denne fatale § 43 i tjenestemandsløven, som jo altså er ensbetydende med, at præster i realiteten er retsløse – jeg kender flere og flere tilfælde, hvor præsterne er retsløse – kom ind i det, der hed lønningsloven i 1946. Der var der megen kritik, der var mange,

der sagde, at den truede præstens anseelse og arbejde i hans sogne, og at den truede forkyn-delsesfriheden. Og det har jo vist sig, vil jeg sige til kirkeministeren, at det er rigtigt. Det har vist sig, at præsterne står hjælpeløse over for sladder i sognet.

Der må ministeren dog give mig ret i, at det ikke kan være tilfredsstillende, at det i en folkekirke, hvor det faktisk er forkyndelse, det drejer sig om – og hvor man, hvis man forkynder dette upopulære evangelium, risikerer, at man selv bliver upopulær – skal være så nemt at få en hæderlig præst ud af sognet.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kirkeministeren.

Kl. 16:27

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg allerede sagde i mit første indlæg, er præsterne særlig sikrede. De er netop sikrede, ved at de også i deres pastorale virksomhed har en særlig forkyn-delsesfrihed, og hvad de siger og hører under sjælesorg osv., kan de overhovedet ikke pålægges at sige til nogen, ikke engang i en retssal. Så der er på mange måder en særlig beskyttelse af præsterne.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Med hr. Søren Krarups tilladelse har hr. Jesper Langballe meldt sig som medspørger.

Kl. 16:28

Jesper Langballe (DF):

Som hr. Søren Krarup lige har sagt, lagde kirkeministeren meget hårdt og polemisk ud, og så var det, ligesom om det hele fusede ud, for det var jo netop kun en forholden sig til teorien. Der står, at præsterne har forkyn-delsesfrihed, men hvad hjælper det, at det står på papiret, hvis det ikke er folkekirkens virkelighed i dag?

Jeg vil godt spørge kirkeministeren, om kirkeministeren vil stå her og sige god for den biskoppelige og provstlige adfærd i forbindelse med Lene Matthies-sagen her i København, i forbindelse med Bodil Greve Schmidt-sagen og her sidst i forbindelse med sagen i Hjørring Provsti, som netop har været omtalt. Kirkeministeren kan jo ikke gå ind og bedømme enkeltpersoner, men vil kirkeministeren stå her og sige, at der i hvert eneste tilfælde blev handlet fuldstændig rigtigt?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kirkeministeren.

Kl. 16:29

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som sagt kan og må jeg ikke kommentere personalesager, men jeg må naturligvis kommentere angreb på personer, der ikke er til stede, og der blev rettet et voldsomt angreb på tre provster og tre biskopper. Det tager jeg afstand fra.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 16:30

Jesper Langballe (DF):

Det er jo ikke noget svar. Det er jo udenomssnak. Jeg forstår ikke, at ministeren lagde så hårdt ud, når der så ikke er nogen substans i svaret. Jeg forstår udmærket, at ministeren må sige, at hun ikke kan begynde at kaste sig ud i enkeltsager og bedømme enkeltpersoner, men det spørgsmål, jeg stillede, var: Kan ministeren sige god for biskoppers og provsters adfærd i alle de tre sager, som jeg her nævnte? Hvis ministeren siger ja, er der ikke noget problem. Hvis ministeren ikke vil kommentere det, taler det for sig selv.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:31

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg må stadig væk sige – og jeg hopper ikke på den der – at når der er tale om tre personsager, kan jeg ikke kommentere dem. Det er jeg afskåret fra. Sagerne er selvfølgelig behandlet korrekt i Kirkeministeriet. Det siger sig selv. Og der er ikke mig bekendt rejst sager mod nogen embedsmand, og dermed nævner jeg ikke nogen sager ved navn. Man vil i øvrigt også ind i sager, som blev behandlet, dengang jeg ikke var minister. Altså, hvad er meningen egentlig?

Man har fået det at vide i mails fra mig, man har holdt møde med mig i ministeriet, og man har fået at vide, at jeg nærmest begår en strafbar handling, hvis jeg begynder at lække af min tavshedspligt, for det er den, jeg har. Så prøver man at hive mig i Folketingssalen i håb om, at jeg her skal lække af min tavshedspligt, og så tror man, at man er meget snedig, at man kan få mig til at sige, at biskopperne og provsterne har handlet ret, for hvis jeg ikke vil sige det, har de ikke handlet ret. Jamen det kan jeg jo ikke sige, når jeg ikke må udtale mig om sagerne. Men det, jeg kan sige, er, at det på alle måder er unfair at begynde at angribe personer her i Folketingssa-

len, som ikke er til stede, og det tager jeg afstand fra.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 16:32

Søren Krarup (DF):

Vi kunne ikke drømme om at være unfair over for ministeren. Men vi taler om virkeligheden, og det, der sker, når man kun vil henholde sig til enten tavshed eller teorier, er, at man ikke får øje på virkeligheden.

Virkeligheden er altså den, at friheden i folkekirken, også til at være upopulær og også til at sige upopulære ting, er alvorligt truet. Jeg har nævnt tre dystre sager. Den sidste oppe fra Hjørning Provsti, som jeg har fået meget nært indblik i, er dybt, dybt uhyggelig, og den handler altså om, hvordan ondskab, bagvaskelse og sladder er blevet triumf i folkekirken.

Folkekirken opgave er jo faktisk at forkynde evangeliet, og man bliver ikke nødvendigvis populær af at forkynde evangeliet, at forkynde en korsfæstet mand som sandheden bliver man ikke alle steder populær af. Når § 43 i tjenestemandensloven derfor er højeste ret og kan bruges til at likvidere dem, der er upopulære – også fordi provst og biskop svigter deres embede, for det gør de – så er det en tilstand i folkekirken, som er uacceptabel, og derfor må kirkens minister se det i øjnene, selv om hun ikke vil sætte navn og adresse på den kritik, som vi andre retter.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:33

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan henholde mig til det, som jeg har sagt. Man kan ikke begynde at tage mig til indtægt for den kritik, som man rejser fra spørgerens side, og sige, at jeg dækker mig ind under tavshedspligten, og så skal der nærmest konkluderes, at jeg er enig i kritikken. Det er jeg ikke.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørger og medspørger.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 9, er stilet til integrationsministeren, men det er samme person som før, og det er stillet af hr. Morten Messerschmidt.

Spm. nr. S 1320

Kl. 16:34

9) Til integrationsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvilke initiativer har regeringen taget i EU for at opfylde den aftale, Dansk Folkeparti og regeringen har indgået med henblik på at få ændret i opholdsdirektivet, således at den uholdbare situation efter Metockdommen kan ændres?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:34

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti har et meget højt oplysningsniveau, når det drejer sig om at få at vide, hvad jeg går og laver, for det fortæller jeg jo flittigt på mail og til møder. Og jeg går selvfølgelig ud fra, når jeg har haft møder med ordføreren, at det så også går videre til hr. Messerschmidt.

Men jeg vil meget gerne gentage her, hvordan vi har arbejdet på at få ændret direktivet. Mine embedsmænd har jo haft talrige møder med Kommissionen, og jeg har haft møder med mine kollegaer. Jeg har rejst rundt i nogle lande, jeg har haft møder, når der har været ministermøder i Bruxelles, og vi har haft rejst sagen på ministermøder den ene gang efter den anden. Vi har opnået stigende forståelse for, at der her er et problem. Vi har opnået en enstemmig udtalelse fra Ministerrådet om, at det her ikke bare er et dansk problem, det er et europæisk problem.

Jeg er godt tilfreds med det, vi har nået på den korte tid, og jeg kan garantere hr. Messerschmidt for, at når nu hr. Messerschmidt kommer ned i Europa-Parlamentet, vil han jo få et meget højere oplysningsniveau, og så vil han blive klar over, hvor lang tid der går fra den dag, nogen rejser en idé, til tankerne når til en afstemning i Europa-Parlamentet.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:35

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg takker først for ministerens tillid til mine evner i forbindelse med det forestående valg til Europa-Parlamentet i juni.

Når jeg har takket for den tillid, vil jeg også starte med at rose de initiativer, som ministeren har sat i værk netop for at få ændret på den fuld-

stændig uholdbare situation, vi har med opholdsdirektivet, efter at EF-Domstolen i al sin visdom har besluttet, at folk med ulovligt ophold i EU skal have lovligt ophold i EU.

Jeg tror, det kræver en helt særlig forståelse af juraen både i EU og nationalt, hvis man skal komme frem til et sådant resultat. Men det er ikke desto mindre det, EF-Domstolen har gjort i Metockdommen. Vi glæder os selvfølgelig over de resultater, som ministeren er inde på, både i forhold til at påvirke Kommissionen, der jo har initiativretten, og sandelig også i forhold til Ministerrådet, hvor ministeren jo selv sidder, og hvor det er ekstremt væsentligt at samle en så bred opbakning som overhovedet muligt til forståelse af, at det selvfølgelig skal være i de nationale parlamenter, altså her i Folketinget, det afgøres, hvem der skal have lovligt ophold i Danmark og i EU, og at det ikke skal være noget, som EU's institutioner tager sig af. Men det er, som om ministeren i sin tale her og også tidligere glemmer det tredje ben så at sige, som altså findes blandt EU's institutioner, nemlig Europa-Parlamentet.

Hvis man tager opholdsdirektivet, er det allerførste ord, som står på første side, netop Europa-Parlamentet, fordi Europa-Parlamentet har været medlovgiver. Det hører under det, som hedder codecisionsproceduren, hvor Parlamentet er med til at beslutte, hvordan direktiverne skal se ud. I øjeblikket har man altså i Europa-Parlamentet en proces, der kører, hvor man vurderer erfaringerne med opholdsdirektivet.

Det, jeg så undrer mig en smule over, er, at man tilsyneladende fra regeringens side – når man har denne aftale med Dansk Folkeparti om, at direktivet skal ændres – slet ikke har taget kontakt til de folk, der i Europa-Parlamentet netop arbejder med at få ændret opholdsdirektivet. Kan ministeren ikke uddybe, hvad man har gjort i forhold til også at få Europa-Parlamentet aktiveret i den her sag?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes, at hr. Morten Messerschmidt skal fortsætte med at være i den stemning, han er i, hvor han har tillid til mig – den kan han fortsat have – og føre sin valgkamp, og når vi så er længere i forløbet, kan vi jo tale om, hvordan jeg kan kon-

takte nogen i Parlamentet, men det mener jeg slet ikke tiden er inde til.

Jeg er i øvrigt fuldstændig enig med hr. Morten Messerschmidt i vurderingen af dommen. Nu er jeg jo selv jurist, men jeg forstår altså ikke, hvordan man kan afsige den dom, det må jeg sige, og derfor er den måde, jeg agerer på, når jeg taler med mine kollegaer, også at bruge almindelig ubønhørlig husmorlogik og sund fornuft. For man sidder i EU's Ministerråd og siger på den ene side, at man ikke vil have illegal indvandring, og på den anden side fremmer man den ved at acceptere en dom.

Derfor mener jeg, at jeg har gode kort på hånden ved at prøve at overbevise de forskellige regeringer. Det er det, jeg fortsætter med, og det mener jeg altså er den rigtige rækkefølge.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Messerschmidt.

Kl. 16:38

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har stor tillid til ministeren både som minister og som husmor, eller hvad det nu var. Jeg synes, det er væsentligt, og jeg synes, det er godt, hvad ministeren har gjort indtil videre, men det er jo lidt forunderligt, at man, når man har en procedure i Europa-Parlamentet, der lige i øjeblikket kører, hvor man forsøger at få ændret opholdsdirektivet, altså det, som vi gerne vil på grund af den her tudetossedede dom, så ikke tager kontakt til Europa-Parlamentet. Og endnu mere mærkeligt er det jo altså, når den pågældende ordfører faktisk meddeler, at hun har kontakten den danske regering. Det er bare det, som jeg så med forståelsen af og i håbet om, at ministeren selvfølgelig efterlever den aftale, vi har indgået, undrer mig over at regeringen ikke svarer på. Har ministeren svaret på den henvendelse, som Europa-Parlamentet har rettet?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:39

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu anser jeg faktisk hr. Morten Messerschmidt for et ungt, meget lyst hoved, men her er evnerne ikke rigtig brugt. For jeg har jo ikke fået noget. Der er noget, der er gået til Folketinget, og det kunne hr. Morten Messerschmidt jo have gjort noget ved. Der er noget, der er gået til Folketinget, og så har Folketinget – og det må jo være med hr. Morten Messerschmidts billigelse

eller hvad? spørger jeg om – sendt det videre til Udenrigsministeriet. Det er noget, jeg først har erfaret her i eftermiddag, for jeg sagde noget andet til hr. Peter Skaarup i telefonen går, men jeg har så efterfølgende fået at vide, at man altså her i Folketinget bare sender det videre til Udenrigsministeriet.

Så altså ærlig talt: Skal vi ikke gå udenfor her bag ved, hvor der er et spejl, som hr. Morten Messerschmidt kan se sig selv i og smile til sig selv i og sige: Det er mig, der har fejlet her, jeg skulle have gjort noget ved den henvendelse fra Europa-Parlamentet.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:40

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg, og det vil folk vide, og det tror jeg også ministeren ved, holder mig ikke tilbage fra at indrømme, når jeg begår en fejl. Jeg synes bare ikke lige i denne sammenhæng, at det er den rigtige konklusion på sagen, for ministeren må jo vide, at når det kommer til de her spørgsmål, så er det jo fuldstændig fast praksis, at tingene sendes til Udenrigsministeriet. Nu nævnte ministeren jo sin akademiske baggrund før, og det her hviler jo sådan set bare på en udvidet fortolkning af grundlovens § 19, nemlig det forhold, at det faktisk her i landet er regeringen og ikke Folketinget, som fører udenrigspolitikken. Det er også derfor, ministeren talrige gange kommer i Europaudvalget for at indhente mandat, således at hun efterfølgende ikke mødes af et folketingsflertal, der er uenig med hende. Men sådan set kan ministeren jo agere frit, det har hun sin grundlovssikrede ret til.

Tilsvarende følger der altså også af de her procedureskrifter, at de ting, vi får fra Europa-Parlamentet, bliver sendt til regeringen, og hvis regeringen ikke vil svare på dem, ville det altså være rart, om vi havde fået det at vide noget før. Det her er jo ikke en ny procedure. Det har været en fast procedure i årevis, at tingene bliver sendt til Udenrigsministeriet og derfra til ressortministerierne.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:41

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg er ikke enig. Det, jeg har fået at vide, er, at der er sendt et spørgeskema, som parla-

mentet skal svare på. Det kan da være interessant at høre, hvad andre partier mener om, at når der kommer noget til Folketinget, skal man bare sende det videre til regeringen, og så kan regeringen sådan set gøre, som den vil. Men altså, jeg mener ikke, det er min sag, og jeg har ikke foretaget mig noget. Jeg fortsætter ufortrødent den strategi, som jeg har lagt sammen med mine embedsmænd og som jo selvfølgelig udføres i fuld forståelse med de ministerier, der i øvrigt er involveret.

Så jeg synes, at hr. Morten Messerschmidt skal sove roligt om natten, medmindre han altså vil bruge nætterne på at udfylde det der skema, som jeg har hørt, men det er rene rygter, skal være rimelig omfangsrigt, om, hvad der sker i Folketinget, eller hvad det er, man spørger om, jeg ved det ikke. Men jeg har forstået, at det er sendt til parlamentet.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål 10, er ligeledes til integrationsministeren af hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 1321

10) Til integrationsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvordan vurderer regeringen på baggrund af Kommissionens statusrapport herom mulighederne for at få ændret opholdsdirektivet – og hvad har regeringen gjort for at følge op på den politiske aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen om Metockdommen med henblik på at få ændret direktivets tekst, så der indføres et krav om lovligt ophold, før reglerne kan anvendes?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:43

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Med hensyn til, hvad vi har gjort, vil jeg sige, at jeg jo sådan set har svaret på det, og at vi fortsætter. Vi vil prøve at få den sag op på alle de ministermøder, det overhovedet er muligt; lige så snart det sådan på en eller anden måde berører det, som formandskabet nu vil have på dagsordenen, vil vi selvfølgelig være der for hele tiden at minde om det. Jeg ved jo, at hr. Messer-

schmidt har klassisk dannelse, og jeg må jo så her, ligesom gamle Cato, der sagde, at han for øvrigt mente, at Karthago burde ødelægges, hele tiden; når jeg får lejligheden, sige: For øvrigt mener jeg, at Metockdommens konsekvenser skal ændres ved en ændring af direktivet. Det agter jeg at blive ved med. Og så ser jeg jo frem til, at hr. Messerschmidt bliver valgt til Europa-Parlamentet, og så kan vi tale videre om sagen.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:44

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Jeg synes stadig væk, at ministeren kryber en lille smule udenom, og derfor vil jeg godt spørge sådan – kan man nærmest sige – til ministeren som jurist og hendes kendskab til EU's beslutningsprocedure, altså artikel 251: Er det muligt at ændre opholdsdirektivet, uden at Europa-Parlamentet medvirker?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg anser det i hvert fald for en umulig sag at rejse direkte ned i Europa-Parlamentet med en ændring af direktivet og så bede om at få det gennemført. Sådan foregår det jo ikke, og det ved hr. Messerschmidt også godt. Jeg må igen henvise til alle de forhandlinger, vi har haft med hr. Messerschmidts partis ordfører inden for udlændingeområdet, og jeg har jo også maillet med hr. Messerschmidt. Altså, så hurtigt går det ikke. Den rækkefølge, vi har anlagt her, er den, vi agter at følge; det er den rigtige. Og det er altså først og fremmest overhovedet at få politisk forståelse for, at der skal fremsættes en ændring.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Messerschmidt.

Kl. 16:45

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, man skal udlægge det manglende svar som et udtryk for, at ministeren godt ved, at man ikke kan ændre det pågældende direktiv, uden at Europa-Parlamentet medvirker, ganske enkelt fordi Europa-Parlamentet er medlovgiver, når det handler om disse anliggender. Det er jo i øvrigt noget, som regeringen er en varm fortaler for; der vil man gerne have så meget som

muligt lagt over i Europa-Parlamentet. Og det understreger jo, kan man sige, bare det besynderlige i, at man så alene har valgt at lægge fokus på Rådet og Kommissionen. Vi i Dansk Folkeparti nærer tillid til, og jeg nærer tillid til, at ministeren virkelig mener det samme som vi i den her sag – det er jo skønt at kunne forenes om modstand mod EU, i hvert fald her, og så vil jeg sende en opfordring til, at det kan brede sig lidt videre i regeringskredse – og derfor vil jeg høre, om vi så ikke kunne få et tilsagn om, at man fra nu af også vil forsøge at påvirke Europa-Parlamentet. For Europa-Parlamentet er afgørende for, at de her nødvendige ændringer kommer igennem.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:46

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi er ikke enige om kritikken af EU, vi er enige om kritikken af indholdet af dommen. Den er på alle måder imod sund fornuft og er efter min mening også med til at undergrave forståelsen for reglerne om fri bevægelighed, og jeg tror aldrig på, at det har været meningen.

Men jeg mener altså fortsat, at det er rigtigt, at jeg arbejder med regeringerne og mine embedsmænd arbejder med Kommissionen. Jeg tror også, hr. Messerschmidt ved så meget om jura, at han også ved, at man ikke kan komme længere, uden at man har været igennem Kommissionen og Ministerrådet, og man kan ikke komme videre, uden at man har en politisk forståelse i landene.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:46

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er det jo ikke kun den konkrete dom, ministeren har kritiseret, det er jo faktisk også hele EF-Domstolens fortolkningsstil, og her havde vi i hvert fald tidligere på sommeren en enighed – jeg ved ikke, om ministeren har været på retræte fra det synspunkt, og der kan man i øvrigt sige, at Karthagocitatet ville være endnu mere på sin

plads. Jeg er da fuldstændig opmærksom på, at det er nødvendigt at have Kommissionen og Rådet med, men det er bare en taburet, der falder, hvis man ikke også har det tredje ben med, nemlig Europa-Parlamentet. Og det er i øvrigt ikke kun os i Dansk Folkeparti, der deler det synspunkt. Den konservative udlændingeordfører sagde jo til Berlingske Tidende her for et par dage siden, at det umiddelbart virker mærkeligt, at der ikke er foretaget en kommunikation fra den danske regerings side til det, der foregår i Europa-Parlamentet.

Det er bare derfor, jeg i al mindelighed og stilfærdighed og sådan set også venlighed spørger: Vil ministeren dog ikke godt med det grundlovsprærogativ, hun har i § 19, tage kontakt til Europa-Parlamentet og sørge for, at der sker noget i den her sag, også i Europa-Parlamentet?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:47

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Indtil jeg bliver overbevist om, at den strategi, jeg har lagt, ikke er den rigtige, fortsætter jeg efter den strategi, der er lagt.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Dermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. februar 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 16.48).